

UNIVERSITATEA
DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE
„VICTOR BABEȘ” DIN TIMIȘOARA

Daniela Șilindean

(coordonator)

Iulia Cristina Frînculescu

Florentin Crăineanu

(editori)

Limbă și cultură

- Între tradiție și A.I. -

Language and Culture

- Between Tradition and A.I. -

Volum de rezumate
Book of Abstracts

Editura „Victor Babeș”
Timișoara, 2025

Editura „Victor Babeș”
Piața Eftimie Murgu 2, 300041 Timișoara
Tel./Fax 0256 495 210
e-mail: evb@umft.ro
www.umft.ro/ro/organizare-evb/

Director general: Prof. univ. dr. Sorin Ursoniu

Colecția: HIPPOCRATE

Coordonator colecție: Prof. univ. dr. Andrei Motoc

Referent științific: Conf. univ. dr. Diana Boc-Sînmărghițan

© 2025

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate. Reproducerea parțială sau integrală pe orice suport, fără acordul scris al echipei editoriale este interzisă și se va sancționa conform legilor în vigoare.

ISBN 978-606-786-511-0

Centrul de cercetare lingvistică aplicată și studii culturale
comparate, C-CLASC

Cuvânt înainte/Foreword

Conferința *Limbă și cultură – Între tradiție și A.I.* își propune să fie un spațiu de dialog academic, deschis schimburilor de idei și experiențe profesionale. Această primă ediție aduce în atenție teme precum: *Bune practici în predarea limbilor străine*, *Dialogul intercultural*, *Limbajele de specialitate* și *Dialogul interdisciplinar*. Prezenta colecție de rezumate reunește contribuții care abordează subiecte variate, de la modul în care inteligența artificială reconfigurează cogniția umană, procesul de dobândire a cunoștințelor și puterea co-creatoare, la îmbunătățirea educației medicale sau predarea limbilor străine prin strategii comunicative și instrumente A.I., de la redefinirea traducerii ca proces colaborativ om-mașină, până la analiza narațiunilor despre boală și a rolului pe care limbajul corporal îl are în actul clinic. Investigăm, așadar, intersecțiile dintre tehnologie, limbaj, identitate și comunicare, explorăm dimensiunile lingvistice, culturale, literare, psihologice și medicale în raport cu tradiția și cu inteligența artificială, păstrând mereu o privire reînnoită și bucuria de a contribui la dezbaterile timpului nostru.

The conference *Language and Culture – Between Tradition and A.I.* aims to be an academic forum open to the exchange of ideas and experiences. This first edition highlights topics such as *Best Practices in Foreign Language Teaching*, *Intercultural Dialogue*, *Specialized Languages*, and *Interdisciplinary Dialogue*. This collection of abstracts brings together contributions addressing topics ranging from how artificial intelligence

reshapes human cognition and knowledge acquisition and the power of co-creation, to the enhancement of medical education and foreign language teaching through communicative strategies and A.I. tools, to the redefinition of translation as a human-machine collaborative process, and finally to the analysis of illness narratives and body language in medical education. In doing so, we investigate the intersections of technology, language, identity, and communication, exploring cultural, linguistic, literary, psychological, and medical dimensions in relation to tradition and artificial intelligence, while maintaining a fresh perspective and the joy of contributing to the debates of our time.

Din partea Comitetului științific,
On behalf of the Scientific Committee,

Daniela Șilindean
Șef Catedră Limbi moderne și Limba română

Diana Boc-Sînmărghițan
Director C-CLASC,
Centrul de cercetare lingvistică aplicată și studii culturale
comparate

Impactul inteligenței artificiale asupra formării medicilor de familie: O abordare intersecțională a limbii și culturii

Felicia-Carmen Andrei

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”
din Timișoara

Rezumat:

În contextul globalizării și al progreselor rapide din domeniul tehnologiei, formarea medicilor de familie nu mai poate fi separată de dimensiunea lingvistică și culturală a comunicării medicale. Acest studiu propune o analiză interdisciplinară asupra modului în care inteligența artificială (I.A.) transformă procesul educațional, de la cursurile tradiționale de limbaj medical până la integrarea instrumentelor digitale avansate. Din perspectiva Catedrei de Limbi Moderne, accentul este pus pe dezvoltarea competențelor interculturale și pe adaptarea discursului medical la diversitatea pacientului. Din perspectiva Medicinii de Familie, I.A. devine un partener educațional, capabil să ofere simulări de dialog, feedback personalizat și resurse lingvistice în timp real. Prezentarea explorează tensiunea dintre tradiție și inovație, punând în lumină rolul critic al culturii și al limbii în menținerea empatiei și a relației medic –pacient, chiar într-o eră digitală. Astfel, I.A. nu înlocuiește, ci completează pregătirea umanistă, deschizând noi perspective asupra viitorului comunicării medicale.

Cuvinte-cheie: inteligență artificială, medicină de familie, limbaj medical, comunicare interculturală, educație interdisciplinară

Despre autor:

Dr. Felicia-Carmen Andrei este medic, specialist în Medicină de Familie, doctor în științe medicale și farmacist, cu expertiză în Farmacie Clinică și Homeopatie. Deține două diplome de master în Medicină și Informatică Medicală și a urmat studii în științe computaționale, precum și formare internațională în Franța. În prezent, este asistent universitar la Facultatea de Medicină, Clinica Universitară de Medicină de Familie din Timișoara.

„Acasă” ca spațiu fluid: identitate și apartenență în literatura recentă diasporei românești

Ciprian Apetrei

Universitatea din București

Rezumat:

Literatura diasporei române recente devine un teren fertil pentru explorarea conceptului de „acasă”, un motiv care transcende dimensiunea geografică și se transformă într-un construct fluid, negociat permanent între memorie, identitate și adaptare. Studiul propune o analiză comparativă asupra unui corpus literar divers (proză, poezie, literatură confesivă) publicat între 1990 și 2025, punând în lumină transformările subtile prin care trece noțiunea de appartenență în condițiile migrației.

Memoria joacă un rol central, reconstituind „acasă” ca spațiu interior, uneori mitizat, alteori fragmentat de distanță și ruptură. Personajele literaturii diasporei oscilează între două lumi – cea originară, impregnată de nostalgie, și cea adoptivă, marcată de provocări și de reconfigurări identitare. În acest proces, apar identități hibride, flexibile, care integrează elemente din ambele spații culturale. Dimensiunea confesivă, ilustrată de jurnale și memorii (Valer Cuțitar, Anca Mizumschi) sau de volume colective (*Între două lumi*, 2023), adaugă autenticitate prin vocea directă a emigranților. Aceste texte demonstrează că „acasă” nu este un reper fix, ci un orizont mereu reconfigurat între pierdere și reconstrucție.

Tradițiile și limbajul devin marcaje identitare, menținute sau renegociate, generând atât continuitate, cât și conflict între generații.

În concluzie, literatura diasporei române contemporane surprinde complexitatea fenomenului migratoriu, relevând „acasă” ca un spațiu plurivalent: loc al memoriei, al dorului și al rezistenței identitare, dar și al hibridității și al reinventării sinelui. Această perspectivă contribuie la o înțelegere mai profundă a migrației ca experiență culturală și existențială în lumea globalizată.

Cuvinte-cheie: dezrădăcinare, apartenență, nostalgie, alteritate, hibriditate

Despre autor:

Ciprian Apetrei este profesor de filosofie și de limba română ca limbă străină, scriitor și jurnalist, specializat în problematica românilor de pretutindeni. Doctorand în Litere la Universitatea din București, are o teză despre „Identitatea celui cu mai multe identități în literatura recentă a diasporei”. A absolvit Masteratul de Filosofie și practici la Universitatea din Tours și are o Licență în filosofie moral-politică la Universitatea din București. A publicat volumele *Cel de la geam* (2020), *Aici și acolo* (2022), *Ai găsit ce căutam cu toții?* (2023), *Liberi dall’Invisibilità* (2025) și coordonează trilogia *Povești călătore*, scrise de români din lumea largă (2021–2023).

Multiliterăția și predarea limbilor. Contexte

Ioana Banaduc

Universitatea de Vest din Timisoara

Rezumat:

Înțelegerea peisajului comunicativ contemporan necesită cunoașterea gamei de resurse semiotice utilizate în cadrul unei comunități și/sau societăți. Acest cadru include și tehnologiile digitale, aflate în continuă schimbare, care mediază multe dintre interacțiunile noastre zilnice. Intenția noastră este să deschidem un cadru de reflecție despre nevoia de a gândi practicile de predare în învățarea limbilor, având în vedere schimbările impuse în societate de tehnologii și în funcție de preocupările generațiilor actuale de studenți. Ne vom referi la multiliterăție din dublă perspectivă: cadru epistemologic și pedagogie a pluralismului (Cope & Kalantzis) pentru a releva rolul utilizării active a resurselor culturale, lingvistice și multimodale ale studenților în predarea și învățarea limbilor.

Cuvinte-cheie: multiliterăție, multimodalitate, interculturalitate, tehnologie, predarea limbilor

Despre autor:

Ioana Banaduc este lector doctor în cadrul Departamentului Pentru Pregătirea Personalului Didactic din Universitatea de Vest din Timișoara. Formarea și experiența profesională de până acum au vizat cu precădere domeniul filologic și cel al formării pentru

cariera didactică. Contribuția științifică se concretizează în publicarea a două cărți de specialitate, articole ISI, articole indexate BDI și articole comunicate/ publicate în volumele unor conferințe și manifestări științifice naționale și internaționale de prestigiu, în special pe direcțiile de cercetare: cultură (în special arealul cultural al Banatului istoric), lingvistică (formarea terminologiei pedagogice) și didactică.

Către excelență în limba franceză profesională veterinară: între tradiția disciplinară și revoluția IA

Barna Corina Georgeta

University of Life Sciences "King Mihai I"

from Timișoara

Rezumat:

Predarea limbilor străine specializate în medicina veterinară s-a bazat în mod tradițional pe acuratețea terminologică, precizia discursului și sarcini de comunicare autentice. Manualele *Le français pour les vétérinaires* (Abraham-Barna, 2006) și *Le français de la ferme à la table* (Abraham-Barna & Abraham-Barna, 2011) au servit ca resurse fundamentale în acest domeniu, combinând rigoarea lingvistică cu discursul profesional contextualizat.

Plecând de la această tradiție, studiul de față propune o ipoteză de cercetare privind contribuția potențială a inteligenței artificiale la pedagogia *Français sur Objectifs Spécifiques* (FOS) și *Français sur Objectif Universitaire* (FOU). Experimentele viitoare în sala de clasă vor testa scenarii de învățare bazate pe proiecte și susținute de IA, cum ar fi consultări clinice, rapoarte de caz și briefinguri privind siguranța alimentară, pentru a îmbunătăți stăpânirea lexicală și competența interculturală.

Situată la intersecția dintre limbile specializate și inovarea educațională, această abordare vizează păstrarea nucleului umanistic și disciplinar al învățării limbilor străine, explorând în același timp implicațiile etice și metodologice ale predării asistate de IA în limba franceză profesională.

Cuvinte cheie: Franceză veterinară; Limbi specializate; Învățare bazată pe proiecte; Inteligență artificială; Competență interculturală

Despre autor:

Lect. univ. dr. Corina Georgeta Barna este cadru didactic la Universitatea de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara (USVT), unde coordonează Biroul Studenți Internaționali. Activitatea sa se axează pe predarea limbilor pentru scopuri specifice și universitare (FOS/FOU), în special franceza veterinară și limbajele științifice și profesionale. Este autoarea mai multor volume, între care *Le français pour les vétérinaires* (2006), *Le français de la ferme à la table* (2011), *Dictionnaire français-roumain de terminologie vétérinaire* (2022) și *Histoire et méthode en terminologie* (2022). Cercetările recente explorează învățarea bazată pe proiect și utilizarea etică a inteligenței artificiale în educație.

Tehnici de receptarea a textului și suport digital în formarea competenței lingvistice medicale

Diana Boc-Sînmărghițan

Centrul de Cercetare Lingvistică Aplicată și Studii
Culturale Comparate, C-CLASC
Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”
din Timișoara

Rezumat:

Receptarea textului, fie el scris sau oral, constituie o competență esențială în procesul de formare academică, iar în domeniul medical, unde precizia terminologică este vitală, relevanța sa este amplificată. În mod tradițional, aceasta s-a realizat prin contactul direct cu materiale autentice, de la dialoguri cotidiene până la texte științifice complexe. În prezent, inteligența artificială (A.I.) deschide noi perspective de diversificare și adaptare a resurselor, facilitând progresul gradual de la nivelurile de bază ale competenței lingvistice (A1–A2) către cele avansate (C1–C2). Medicina, ca domeniu complex și solicitant, presupune nu doar acumularea unui volum considerabil de cunoștințe, ci și aplicarea lor eficientă și precisă. Pentru studenți și profesioniști, stăpânirea unor strategii de învățare eficientă devine fundamentală pentru a răspunde cerințelor academice, a fixa informațiile pe termen lung și a dobândi deprinderile necesare practicii medicale.

Cercetarea analizează procesul de receptare a textelor scrise și orale în cadrul predării limbii române studenților internaționali mediciști, cu accent pe dezvoltarea competenței lingvistice și profesionale. Abordarea are un caracter diferențiat, conform Cadrului European Comun de Referință pentru Limbi, de adaptare a strategiilor de lucru la nivelul și ritmul fiecărui cursant. Sunt evidențiate modalități prin care expresiile tradiționale și particularitățile etnice pot fi explicate și integrate în actul didactic prin intermediul textelor suport, sprijinind astfel dezvoltarea competenței interculturale. Vom arăta de ce dialogul de anamneză și cel intercultural sunt instrumentele esențiale pentru exersarea limbajului medical de specialitate și pentru formarea abilităților de comunicare în contexte diverse. Vom reliefa tehnicile pe care le folosim pentru receptarea textului prin apelul la toponimie, la unități lexicale cu origine etimologică comună, forme și sensuri similare în diferite limbi, la termeni-cheie etc. Analiza contextului, a cuvintelor cu încărcătură culturală specifică ce reflectă valori, tradiții, obiceiuri sau realități proprii unei comunități vor face în egală măsură subiect de discuție. Exercițiile de ascultare activă și transcriere, dar și evaluarea continuă prin grile și feedback personalizat vor fi și ele integrate aici. Aceste metode permit înțelegerea corectă a textelor medicale și utilizarea adecvată a terminologiei în situații profesionale reale. Totodată, vom arăta cum integrarea A.I. completează metodele tradiționale prin materiale personalizate, exerciții interactive, simulări de dialoguri și feedback automatizat.

Îmbinarea strategiilor clasice și digitale conduce la o cunoaștere mai profundă a limbajului medical, a textelor cu valoare identitară și a referințelor interculturale, pregătind studenții internaționali pentru practica medicală într-un mediu multicultural. Prin această abordare complexă, credem că îi vom sprijini în dezvoltarea competenței lingvistice, a comunicării profesionale și a capacității de interacțiune eficientă cu pacienți și colegi în contexte variate.

Cuvinte-cheie: tehnici de receptare a textului, Inteligență artificială (A.I.), niveluri de competență lingvistică (A1–C2), texte autentice vs. generate, limbaj medical

Despre autor:

Diana Boc-Sînmărghișan este conferențiar universitar doctor la Catedra de Limbi Moderne și Limba Română a Universității de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara și își desfășoară activitatea și în cadrul Centrului de Cercetare Lingvistică Aplicată și Studii Culturale Comparate. Specializată în predarea limbii române ca limbă străină, cu accent pe limbajul medical și semiotica medicală lingvistică, este autoare a unor volume de referință și publică articole pe teme de onomastică, toponimie (abordate din perspectivă culturală și identitară), didactică, tehnici de învățare, educație incluzivă. Promovează dialogul intercultural prin întâlnirile *Topos* și conferința interdisciplinară *Locuri și terapie*, combinând cercetarea lingvistică fundamentală cu aplicarea practică în domeniul medical și dezvoltarea competenței profesionale a studenților.

Predarea în limba engleză (EMI): instrumente și strategii pentru practici de predare reflexiv-colaborative

Emina Căpălnășan
Universitatea de Vest din Timișoara

Rezumat:

Fără îndoială, EMI are avantajele și dezavantajele sale. Cu toate acestea, limba engleză utilizată ca mijloc de comunicare, chiar într-un context academic, poate fi uneori, literalmente, cea mai ușoară cale. Predarea românei ca limbă străină unor grupuri mari și eterogene este o provocare, iar profesorul trebuie adesea să adapteze materiale, instrumente, strategii, discurs. Cadrul teoretic este uneori inaplicabil în clasă, unde lucrurile se dovedesc a fi mai spontane și adesea imprevizibile decât sunt descrise în cărțile despre managementul clasei și planificarea lecțiilor. Scopul unui curs de română este de a dezvolta fluența și competențele studenților în limba română, iar cu cât aceștia sunt mai expuși la limba română, cu atât o învață și o stăpânesc mai repede, dar uneori învățarea printr-o limbă familiară este un avantaj. Astfel, prezenta comunicare își propune să expună avantajele utilizării limbii engleze ca limbă de instruire, subliniind provocările, obiectivele și rezultatele unui curs de limba română în care se folosește limba engleză pentru comunicare.

Cuvinte-cheie: EMI, instrumente, strategii, RLS, practici de predare

Despre autor:

Emina Căpălnășan este lector doctor la Facultatea de Litere, Istorie, Filosofie și Teologie din cadrul Universității de Vest din Timișoara. Semnează rubrica *Investigații lingvistice* a revistei „Dacia literară”, care tratează câteva dintre problemele limbii române actuale; colaborează la revistei „Scriptor”, contribuie la realizarea rubricii *Foi(E)taj LINGVISTIC*, dedicată faptelor de limbă actuale. Cea mai recentă carte a sa, *Morfologia: de la a la verb*, volum îngrijit, cuvânt-înainte și notă asupra ediției de Florina-Maria Băcilă, este apărută la Editura Universității de Vest din Timișoara, în 2024.

A luat parte la o serie de proiecte internaționale ce au avut ca scop principal predarea limbii române (ca limbă străină) în contextul conștientizării backgroundului cultural unic. A fost, de asemenea, lector străin la Universitatea din Belgrad, în perioada 2014-2017.

Start joc! Predarea limbii engleze medicale prin intermediul jocurilor

Florentin Crăineanu

Centrul de Cercetare Lingvistică Aplicată și Studii
Culturale Comparate, C-CLASC

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”
din Timișoara

Rezumat:

Acest studiu explorează potențialul și importanța jocurilor ca instrument pedagogic pentru predarea limbii engleze medicale pentru vorbitorii non-nativi. În metodologiile de predare convenționale, accentul principal se pune adesea pe memorarea mecanică a terminologiei. Prezenta lucrare pledează pentru o abordare mai captivantă și interactivă. Este imperativ să delimităm cadrul teoretic, metodologia de cercetare și principalele concluzii. Discuția va aborda modul în care activitățile *gamificate*, cum ar fi scenariile de joc de rol, provocările de dezvoltare a vocabularului, jocurile online și interacțiunile simulate dintre pacient și medic, pot stimula motivația studenților, facilita reținerea mai eficientă a terminologiei medicale și dezvolta abilități practice de comunicare. Prezentul studiu demonstrează că un curriculum bazat pe jocuri duce la o îmbunătățire semnificativă din punct de vedere statistic a preciziei lingvistice și a fluenței conversaționale într-un cadru clinic. Concluziile indică faptul că integrarea componentelor specifice jocurilor în contextul educației în limba engleză medicală are potențialul de a crea un mediu de învățare dinamic, echipând astfel mai bine viitorii

profesioniști din domeniul sănătății pentru a face față în mod eficient provocărilor de comunicare din lumea reală.

Cuvinte-cheie: engleza medicală, jocuri, predare, învățare, medicină

Despre autor:

Florentin Crăineanu este asistent universitar la UMFTVB din Timișoara, unde predă limba engleză și limba franceză. Este doctorand, cu o temă de cercetare care se ocupă în principal de studierea unor noi metode de predare a limbii engleze studenților la medicină.

A.I. și poetica fragilității în teatru

Diana Teodora Cojocaru

Universitatea de Vest din Timișoara

Rezumat:

Prezenta cercetare analizează instrumente și modalități de a percepe interactivitatea și interacțiunea dintre om și tehnologie. Cultura contemporană consumerist-vizuală, fie că ne referim la videoclipurile demonstrative ale companiei Boston Dynamics sau că oferim în dar o jucărie Furby, a expus emoțiile contradictorii pe care oamenii le dezvoltă față de roboți și organisme artificiale, de la empatie și milă la teamă și repulsie. Această dinamică afectivă devine un nod solid de dezbatere: colaborarea și interacțiune dintre om și tehnologie înclină balanța în favoarea progresului sau a declinului omenirii?

Prezența tot mai vizibilă a tehnologiei în ritualurile cotidiene generează noi forme de relaționare. În acest context, cercetarea își propune să studieze coliziunea emoțiilor simulate cu cele reale și implicațiile culturale ale unei lumi în care progresul tehnologic devine partener de dialog și personaj – pozitiv și negativ – deopotrivă.

La baza prezentului studiu stau exemple din domeniul artelor vizuale și al teatrului ce funcționează ca un catalizator al reflecției asupra evoluției, sacrificiului și limitelor impuse de societatea actuală. Instalații precum „Can’t Help Myself” aparținând artiștilor Sun Yuan și Peng Yu reușesc să genereze o paletă largă de emoții. Un braț robotizat programat să recupereze constant fluid

hidraulic scurs, provoacă o experiență emoțională intensă prin tensiunea dintre efortul său continuu și vulnerabilitatea vizibilă. La început, mecanismul interacționează cu publicul prin „dansuri” jucăușe, sugerând vitalitate și control. Pe măsură ce scurgerea fluidului devine imposibil de gestionat, mișcările sale devin greoaie și repetitive, generând tristețe și un puternic sentiment de neputință. Spectatorii asistă la un efort fără rost, conștientizând că robotul luptă pentru supraviețuire într-un sistem imposibil, ceea ce creează simultan fascinație și melancolie, satisfacție și indiferență. Un astfel de exemplu arată cum interacțiunile cu tehnologia și roboții pot modela emoțiile, uneori amplificând entuziasmul sau atracția, alteori accentuând frica, tristețea sau slăbiciunea, până la punctul în care granițele dintre sentimentele pozitive și negative se contopesc sau se estompează.

Cuvinte-cheie: (fără)limite, vulnerabilitate, răspuns emoțional, poetica fragilității, mecanica emoțiilor, tehnologie

Despre autor:

Cojocar Diana Teodora este doctor în Teatru și Artele Spectacolului, coordonator de proiecte culturale și cadru didactic al Facultății de Muzică și Teatru din Timișoara. A absolvit un master în Istoria Artei, Curatoriat și Patrimoniu (Facultatea de Arte și Design Timișoara). S-a implicat și a coordonat diferite proiecte multidisciplinare (inclusiv numeroase inițiative ale programului Timișoara 2023 – Capitala Europeană a Culturii). Studiile și articolele sale au fost publicate în reviste de specialitate din România, iar în 2025 publică volumul de specialitate *Lumi [ne]văzute. Dea Loher – o dramaturgie fluidă*.

Zâmbetul în dialogul clinic: un gest universal în comunicarea cu pacientul

Cristiana Cuzic (Pricop)

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din
Timișoara

Romanița Adina Delia Jumanca

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din
Timișoara

Centrul de Cercetare Lingvistică Aplicată și Studii Culturale
Compare, C-CLASC

Rezumat:

Această lucrare analizează relația complexă dintre limbaj și zâmbet, cu accent pe comunicarea clinică într-un mediu educațional multilingv. În cadrul Facultății de Medicină Dentară, UMFT „Victor Babeș”, unde programele de studiu sunt oferite atât în limba română, cât și în limba engleză, studenții interacționează cu pacienți vorbitori de limba română în contexte reale de tratament. Această dualitate lingvistică generează atât oportunități, cât și provocări: în timp ce zâmbetul funcționează ca un gest universal de empatie și încredere, limbajul rămâne un instrument esențial pentru diagnostic, consimțământ și construirea relației medic –pacient.

Studiul investighează modul în care competențele lingvistice, nuanțele culturale și indiciile non-verbale – în special zâmbetul – influențează rezultatele tratamentului, satisfacția pacientului și alianța terapeutică. Pe baza analizei de cazuri, a interacțiunilor dintre studenți și pacienți, precum și a unei abordări lingvistice

comparative, lucrarea își propune să identifice barierele de comunicare și să propună strategii pentru îmbunătățirea clarității și a rezonanței emoționale în îngrijirea stomatologică. Rezultatele vor contribui atât la dezvoltarea pedagogică, cât și la practica clinică, oferind un cadru multidisciplinar pentru optimizarea comunicării centrate pe pacient în medicina dentară.

Cuvinte-cheie: comunicare multilingvă, interacțiune cu pacientul, expresie non-verbală, educație dentară, empatie în îngrijirea medicală

Despre autor:

Dr. Cristiana Cuzic (Pricop) este medic primar în protetică dentară, cu o pregătire academică și clinică în domeniul restaurărilor dentare și al educației medicale. A absolvit Facultatea de Medicină Dentară din cadrul Universității de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara, unde a obținut și titlul de doctor în științe medicale, cu o teză axată pe optimizarea adeziunii în restaurările protetice integral ceramice.

Interesele sale de cercetare includ protocoalele de cimentare adezivă, tratamentele de suprafață pentru materiale ceramice, tehnicile de amprentare digitală și rolul comunicării în succesul clinic. A publicat și a fost coautor la numeroase articole în reviste științifice indexate ISI, precum *Materials*, *Medicina* și *Journal of Clinical Medicine*, și a contribuit la volume academice precum *Clinica protezării fixe* (Ed. V. Babeș, 2022) și *Advances in Dentures – Prosthetic Solutions, Materials and Technologies* (Ed. IntechOpen, 2024). Lucrările sale au

fost prezentate la conferințe naționale și internaționale, cu accent pe abordările interdisciplinare în îngrijirea și educația stomatologică. Angajamentul său față de îngrijirea centrată pe pacient și inovația educațională continuă să definească contribuțiile sale în domeniul medicinei dentare.

Educația competențelor verzi prin inteligență artificială și traducerea resurselor pentru proiecte de viitor (EAIEN)

Ana-Maria Dascălu-Romițan
Universitatea Politehnica Timișoara

Rezumat:

În fața provocărilor globale privind schimbările climatice și necesitatea dezvoltării durabile, competențele verzi devin fundamentale pentru pregătirea generațiilor viitoare. Învățarea lor nu se mai rezumă la transmiterea unor noțiuni teoretice, ci implică dezvoltarea unei gândiri critice și a unor abilități practice care să susțină inovația ecologică. În acest proces, inteligența artificială are un rol esențial, atât ca instrument de analiză și personalizare a conținutului educațional, cât și ca mediu interactiv care facilitează simulări, scenarii de învățare și acces la resurse variate.

Lucrarea își propune să analizeze contribuția proiectului ECO-AI Edu Network Initiative (EAIEN), finanțat de Uniunea Europeană, la transformarea educației prin integrarea inteligenței artificiale și prin dobândirea competențelor verzi. În contextul actual, marcat de digitalizare și de nevoia de sustenabilitate, proiectul urmărește să dezvolte resurse și instrumente inovatoare care conectează educația pentru mediu cu tehnologia. EAIEN sprijină cadrele didactice în implementarea unor activități centrate pe elevi, axate pe responsabilitate ecologică, gândire critică și utilizarea instrumentelor

digitale. Un rezultat central al proiectului Erasmus+ EcoAI EduNetwork Initiative este *Manualul profesorului*, conceput ca o resursă practică și inovatoare, oferind exemple concrete de activități integrate cu ajutorul IA.

Procesul de traducere și de adaptare a manualului în limba română a fost esențial pentru răspândirea materialelor în învățământul preuniversitar și pentru relevanța lor pedagogică. Traducerea a implicat nu doar transpunerea lingvistică, ci și adaptarea limbajelor de specialitate la contextul românesc, transformând manualul într-un instrument strategic al resurselor digitale și al competențelor verzi. În special în era digitală, traducerea este mai mult decât un mijloc de transfer lingvistic, și joacă un rol important în colaborarea internațională, precum și în implementarea resurselor digitale și în dobândirea competențelor verzi ca părți esențiale ale procesului educativ. Traducerea oferă premisele necesare pentru dezvoltarea unor resurse educaționale multilingve, capabile să sprijine inițiative internaționale de amploare, precum ECO-AI Edu Network Initiative.

Traducerea devine astfel un instrument de transfer educațional, care stimulează gândirea critică, îmbunătățește abilităților lingvistice și digitale și favorizează dialogul intercultural. Totodată, EAIEN oferă un model de transformare educațională, care contribuie la pregătirea tinerilor pentru o societate digitală și sustenabilă.

Articolul își propune să arate că educația competențelor verzi, sprijinită de inteligența artificială și potențată de traducere, deschide perspectiva unor proiecte de viitor care depășesc barierele lingvistice și culturale. EAIEN

demonstrează că putem crea resurse adaptate la nivel lingvistic și cultural, esențiale în pregătirea profesională, în promovarea dialogului intercultural și a unui cadru educațional capabil să susțină cercetarea și colaborarea internațională.

Cuvinte-cheie: traducere, inteligență artificială, competențe verzi, educație, resurse digitale

Despre autor:

Ana-Maria Dascălu-Romițan este lector universitar doctor la Universitatea Politehnica din Timișoara, unde predă limba germană, traducere, comunicare și studii culturale. Deține un doctorat în filologie și a activat în domeniul cercetării la Institutul de Istorie și Teorie Literară „George Călinescu” al Academiei Române din București. A publicat o serie de cărți și articole și a participat la programe de cercetare în România și în străinătate. Din 2017, este președinta Societății Culturale Româno-Germane din Timișoara, unde se implică în diverse proiecte educaționale și de marketing. Colaborează la numeroase proiecte de cercetare ale Academiei Române și ale Universității Politehnica din Timișoara, unde este, de asemenea, șefa Biroului de Consiliere a Studenților din cadrul Facultății de Științe ale Comunicării a UPT.

Anatomia lui da Vinci

Patricia-Dorli Dumescu

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”

din Timișoara

Centrul de Cercetare Lingvistică Aplicată și Studii

Culturale Comparete, C-CLASC

Rezumat:

„Puneți ochiul întreg într-un albuș de ou, fierbeți-l până când devine solid și tăiați transversal oul și ochiul pentru ca nimic din partea din mijloc a ochiului să nu se scurgă în afară”! Aceasta este metoda unică pe care Leonardo da Vinci a găsit-o în jurul anului 1500 pentru a putea diseca un glob ocular fără ca acesta să își modifice forma. Fascinația lui da Vinci pentru anatomia corpului uman este, chiar și după atât de mult timp, absolut seducătoare. Primele disecții făcute corect, desene ale mușchilor, oaselor, embrionului; asocierile pe care le făcea între corpul uman și plante, apă sau eter – toate, așa cum le cunoaștem astăzi, au fost descoperite (literalmente), studiate, desenate, imaginate de o minte seducătoare din perioada Renașterii. Anatomia privită prin ochii lui da Vinci devine artă pură – studiile inițiale de draperie, tehnica *chiaroscuro* folosită la începutul carierei în pictură, toate îl vor ajuta în a desena corpul uman într-o manieră în care doar 3D-ul o poate face. Numai că abia 500 de ani mai târziu. Iar toate acestea erau înghesuite pe carnețele prinse la cingătoare, nelipsite vreo clipă de lângă personajul care adora să străbată străzile Florenței doar pentru a se putea uita îndeaproape la oameni.

Cele 7200 de pagini de note și însemnări care i-au dăinuit cuprind calcule matematice, păsări, tulpini de plante, inima lui Salai, mașini zburătoare, recuzită pentru teatru, valve sangvine, capete grotești, îngeri, ghicitori, optică, cranii secționate, sfaturi pentru pictori, arme de luptă sau descrierea limbii unei ciocănitori! Exact în acest univers vom intra, urmând atent pașii lui Leonardo da Vinci prin spitalele unde se infiltra noaptea pentru a putea cerceta în detaliu corpul uman, fermecat fiind de fiecare vertebră, dinte sau bătaie de inimă. Prin ochii lui vom deveni mai prezenți, mai conștienți de minunea absolut perfectă care ne însoțește pașii zi de zi: *corpul nostru imaculat*.

Cuvinte-cheie: studii de anatomie, raportul de aur, universale *misura del huomo*, microcosmos vs. macrocosmos, discipol al experienței

Despre autor:

Lector universitar, Patricia-Dorli Dumescu și-a început parcursul academic prin studiul colonialismului și al teoriilor postcoloniale, concentrându-se asupra relației dintre putere, identitate și naționalism în diferite perioade istorice și culturale. Activează în cadrul Universității de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara ca lector de limba engleză și germană, astfel încât sfera ei de cercetare s-a extins spre domenii actuale precum neuroștiința sau studiile cognitive. Modul în care realitatea de zi cu zi ne impactează procesele mentale, felul în care corpul reacționează la stimuli și informații noi sunt doar câteva din provocările pe care le abordează din perspectivă multidisciplinară.

Folosirea documentelor clinice în predarea limbii engleze medicale – metode tradiționale și abordări A.I.

Iulia Cristina Frînculescu

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”

din Timișoara

Centrul de Cercetare Lingvistică Aplicată și Studii
Culturale Comparate, C-CLASC

Rezumat:

Documentele clinice sunt asociate cu diverse tipuri de activități din domeniul sănătății. Există documente referitoare la pacient, precum fișele de spitalizare, completate la internare, foile de observație, utilizate în timpul anamnezei, biletele de externare, care se completează la ieșirea pacientului din spital, și biletele de trimitere, folosite atunci când pacientul este trimis de un medic către un alt specialist, pentru îngrijiri suplimentare sau consult de specialitate. În afară de fișele medicale ale pacientului, există și documente care se referă la diagnostic și la investigațiile clinice efectuate. Acestea includ buletinele de analize de laborator, care detaliază rezultatele analizelor de sânge, rezultatele investigațiilor imagistice, precum buletinul ecografic, radiologic, CT, RMN, ECG, precum și rapoarte anatomo-patologice. Nu în ultimul rând, există și documente referitoare la tratamente și proceduri clinice, cum ar fi rețetele medicale, protocoalele operatorii și schemele de tratament.

Aceste documente pot constitui materiale didactice foarte eficiente în cursurile de EMP (English for Medical Purposes – engleza pentru scopuri medicale). Fișele medicale sunt bogate în vocabular tehnic, abrevieri și acronime, fiind extrem de utile în învățarea limbii engleze medicale. Ele contribuie la dezvoltarea unor abilități precum înțelegerea textelor, redactarea sau completarea fișelor clinice, familiarizarea cu terminologia și comunicarea în contexte medicale. Documentele clinice ajută așadar studenții să asimileze vocabularul specializat și să dezvolte competențe de comunicare specifice interacțiunilor medicale.

În plus, fișele medicale susțin învățarea contextuală. Ele reprezintă o metodă practică, bazată pe context, care ajută studenții să înțeleagă atât limbajul folosit în situații medicale reale, cât și concepte clinice importante. Această combinație între raționamentul medical și învățarea limbii engleze stimulează, în cele din urmă, gândirea critică și interpretarea personală a informațiilor.

Lucrarea de față prezintă exemple de activități didactice care pot fi realizate pornind de la documente medicale, cu un accent particular pe dezvoltarea abilităților lingvistice. Exercițiile pot fi concepute folosind atât metodele tradiționale, cât și tehnologiile moderne, cum ar fi cele bazate pe Inteligența Artificială (A.I. – Artificial Intelligence). În prezent, folosirea resurselor tradiționale și a aplicațiilor bazate pe AI sporește versatilitatea și eficiența materialelor didactice.

Este importantă crearea unor exerciții interesante și relevante, care vizează mai multe abilități simultan, printr-o abordare multimodală. Această abordare este deosebit de

benefică în cursurile de EMP, deoarece pune studentul în centrul procesului de învățare, facilitând o înțelegere mai profundă și o ușurință în a reține terminologia medicală, creând, în același timp, un mediu educațional dinamic. Activitățile didactice multimodale integrate pot fi concepute pe baza unor scenarii medicale diverse, care încearcă să simuleze comunicarea autentică din domeniul medical. În concluzie, articolul oferă un cadru practic pentru folosirea documentelor clinice în predarea englezei medicale, susținut de o gamă largă de activități și strategii educaționale.

Cuvinte-cheie: predarea englezei medicale, documente clinice, competențe lingvistice integrate, sarcini multimodale

Despre autor:

Iulia Cristina Frînculescu este conferențiar de limba engleză la Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara. Doctor în filologie, cu o teză despre terminologia medicală. Principalul său domeniu de cercetare și activitate didactică este limba engleză pentru scopuri specifice, iar în ultimele două decenii s-a concentrat pe limba engleză medicală. A publicat numeroase cărți, capitole de carte, articole și studii în România, Franța, Germania, Norvegia și Elveția. Coautor la monografiile internaționale *Sustainable and Solidary Development, Reflections and Practices* (Frankfurt am Main: Peter Lang, 2017) și *L'intercompréhension et les nouveaux défis pour les langues romanes* (Paris: Union Latine, 2011). Membru în societăți științifice filologice internaționale din Marea Britanie, Elveția și Franța. A primit premii științifice și literare naționale.

Navigând între lumi: O interpretare aprofundată a identității literare a lui Codrescu

Anamaria Groza

Universitatea de Vest din Timișoara

Rezumat:

Într-o lume marcată de migrație, globalizare și identități fluide, literatura devine un spațiu privilegiat pentru explorarea apartenenței și a dezrădăcinării. Andrei Codrescu, poet, eseist și romancier de origine română stabilit în Statele Unite, este una dintre cele mai fascinante figuri ale exilului literar postbelic. Scrisul său nu doar că traversează granițe geografice, ci și frontiere lingvistice, culturale și stilistice, construind o identitate literară hibridă, ironic-reflexivă și profund liminală.

Studiul de față își propune să analizeze în profunzime modul în care Codrescu navighează între lumi — între România și America, între limba maternă și cea adoptată, între poezie și eseu, între apartenență și alienare. Această navigare nu este doar o temă recurentă în opera sa, ci și o strategie identitară prin care autorul își revendică libertatea de a exista „în afara” convențiilor, dar și de a le submina din interior. Prin apelul la surse primare din opera lui Codrescu și la teorii critice despre exil, hibriditate și identitate culturală, vom explora cum se construiește această identitate literară plurivalentă. În final, vom argumenta că Andrei Codrescu nu este doar un scriitor între lumi, ci un arhitect al unui spațiu intermediar — un

„third space” — în care literatura devine un act de supraviețuire, de joacă și de reconfigurare a sinelui.

Cuvinte-cheie: exil, hibriditate, identitate, navigare, spațiu intermediar

Despre autor:

Anamaria Groza este profesor de limba și literatura română din anul 2004, obținând gradul didactic I (2016). A finalizat masterul Literatură și cultură: contexte românești, contexte europene în cadrul Universității de Vest din Timișoara. Din octombrie 2024 este înscrisă la doctorat, domeniul Filologie cu teza *Narațiuni ale dezrădăcinării în operele lui Andrei Codrescu și Norman Manea*, sub coordonarea prof. univ. dr. habil. Gabriela Glăvan.

Timișoara 35 – un proiect aniversar pe 12 voci

Elena Jebelean

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”

din Timișoara

Centrul de Cercetare Lingvistică Aplicată și Studii
Culturale Compare, C-CLASC

Rezumat:

Pregătind celebrarea a 35 de ani de la Revoluția din 1989, am construit cu participanții din Atelierul de scriere creativă al Universității de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” un exercițiu de scriere având trei puncte de pornire de mare intensitate. Primul a fost constituit de acuarelele Cristinei Renard (1938–2023), Timișoara mea în acuarele. În ultimii ani, fiica artistei, Renée Renard, artist plastic și ea, editează calendare în care fiecare lună este ilustrată printr-o acuarelă, menținând astfel mereu în atenția noastră lucrările artistei și permițându-ne să comparăm Timișoara de astăzi cu cea de altădată.

Al doilea eveniment inspirant unde am redescoperit lucrările în care Cristina Renard imortalizează Timișoara a fost expoziția *Opposite Perspective – One Future*, organizată de asociația Trib’ Art și vernisată pe 24 octombrie 2024, la Casa Artelor, în Sala Studio Art. Cinci locuri emblematice pentru Timișoara au fost recreate cu ajutorul tehnologiei CGI (Computer-Generated Imagery) din două perspective opuse. Viitorul armonios, echilibrat, prosper – varianta utopică, iar cea distopică – unul al

provocărilor și riscurilor. Expoziția invita la reflecție și încuraja atitudini responsabile, deoarece transformarea orașului în bine sau în rău, de-a lungul vremii, este consecința alegerilor noastre, ale locuitorilor. Lucrările admirate și muzica ascultată ne-au ajutat să conștientizăm modul în care comportamentele noastre permit sau nu protejarea mediului, reducerea consumerismului, diminuarea sărăciei, integrarea migranților, așa încât viața urbană și identitatea orașului să-și mențină/îmbunătățească calitatea. Întoarcerea în trecut s-a realizat prin lucrările Cristinei Renard și prin accederea în laboratoarele memoriei cartierului natal al lui Renée, precum și prin instalația lui Ciprian Chirileanu, care ne-a reamintit că roțile bicicletelor și cea a timpului se îngemănează mereu pe străzile orașului. Impactul vizual al lucrările artiștilor Cristina Nagy, Dan Simeon, Flavius Marușca a fost amplificat de compoziții muzicale semnate de Belibov Adrian, Harko David, Joel Benson, Andreșel Adriana-Simona, Bogdan Cotîrță, Melencu George. Sprijinit prin Centrul de proiecte al Municipiului Timișoara, acest proiect a pus arta în serviciul conștientizării sociale și ecologice.

A treia întâlnire cu Cristina Renard am avut-o în 29 noiembrie 2024, în ședința de atelier unde gazdă ne-a fost chiar Renée Renard. Am discutat despre lucrările ei din expoziția *Lumi la intersecții. Destine din arhivă* – 20 de lucrări noi după 20 de fotografii selectate dintr-o arhivă impresionantă de istorie orală, coordonată de Smaranda Vultur. Atelierul a avut loc în aula Bibliotecii Centrale Universitare „Eugen Todoran” din Timișoara, având de jur împrejur fotografiile prelucrate simbolic și

descoperind website-ul *Lumi la intersecții. Povești de viață din Banat*, o platformă digitală pusă la dispoziția publicului în 22 octombrie 2024, printr-un proiect al Asociației Narrative, un proiect de cercetare a patrimoniului cultural imaterial, coordonat de Cinty Ionescu. Una dintre cele 50 de surprinzătoare povești de viață ce pot fi citite pe acest website este cea a Cristinei Renard. Astfel pregătiți, am putut scrie despre Timișoara, iar cele 13 texte compuse de noi au ajuns la conștiința publicului în 17 mai 2025, în propria lectură, în cadrul Simpozionului Național *Sănătate și frumusețe prin tradiție și inovație – Dialog între homeopatie și arte*, în Sala Barocă a Muzeul Național de Artă din Timișoara. Ulterior, le-am inclus în volumul *texte de Atelier: răspântii*, care adună creațiile noastre din ultimul an.

Cuvinte-cheie: atelier de scriere creativă, proiecte culturale, responsabilitate, Timișoara, Cristina Renard

Despre autor:

Elena Jebelean predă limba română studenților străini de la Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara. Este membră a Centrului de cercetare lingvistică aplicată și studii culturale comparate – CCLASC – al din cadrul UMFT. Scrie manuale, dar rămâne pasionată de literatură, de teatru și de proiectele culturale. Coordonează un atelier de scriere creativă și serii de întâlniri cu scriitorii @UMFT.

Provocările cu care se confruntă studenții la medicină în pregătirea pentru examenul de Nivel C1/CAE

Romanița Adina Delia Jumanca

Centrul de Cercetare Lingvistică Aplicată și Studii

Culturale Comparate, C-CLASC

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”

din Timișoara

Rezumat:

Pentru studenții la medicină, ale căror vieți academice sunt deja încărcate de cursuri solicitante și responsabilități clinice, pregătirea pentru examenul de Nivel C1/CAE reprezintă un set unic de provocări. Medicina și învățarea unei limbi străine necesită abordări diferite și un set distinct de instrumente. Pregătirea medicală pune accent pe precizie, învățarea mecanică a unor reguli și gândire analitică, în timp ce examenul CAE de nivel C1 testează flexibilitatea lingvistică, creativitatea și un alt tip de instruire bazat pe exemple, deducții sau argumentare. Mulți studenți la medicină tind să abordeze examenul CAE folosind obiceiuri de învățare dobândite în facultate, care se bazează pe învățarea pasivă, cum ar fi citirea manualelor sau vizionarea de prelegeri. Pregătirea pentru examenul CAE necesită exersarea abilității de scriere, efectuarea de exerciții de înțelegere a textului citit sau ascultat în condiții de timp limitat, precum și participarea la simulări de test oral. Dacă nu există această obișnuință cu acest tip de examinare și nici o pregătire prealabilă, performanța poate fi sub așteptări.

Cuvinte-cheie: învățare, aptitudini, pregătire CAE, provocări, medicină

Despre autor:

Romanița Jumanca este lector universitar la Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara, unde predă cursuri de limba engleză, axate în principal pe vocabularul și limbajul medical, dar și pe limba engleză generală și gramatică. Romanița Jumanca este, de asemenea, Director al Departamentului de Dezvoltare pentru Românii de pretutindeni, Alumni și Relația cu Mediul Preuniversitar. Este autoare și coautoare a mai multor studii de specialitate, publicate de edituri naționale și internaționale: „Culture in Legal Documents”, în volumul *Investing in Science and Research*, „Types of Metaphors in the English Legal Discourse”, în *Romanian Journal of English Studies*, „Latin Elements in the Academic Discourse: Lexical Structure”, în *Romanian Journal of English Studies* sunt câteva dintre titlurile relevante pentru activitatea sa academică și didactică.

Comunicarea medicală în limba maternă vs. limba străină. Tehnici de ascultare în dialogul medic-pacient

Daniela Kohn

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”

din Timișoara

Centrul de Cercetare Lingvistică Aplicată și Studii
Culturale Compare, C-CLASC

Rezumat:

Pe parcursul studiilor de medicină, studenții dobândesc competențe comunicative care le permit să organizeze interacțiunile medic-pacient centrate explicit pe pacient. Obiectivul constă atât în creșterea satisfacției ambilor parteneri de dialog, cât și în stimularea aderenței terapeutice a pacienților. În acest context, ascultarea activă ocupă un rol central, metodele sale determinând în mod esențial calitatea conduitei conversaționale medicale. Metodele de ascultare activă se bazează pe structuri lingvistice mai mult sau mai puțin complexe, pe care medicul le poate utiliza în mod aplicat în dialogul cu pacientul pentru a atinge cât mai eficient obiectivele comunicării. Astfel, utilizarea în timpul dialogului a rezumatelor sau parafrazărilor ca structuri lingvistice complexe, respectiv recurgera la semnale minimale de ascultare sau la structuri de tip ecou, reprezintă o abilitate de comunicare esențială în domeniul medical. Într-o fază de pregătire variată și multidimensională a viitorilor medici, se impune o atenție specială dedicată nuanțelor de exprimare ce pot apărea în conversațiile cu pacienții.

Atunci când comunicarea cu pacientul are loc într-o limbă străină (în acest caz, germană), recurgerea la metodele de ascultare activă necesită o pregătire mai accentuată și nuanțată decât în limba maternă. Apar astfel următoarele întrebări:

- Care este diferența între performanța studenților mediciniști în cadrul anamnezei realizate cu pacienți standardizați în limba maternă, respectiv în limba străină?
- În ce măsură modelează competențele lor lingvistice conversația medicală și cum sunt aplicate tehnicile de ascultare activă în cele două limbi?

Ascultarea activă devine o formă de acțiune, solicitând activarea competențelor lingvistice, sociolingvistice și pragmatice în comunicarea medicală. Analiza detaliată a dialogurilor de anamneză purtate de studenții la medicină, vorbitori de germană ca limbă străină, precum și a dialogurilor desfășurate în limba maternă, româna, cu pacienți standardizați poate evidenția tipare specifice în aplicarea tehnicilor de ascultare. Pe baza rezultatelor cercetării pot fi formulate direcții valoroase privind sprijinirea diferențiată și dezvoltarea continuă a competențelor comunicative ale celor interesați de comunicarea medicală, atât în limba maternă, cât și, în mod particular, în limba germană ca limbă străină.

Cuvinte-cheie: limbaje de specialitate, context medical, dialog de anamneză, ascultare activă, limba germană ca limbă străină, limba română maternă

Despre autor:

Daniela Kohn este conferențiar universitar doctor la Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara. Domeniile sale de cercetare vizează didactica și metodică predării limbii române și a limbii germane ca limbi străine, lingvistica aplicată, precum și comunicarea și limbajul de specialitate în domeniul medical. În calitate de autoare a numeroase studii științifice și monografii, s-a remarcat în mod deosebit prin elaborarea manualului inovativ de limba română *Puls* (A1-A2, 2009 / B1-B2, 2012). Din anul 2022 coordonează în cadrul Centrului de cercetare lingvistică aplicată și studii culturale comparate (C-CLASC) proiectul *Dialogul de anamneză cu pacientul standardizat*.

Depășirea barierelor emoționale și lingvistice: modalități de a ajuta elevii să își desfășoare viitoarele activități profesionale în limba engleză

Adriana Lăzărescu
Universitatea din Craiova

Rezumat:

Predarea limbii engleze în contexte practice, cu un impact semnificativ asupra lumii afacerilor, devine din ce în ce mai necesară și solicitată în cadrul marilor companii din România. Există întotdeauna o nevoie de specialiști în finanțe, marketing sau diverse tipuri de negocieri care să poată performa la cel mai înalt nivel într-o limbă internațională alta decât limba maternă. Prin urmare, este esențial astăzi să identificăm cele mai eficiente metode prin care studenții să depășească barierele emoționale și lingvistice și să reușească să lucreze eficient în limba engleză. Acest studiu a început cu scopul de a descoperi factorii declanșatori emoționali care îi ajută pe studenți să-și construiască încrederea în ei înșiși și în abilitățile lor lingvistice și specializate pentru a reuși la locul de muncă. Această lucrare are trei părți. Prima parte prezintă pe scurt două teorii esențiale pentru ca studenții să dezvolte o comunicare eficientă la locul de muncă. Teoria lui Dale Carnegie (1888–1955) susține că oricine poate învăța să vorbească bine în public prin practică și prin dezvoltarea încrederii în sine. Lucrarea sa, *Calea rapidă și ușoară către o vorbire eficientă*, a pus bazele cursurilor moderne de vorbire în public, care sunt încă urmate la nivel global.

A doua teorie de la care pornim pentru a facilita transmiterea eficientă a informațiilor este cea a lui Nancy Duarte, conform căreia prezentările eficiente sunt construite ca o poveste – cu tensiune, contrast și rezonanță emoțională. Lucrările sale, *Slide:ology* (2008) și *Resonate* (2010), au schimbat modul în care liderii și companiile construiesc prezentări vizuale. A doua parte prezintă câteva activități practice desfășurate mai întâi în cadrul unor ore de seminar cu studenți de la Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor, Universitatea din Craiova, anul al doilea, și apoi în contexte practice într-o companie care încurajează dezvoltarea abilităților de comunicare ale studenților în contexte de muncă. A treia parte prezintă progresul studenților, luând în considerare principiile celor două teorii și metodele clasice utilizate în cadrul cursurilor. S-a observat faptul că un set de cunoștințe teoretice și chiar practice bune, dar care rămân la nivelul sălii de clasă, nu sunt suficiente pentru a le oferi studenților încredere în ei înșiși și în capacitățile lor de a avea atitudinea potrivită pentru a avea succes la locul de muncă. Prin urmare, este nevoie de o combinație mai riguroasă a metodelor teoreticienilor care studiază succesul în vorbirea în public cu strategiile de dezvoltare a abilităților lingvistice pentru a performa în limba engleză la locul de muncă.

Cuvinte-cheie: bariere emoționale și lingvistice, încredere, atitudine, practică și abilități

Despre autor:

Adriana Lăzărescu este lector universitar la Facultatea de Litere, Universitatea din Craiova, cu un doctorat în postmodernism britanic; membră a ESSE (Societatea Europeană pentru Studiul Limbii Engleze) și RSEAS / SRSAA (Societatea Română pentru Studii Engleze și Americane), în prezent predă cursuri de Engleză pentru Afaceri la Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor și Literatură Spaniolă (Evul Mediu, Renașterea și Literatura Secolului XX) la Facultatea de Litere, Universitatea din Craiova. Domeniile sale de studiu includ diverse aspecte ale predării limbii engleze pentru studenții cu și fără experiență; evoluția limbii engleze pentru afaceri în România și dezvoltarea vocabularului limbii engleze pentru afaceri datorită globalizării; postmodernismul britanic și literatura spaniolă. Este autoare și coautoare a unor lucrări de cercetare și manuale de Engleză pentru Afaceri.

Formarea competențelor clinice transculturale ale tânărului medic, emblematică pentru școala medicală contemporană

Gabriela-Mariana Luca

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”
din Timișoara

Rezumat:

Se preconizează că numărul cetățenilor migranți va crește de la 300 de milioane, cât este în prezent, la aproape un miliard către anul 2050, iar acest lucru se va datora în principal masivelor schimbări climaterice, dar și fluctuațiilor pieței muncii, care vor bulversa existența multor populații din lumea întreagă. În acest context, a deveni capabil să lucrezi cu pacienți proveniți din colțurile cele mai diverse ale lumii devine o provocare pentru orice medic european. Îngrijirea medicală, înalt calificată, centrată pe pacient, ne așază în fața unor situații cu totul speciale, solicitându-i medicului contemporan o adaptare rapidă la situații neașteptate provenite, în paralel cu provocarea patologică, din zona sensibilă a diferențelor culturale. Capacitatea de a percepe și de a înțelege indivizii potrivit societății în care au apărut și au trăit, contextul lor individual, și de a acționa într-un mod adecvat definesc ceea ce numim competență culturală. În context contemporan, orice profesionist din domeniul sănătății trebuie să fie foarte bine instruit, în primul rând, să învețe să se cunoască pe sine, să-și înțeleagă și valorizeze propria sa experiență de viață (sistemul social

în care a apărut și s-a format, atitudinea celorlalți vis-a-vis de concepte fundamentale cum ar fi viața și moartea, sănătatea și boala) la care să se raporteze în deplină cunoștință de cauză. Pentru reușita terapeutică deplină, medicul este dator să înțeleagă profund faptul că toate aceste elemente sunt determinante în alegerile pe care indivizii le fac în lupta pentru supraviețuire. Doar dacă acest niveluri de cunoaștere sunt bine aprofundate, profesionistul din domeniul sănătății se poate apleca asupra problemelor și nevoilor unui pacient provenit dintr-o altă realitate culturală. Studiul nostru se apleacă asupra modului în care studenții internaționali de la UMFVBT se implică în procesul medical și lingvistic pe care îl desfășoară simultan, a elementelor ce presupun punerea în relație a unui număr important de indicatori profesionali universali recunoscuți și aplicați.

Cuvinte cheie: competențe clinice transculturale, indicatori medicali, indicatori socio-lingvistici

Despre autor:

Gabriela-Mariana Luca este conferențiar universitar la UMFVBT, filolog-antropolog, autor, formator în Medicină Narativă, membru al Societății Academice de Antropologie, al AFMN (Association Francophone de Médecine Narrative), și CORPUS (International Group for the Cultural Studies of the Body).

Interferențe între metoda Think Aloud și Inteligența Artificială în procesul de dezvoltare a competenței de comunicare în limba franceză

Cosmina Simona Lungoci

Universitatea de Vest din Timișoara

Rezumat:

Think Aloud (Gândirea cu voce tare) este o metodă pedagogică prin care profesorii explică și demonstrează procesele mentale implicate în înțelegerea unui text. Aceasta se referă la modul în care cititorii verbalizează procesul lor de gândire în timpul rezolvării unei sarcini de citire, oferind informații valoroase despre cum înțeleg și procesează textul. Este frecvent folosită pentru aplicarea strategiilor cognitive și metacognitive în timpul citirii, fiind un instrument util pentru a observa cum cititorii își monitorizează și ajustează înțelegerea în timp real. (Anderson, 1991, apud Yayli, 2010; Cohen, 2011). Conceptualizată de Ericsson și Simon (1993), această metodă se bazează pe verbalizarea strategiilor cognitive în timp real, oferind cadrelor didactice acces la procesele mentale ale elevilor/studentilor, implicate în înțelegerea și producerea limbii.

Pe de altă parte, dezvoltările recente în domeniul I.A. au generat aplicații capabile să sprijine predarea/învățarea limbilor prin recunoaștere vocală, analiză semantică, generare de feedback personalizat și adaptare la profilul cursantului (Cantos et al., 2023; Dou et al., 2025). Valorificarea I.A. în context educațional nu are doar o

dimensiune tehnologică, ci și una pedagogică, ce invită la regândirea relației dintre autonomie, mediere și personalizare a învățării. Această comunicare își propune să evidențieze „interferențele” dintre metoda *Think Aloud* și utilizarea I.A., în sensul complementarității lor. Se urmărește în ce măsură IA poate valorifica datele rezultate din verbalizările cursanților, pentru a identifica tipare cognitive, a sugera strategii alternative și a oferi feedback adaptat.

Studiul se bazează pe o analiză teoretică a datelor empirice din literatura de specialitate și pe exemple de bune practici în didactica limbii franceze ca limbă străină (FLE), vizând atât beneficiile, cât și limitele acestor interferențe metodologice și tehnologice. Concluziile preliminare indică faptul că metoda *Think Aloud*, susținută de instrumente I.A., poate contribui la dezvoltarea unei pedagogii reflexive și centrate pe cursant, favorizând învățarea autoreglată și dezvoltarea competențelor lingvistice în limba franceză.

Cuvinte-cheie: *Think Aloud*, inteligența artificială, competențe lingvistice, didactica limbii franceze

Despre autor:

Cosmina Simona Lungoci este lector universitar dr. la Universitatea de Vest din Timișoara, la Departamentul de Științe ale Educației. Este doctor în Filologie, cu preocupări de cercetare în sfera didacticii limbilor străine și a limbii materne, dezvoltării competenței de literație, formării inițiale și continue a profesorilor. Este autor și coordonator a numeroase cărți și studii, în țară și în străinătate, pe tema educației și formării pentru cariera didactică, dar și pe teme literare și lingvistice.

De la text la sens: traducerea literară și formarea competențelor în epoca A.I.

Maria-Mirela Miculescu

Liceul Teoretic „Iulia Hasdeu”, Lugoj

Rezumat:

Lucrarea explorează rolul traducerii literare ca exercițiu cognitiv și cultural în învățarea limbii franceze, analizând modul în care elevii de nivel A2–B1 reușesc să redea sensul și nuanțele unui fragment memorialistic din *Jurnalul Hélènei Berr*, comparativ cu traducerea automatizată realizată de inteligența artificială. Traducerea, de-a lungul timpului, a fost fie centrală în metodele tradiționale de predare, fie marginalizată în contextul metodologiilor comunicative moderne, însă cercetările recente subliniază valoarea sa în dezvoltarea gândirii critice, a flexibilității cognitive și a competențelor interculturale.

Traducerea nu se limitează la transpunerea literală a cuvintelor, ea implică procesarea cognitivă, evaluarea contextului și negocierea sensurilor culturale. Stimulează memoria lexicală, semantică și contextuală prin consolidarea structurilor lingvistice în memoria de lungă durată. În plan cultural, traducerea facilitează contactul cu valori, mentalități și experiențe diverse, dezvoltând empatia și competențele interculturale. Comparativ, traducerea automată oferă rezultate rapide și corecte formal, dar privează elevul de dimensiunea reflexivă și afectivă, limitând învățarea profundă.

Studiul de caz a implicat elevii clasei a X-a, care au tradus un fragment din *Jurnalul Hélènei Berr* după o etapă de documentare istorică. Traducerea individuală a fost urmată de analiza în grup, în cadrul căreia elevii au comparat variantele proprii și au discutat dificultățile întâmpinate, inclusiv redarea metaforelor („une vie de traques”), a termenilor istorici („le camp”) și a expresiilor juridico-militare („la sommation”). Analiza comparativă a arătat că traducerea elevilor, deși păstrează fidelitatea formală a textului, diferă în redarea dimensiunii afective și culturale, în timp ce traducerea A.I. este uniformă și neutră, corectă lexical și nu surprinde elementele de profunzime.

Structura metodologică a lecției a inclus patru etape: documentare, traducere individuală, analiză în grup și compararea cu traducerea automatizată. Activitatea a urmărit obiective lingvistice, cognitive și interculturale, dezvoltând capacitatea elevilor de a negocia sensul, de a identifica echivalențe culturale și de a aplica strategii cognitive. Observațiile metodologice subliniază dificultățile întâmpinate, importanța colaborării și rolul traducerii automatizate ca reper lexical, fără a substitui procesul reflexiv.

În concluzie, traducerea literară constituie un exercițiu complex care implică alegere, reflecție și negociere de sensuri, contribuind la dezvoltarea competențelor lingvistice și interculturale. Utilizarea A.I. ca instrument auxiliar poate sprijini învățarea, însă nu poate înlocui implicarea cognitivă și culturală activă a elevului, consolidând astfel traducerea literară ca instrument

pedagogic valoros, capabil să conecteze cunoașterea lingvistică cu sensibilitatea culturală și istorică.

Cuvinte-cheie: memorie literară, traducere pedagogică, text memorialistic, gândire critică, sensuri culturale

Despre autor:

Maria-Mirela Miculescu este profesor de Limba și Literatura Română și Limba Franceză, cu o preocupare constantă pentru aprofundarea competențelor lingvistice și interculturale ale elevilor. Deține titlul de doctor în filologie, cu teza Literatura Holocaustului, analizând relația dintre text, memorie și formarea identității culturale. Interesele sale didactice se concentrează pe integrarea strategiilor inovatoare și a tehnologiilor digitale în procesul educativ, promovând reflecția critică, sensibilitatea culturală și implicarea activă a elevilor în descoperirea sensurilor și nuanțelor limbajului literar.

Predarea vocabularului EFL în era I.A.

Tünde Nagy

Universitatea Sapientia, Miercurea Ciuc

Rezumat:

Astăzi, perspectivele predării vocabularului sunt mult diferite față de cele de acum câteva decenii: dicționarele pe hârtie nu sunt folosite cu adevărat, și nici dicționarele electronice nu sunt populare în rândul studenților, deoarece aceștia preferă, în general, motoarele de căutare, Google Translate și instrumentele bazate pe inteligență artificială (cum ar fi DeepL, ChatGPT sau Google Gemini) atunci când caută semnificația unui cuvânt. Având în vedere aceste tendințe și luând în considerare strategiile și așteptările studenților în ceea ce privește învățarea vocabularului, pe baza rezultatelor cercetărilor (Curcio 2022, Aycicek și Gür 2024, Dringó-Horváth 2017, Al-Fraidan și Fakhli 2024, Márkus 2022, printre altele), împreună cu propriile mele concluzii (pe baza unui scurt chestionar completat de studenți cu privire la utilizarea dicționarelor), lucrarea propune o abordare combinată, care include utilizarea dicționarelor electronice, a bazelor de date și a instrumentelor bazate pe inteligență artificială în predarea vocabularului nou. O astfel de abordare combinată poate fi implementată la diferite niveluri și grupe de vârstă (de la liceeni la studenți, începând cu nivelul elementar și până la nivelurile superioare), deși este mai aplicabilă și mai utilă la nivelurile mai avansate, deoarece ar putea distra atenția și copleși studenții mai începători. Pentru cei mai

avansați, însă, o abordare integrată poate fi înțeleasă ca un ajutor suplimentar pentru învățare, care favorizează achiziționarea colocațiilor, expresiilor idiomatice și fragmentelor de limbă (o condiție prealabilă pentru o producție lingvistică naturală), alături de materiale didactice tradiționale.

Metodologia de predare care susține utilizarea integrată a diferitelor instrumente este învățarea bazată pe sarcini, așa cum o înțelege Ellis (2009), în care studenții îndeplinesc o sarcină specifică care le permite să observe (și, în unele cazuri, să utilizeze) anumite expresii lingvistice specifice. O abordare bazată pe sarcini, sprijinită de utilizarea integrată a diverselor surse, poate oferi studenților posibilitatea de a experimenta utilizarea limbii în mai multe contexte și în diverse moduri. Cu toate că aplicarea unei astfel de metodologii presupune un efort suplimentar din partea profesoarei/profesorului (planificare atentă și îndrumarea studenților) aceasta poate ajuta studenții să devină mai autonomi în învățarea/utilizarea limbii și să-și dezvolte nu numai competențele lexicale, ci și conștiința metalingvistică. Ca atare, lucrarea prezintă caracteristicile unei abordări bazate pe sarcini și sugerează modalități prin care aceasta permite utilizarea diverselor surse în predarea vocabularului.

Cuvinte-cheie: predarea vocabularului, ELS, observare, sarcini, abordare combinată

Despre autor:

Tünde Nagy este lector universitar la Universitatea Sapientia, Facultatea de Științe Economice, Socio-Umane

și Inginerești, Miercurea-Ciuc. Deține titlul științific de doctor în lingvistică engleză, acordat de Universitatea din Debrecin, Ungaria, tema tezei sale fiind analiza verbelor aspectuale pe baza metodelor lingvisticii computaționale. Domeniile sale de interes includ, printre altele, predarea limbii engleze ca limbă străină, semantica și pragmatica limbajului natural, lingvistică aplicată, lexicologie și lexicografie, probleme și analize de traducere, lingvistica computațională.

Predarea limbii germane între tradiție și I.A.

Karin Bianca Nica

Universitatea de Vest din Timișoara

Rezumat:

Acest studiu dorește să compare metodele tradiționale de predare a limbii germane ca limbă străină cu cele moderne, îndeosebi cu cele aplicabile prin inteligența artificială. În acest scop, prima parte a studiului va face o succintă trecere în revistă a metodelor didactice tradiționale, a celor moderne, precum și utilizarea inteligenței artificiale în acest demers. În cea de-a doua parte, accentul va cădea pe șansele și limitele utilizării inteligenței artificiale în procesul didactic, încercând totodată să răspundă la frământarea lăuntrică a fiecăruia din secolul XXI: Există un risc de regres cognitiv pricinuit de utilizarea I.A.? Studiul dorește de asemenea a fi un mic ghid – atât pentru cadrele didactice cât și pentru elevi sau studenți – despre cum se poate integra inteligența artificială în procesul de predare a limbilor străine, în speță a limbii germane.

Cuvinte-cheie: metode de predare, limbă străină, inteligența artificială, șanse, limite

Despre autor:

Karin Bianca Nica (n. Hansmann) a studiat filologia (germană – engleză, 2000), și-a încheiat studiile masterale în cadrul Universității de Vest Timișoara (2007), a lucrat în redacția germană la Radio Timișoara, a fost cadru

didactic al Liceului Teoretic „Nikolaus Lenau” și consultant artistic al Teatrului German de Stat Timișoara. Are un doctorat, cu o teză intitulată *Tragicomicul în teatrul lui Thomas Bernhard* (2024). În prezent, este asistent universitar la Facultatea de Muzică și Teatru, secția Artele spectacolului, Actorie (limba germană).

Poezia și impulsul reinterpretării

Diana Oberșterescu

Colegiul Tehnic „Henri Coandă”, Timișoara

Rezumat:

Stilistica este un domeniu complex, eclectic, dar, în același timp, riguros, care îmbină toate resursele semantice și lingvistice ale limbii pentru înțelegerea nuanțată a comunicării, îndeosebi a celei artistice. În acest sens, lucrarea își propune să aprofundeze aspectele lingvistice și semantice cu relevanță expresivă în raport cu textul liric, având în vedere *Psalmii* lui Tudor Arghezi, poet român care s-a afirmat în perioada interbelică. În număr de 18, dintre care trei au titluri mai dezvoltate (*Psalm mut*, *Psalm de tinerețe*, *Psalmul de taină*), *Psalmii* sunt publicați de-a lungul a 40 de ani de activitate literară, diferențiindu-se în contextul liricii argheziene prin stilul artistic. Aceste poezii au constituit de-a lungul timpului obiectul unor multiple analize stilistice. Prospețimea frazei argheziene oferă însă posibilități multiple de interpretare, mesajul artistic fiind legat în mod organic de cuvântul făurit cu măiestrie de către poetul truditor al cuvintelor.

Pornind de la principiul reinterpretării poetice și al contextualizării, se va evidenția relația dintre formă și ideea poetică, prin analiza unei categorii lingvistice și semantice care poartă cu sine viziuni interpretative noi: unitatea frazeologică (expresia și locuțiunea). O sursă esențială de exprimare artistică, aceasta conduce cititorul

înspre sfere semantice greu de anticipat, sporind sensuri și deschizând noi direcții de interpretare. Ambiguitatea textului liric arghezian într-o epocă postmodernă profund marcată de tehnologie și de prezența A.I. în tot mai multe domenii ale existenței demonstrează complexitatea ființei umane, singura capabilă să genereze sens în nonsens, ordine în dezordine și revelație în mister. Expresivitatea intrinsecă a unităților frazeologice este dublată de cea a limbajului poetic atent conturat în jurul ideii, diferențiind omul-creator de inteligența artificială și oferind poeziilor farmecul originalității. Vor fi supuse analizei expresii și locuțiuni precum: *a(-și) aduce aminte, cu ceasurile sau cu ceasul, cu neîndurare, cu neputință, a da (cuiva) de știre, a da ghes, a da (cuiva sau la ceva) ocol, a da povață, de ajuns, de-a fuga, a face (cuiva) parte (de ceva), în sus și în jos, la pas, a lăsa uitării, a lua în seamă, a umbla în patru labe (în fața cuiva), un pui de etc.*

Scopul acestui demers este de a evidenția bogăția limbajului poetic arghezian. Poetul folosește cuvântul ca pe un instrument al plămădirii ideii poetice, metaforizate voit în structuri care se cer deslușite de priceperea cititorului aplecat înspre estetic.

Cuvinte-cheie: Arghezi, *Psalmi*, expresie, locuțiune, poezie

Despre autor:

Diana Oberșterescu este profesor de limba și literatura română la Colegiul Tehnic „Henri Coandă” din Timișoara, având gradul didactic I și o experiență de predare de 18 ani. Absolventă a Facultății de Litere, Filosofie și Istorie

din cadrul Universității de Vest din Timișoara, specializarea Limba și literatura română-Limba și literatura franceză, promoția 2003, obține, în anul 2005, diploma de master în specializarea *Limba română între sincronie și diacronie*. De-a lungul timpului, preocupările didactice au fost dublate de cele științifice, prin prezentarea diverselor lucrări la simpozioane organizate în mediul preuniversitar și prin publicarea de articole în reviste de specialitate.

Comunicarea eficientă: importanța folosirii metodei de predare prin intermediul comunicării lingvistice, aplicată în domeniul academic medical

Simona Olaru-Poșiar

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”

din Timișoara

Centrul de Cercetare Lingvistică Aplicată și Studii

Culturale Comparate, C-CLASC

Rezumat:

Scopul articolului este de a sublinia importanța utilizării metodei de comunicare în predarea limbilor străine, în cadrul cursurilor de limbaj medical. În locul folosirii metodologiei clasice în studiul unei limbi străine, profesorii folosesc abilități de predare comunicative pentru a implica studenții în dezbateri și proiecte de echipă, pentru a-i învăța atât noțiuni noi de limbaj, dar și de comportament. Articolul analizează tiparele de interacțiune, sarcinile și exercițiile practice care subliniază utilizarea CLT (Communicative Language Teaching) în cadrul unui curs de învățare a unei limbi străine, la universitatea de medicină. Totodată, articolul analizează și dacă metoda de predare poate fi folosită în însușirea unor cunoștințe esențiale legate de cariera medicală, cum ar fi comunicarea eficientă medic-pacient, învățarea tiparului comportamental adecvat în relația cu pacientul de la intrarea acestuia în sala de triaj și până la externare. CLT are ca scop să le permită cursanților să comunice în limba țintă, iar cursanții utilizează „limba

ținută în mare măsură prin activități comunicative, cum ar fi jocuri lingvistice, jocuri de rol și sarcini de rezolvare a problemelor” (Larsen-Freeman, D., 2000: 129).

Instruirea se concentrează pe două obiective: modificarea mediului de învățare pentru a se adapta caracteristicilor de învățare și nevoilor individuale ale elevilor și furnizarea de intervenții directe sau concentrate pentru a îmbunătăți capacitatea fiecărui elev de a dobândi noi cunoștințe, raționamente la nivel înalt, abilități de rezolvare a problemelor, muncă independentă și colaborare cu colegii, cu scopul final de a face față intelectual și social cerințelor academice. Comunicarea medicală este, de asemenea, extrem de strictă, obiectivă și, prin urmare, diferă considerabil de comunicarea cotidiană. Comunicarea medicală este esențială pentru succesul tratamentului, deoarece sporește siguranța pacienților, îmbunătățește satisfacția acestora și minimizează neînțelegerile care pot avea consecințe grave asupra sănătății. O comunicare eficientă promovează încrederea între medic și pacient, asigură faptul că pacienții înțeleg și respectă planurile de tratament și permite un diagnostic mai precis și o îngrijire mai bună. Aceasta include atât explicații verbale clare, cât și semnale non-verbale empatică și necesită ascultare activă și adaptarea limbajului la nivelul de înțelegere al pacientului.

Cuvinte-cheie: învățare comunicativă, predare, medicină, limbă străină, înțelegere, metodologie

Despre autor:

Simona Olaru-Poșiar este în prezent lector la Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara. Este, de asemenea, psiholog clinician și membru al Colegiului Român de Psihologie, membru al Societății Române de Germanistică și al Centrului de Lingvistică Aplicată și Studii Culturale Comparate. Este coordonatoarea primului jurnal terapeutic trilingv – scris în limbile germană, engleză și română, jurnal ce reunește scrieri a peste 500 de studenți la medicină și e autoarea primului studiu din Europa despre scriitori germani care suferă de boli mintale. În cadrul activităților extracurriculare organizate de Universitatea de Medicină și Farmacie din Timișoara, este mediator cultural și organizator al atelierelor de artă *Live @the Museum*.

Limbaajul de specialitate în recuperarea medicală între tradiția terminologică și inovația inteligenței artificiale

**Radu Petroman, Roxana-Ramona Onofrei,
Virgil Luca**

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”
din Timișoara

Rezumat:

Limbaajul de specialitate din recuperarea medicală constituie un element esențial al practicii clinice și al cercetării, asigurând comunicarea eficientă între medici, kinezioterapeuți, psihologi și alți profesioniști implicați în procesul reabilitării. Tradițional, terminologia s-a dezvoltat prin integrarea vocabularului greco-latin al medicinei generale cu noțiuni provenite din neurologie, ortopedie și fiziologie. Termeni precum *hemiplegie*, *spasticitate*, *contractură* sau *hipotrofie musculară* ilustrează precizia conceptuală necesară evaluării și tratamentului.

Totodată, clasificările standardizate, precum Clasificarea Internațională a Funcționalității, Dizabilității și Sănătății (ICF) elaborată de Organizația Mondială a Sănătății, oferă un cadru comun pentru descrierea dizabilității și a progresului funcțional. Cu toate acestea, limbaajul tradițional prezintă limite. Din perspectiva pacienților, jargonul medical poate fi greu de înțeles și poate genera anxietate. Diferențele terminologice între discipline pot conduce la confuzii în echipele interdisciplinare. Într-un domeniu în care aderența și motivația pacientului sunt

cruciale, claritatea și accesibilitatea limbajului devin componente terapeutice în sine. Dezvoltarea inteligenței artificiale aduce o transformare semnificativă.

Algoritmii de procesare a limbajului natural (NLP) permit analiza automată a notelor clinice, extragerea datelor relevante și traducerea termenilor tehnici într-un limbaj comprehensibil. Integrarea ontologiilor medicale asigură standardizare digitală și interoperabilitate între sisteme. În recuperare, aplicațiile asistate de A.I. pot explica exerciții și protocoale într-o manieră adaptată, pot genera rapoarte personalizate și pot susține programe de telemedicină. Beneficiile acestor inovații includ eficiență crescută, facilitarea accesului la cunoaștere și diminuarea sarcinilor administrative pentru profesioniști. Totuși, ele aduc și provocări: riscul de simplificare excesivă, erorile algoritmice cauzate de date incomplete și dilemele etice privind responsabilitatea deciziilor asistate de A.I. Astfel, limbajul specific recuperării medicale se află într-un proces de adaptare continuă, situat la intersecția dintre tradiția academică și inovația digitală. Viitorul disciplinei depinde de capacitatea de a armoniza precizia științifică cu accesibilitatea comunicării, utilizând inteligența artificială ca un instrument complementar, nu substitutiv, al expertizei umane.

Cuvinte-cheie: reabilitare medicală, ICF, inteligență artificială

Despre autori:

Radu Petroman este medic primar recuperare, medicină fizică și Balneologie, asistent universitar în cadrul

Universității de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara și își desfășoară activitatea medicală în cadrul Ambulatoriului de specialitate pentru Sportivi din Timișoara.

Roxana Ramona Onofrei este medic primar recuperare, medicină fizică și Balneologie, profesor universitar în cadrul Universității de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara și își desfășoară activitatea medicală în cadrul Ambulatoriului de specialitate pentru Sportivi din Timișoara.

Virgil Luca este medic primar recuperare, medicină fizică și Balneologie, asistent universitar în cadrul Universității de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara.

Viitorul fluxului de lucru în traducere: expertiza umană și medierea automată

Raul Pașcalău

Universitatea de Științele Vieții „Regele Mihai I” din
Timișoara

Rezumat:

Dezvoltarea accelerată a tehnologiilor de inteligență artificială, în special a modelelor avansate de Traducere Automată Neuronală (NMT), a declanșat o transformare profundă a procesului tradițional de traducere. Această lucrare explorează viitorul afluxului de lucru în domeniu, argumentând că paradigma viitoare nu va fi una de înlocuire a omului de către mașină, ci una de integrare sinergică, unde expertiza umană și medierea mașinilor se combină pentru a crea un ecosistem de traducere mai eficient, scalabil și de înaltă calitate. Studiul respinge falsa dihotomie dintre traducerea umană și cea automată, propunând în schimb un model hibrid, centrat pe om (*human-in-the-loop*).

Analiza identifică trei faze critice în noul flux de lucru: pre-editarea (pregătirea și instruirea sistemelor pentru proiecte specifice), traducerea propriu-zisă (unde NMT acționează ca un motor primar de productivitate) și post-editarea (activitatea esențială în care translatorul uman intervine pentru a corecta, rafina și îmbogăți textul, asigurând nuanța culturală, coerența stilistică și precizia conceptuală). Rolul traducătorului evoluează de la un simplu creator de conținut către un manager de conținut și

un specialist în controlul calității, al cărui discernământ critic și inteligență emoțională devin mai valoroase ca niciodată.

În concluzie, viitorul traducerii este unul de mediere – o colaborare inteligentă în care mașina gestionează volumul, viteza și consistența terminologică, iar omul aduce creativitatea, gândirea critică și înțelegerea profundă a contextului. Această simbioză nu va diminua profesia, ci o va redefini, cerând noi competențe și specializări. Calea către succes nu constă în a lupta împotriva tehnologiei, ci în a o îmbrățișa ca un instrument puternic, amplificând astfel valoarea unică a expertizei umane într-un *landscape* lingvistic în continuă evoluție.

Cuvinte-cheie: Traducere Asistată de Calculator (TAC), post-editare, Inteligență Artificială (IA), colaborare om-mașină, controlul calității

Despre autor:

Raul Pașcalău este directorul Direcției de Relații Internaționale și coordonatorul instituțional Erasmus+ al Universității de Științele Vieții „Regele Mihai I” din Timișoara, precum și conferențiar la Facultatea de Agricultură, cu un doctorat în agricultură și unul în filologie, specializat în traduceri, interesat de dezvoltarea abilităților și competențelor sale în acest domeniu. A tradus și a fost coautor al mai multor lucrări științifice despre practicile de traducere, fluxul de lucru în traducere, schimbările climatice și încălzirea globală, implicând dezvoltarea durabilă a diferitelor modele de predare, în domeniul agriculturii și al turismului.

Spații reale versus spații imaginare în *The Wolves of Circassia* de Daniel Mason

Claudia Pisoschi

Universitatea din Craiova

Rezumat:

Povestirea *Lupii din Circassia* scrisă de Daniel Mason se dovedește deosebit de interesantă sub aspectul modului în care revelează relația complexă dintre spațiu și identitatea personajelor, trăită de înseși personajele respective și, prin ele, de cititori. Una dintre dimensiunile identității lor este conștientizarea spațiului, care joacă un rol activ în modelarea autopercepției. Este un proces mediat de sentimentul apartenenței la anumite spații, care poate atinge nivelul unui atașament profund și durabil. Procesul este condiționat și de memoria personajelor. Afectarea memoriei din cauze medicale are ca rezultat o estompare a graniței dintre spațiile reale și cele imaginare, dar acest lucru poate acționa ca un catalizator pentru interacțiuni sociale mai sincere și mai puțin supuse constrângerilor, și astfel pentru noi fațete identitare sau pentru reactivarea altora latente.

Descoperindu-și aceste fațete, oamenii stabilesc noi relații sau reactivează altele rămase relevante pentru ei. La vârsta senectuții, oamenii sunt în mai mare măsură afectați de boli care le produc un declin al abilităților cognitive, inclusiv al memoriei; drept consecință, ei creează lumi în care spațiile reale și cele imaginare se întrepătrund. Pot, de asemenea, deveni locuitori ai acestor spații, văzute ca

modalități de a se sustrage unei realități „obiective” apăsătoare, fie că are forma demenței senile sau a alienării produse de pandemia de Covid 19. În astfel de cazuri, amintirile episodice de natură emoțională și cele imaginare se întrepătrund într-un mod similar spațiilor reale și celor imaginare. Tonurile emoționale ale amintirilor bazate pe contextul situațional sunt parte dintr-un cadru mai larg reprezentat de nevoile unui individ și dacă acele nevoi se îndeplinesc doar într-o lume (parțial) imaginară, personajul se va refugia în ea. Chiar dacă aceste lumi sunt o manifestare a unor boli, totuși ele rămân spații ideale unde personajele își regăsesc eul interior autentic.

Cuvinte-cheie: pragmatilistică, spațiu, identitate, real, imaginar

Despre autor:

Claudia Pisoschi este conferențiar univ. dr. la Departamentul de studii anglo-americe și germane al Facultății de Litere din cadrul Universității din Craiova. Teza sa de doctorat s-a centrat pe deixisul personal în engleză și română, pronumele personale românești și englezești fiind comparate la nivel morfo-sintactic, semantic și pragmatic, iar o atenție specială fiind acordată dimensiunii stilistice a pronumelor și redării ei în traducere, mai ales în cazul textelor literare. Aceste direcții de cercetare au fost explorate de autoare într-o serie de articole și studii ulterioare. Conf. univ. dr. Claudia Pisoschi predă cursuri de pragmatică, limba engleză (morfologie), istoria limbii engleze, modalitate.

Reprezentări ale spațiului literar

Remina Sima

Colegiul Economic „F.S. Nitti”

Centrul de Cercetare Lingvistică Aplicată și Studii

Culturale Compare, C-CLASC

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”

din Timișoara

Rezumat:

Cercetarea științifică se centrează pe reprezentarea literară a conceptelor: „spațiu public” și „spațiu privat”, în perspectivă identitară și comparativă. În prealabil, am considerat necesară fundamentarea teoretică a conceptelor, sub aspect diacronic și sincron. Am urmărit și formularea unor analize și exemplificarea spațialității. Prin studiile și domeniile analizate, ne-am propus o cercetare diacronică teoretică a conceptelor „spațiu public” și „spațiu privat”, a modului cum ele interferează în istorie și a unor identități din romanul românesc modern care se manifestă în aceste două spații; modul lor de evoluție sau involuție, felul în care sunt influențate sau nu de ceea ce reprezintă spațiul în care personajele ficționale își desfășoară activitățile și își duc existența.

În abordările lor asupra modernității, Jürgen Habermas și Hannah Arendt privilegiază publicul în raport cu privatul. Deși pozițiile lor sunt pe alocuri diferite în ceea ce privește publicul și privatul, ambii sunt preocupați de o teorie a acțiunii comunicative și văd sfera publică în chip de arenă autonomă față de formele de guvernare. Ei văd spațiul

public ca pe o nevoie a oamenilor de a apărea în fața celorlalți într-o imagine favorabilă și pentru a lua decizii împreună. Un alt punct comun al celor doi filosofi germani este că văd spațiul public ca un loc în care nimeni nu poate conduce și nimeni nu poate fi condus. H. Arendt atribuie sferei publice un caracter constructiv, considerându-l un loc producător de noi culturi. Performarea rolurilor în sfera publică și cea privată redă modul de viață în societatea românească din secolul al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea. Gândurile mărturisite ale personajelor decodifică stări sufletești, acțiuni, viziunea lor asupra polivalenței existenței care „pendulează” între cele două sfere, îngăduind ca atributele specifice să le determine itinerariul destinului.

Scriitorii secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea au meritul de a fi adus în paginile literaturii aspecte ale vieții cotidiene din mediul rural și citadin. Modul de existență al unei familii diferă în funcție de spațiul căruia îi aparține, rural sau urban. O societate tradițională de tip arhaic cu greu și aproape niciodată nu va da curs influențelor societății moderne; în timp ce trăsăturile unei familii care se formează și dăinui este în mediul citadin poartă amprenta unei societăți în perpetuă transformare.

Cuvinte-cheie: familie, secolul al XIX-lea, public, privat, spațiu literar

Despre autor:

Remina Sima a absolvit Facultatea de Litere, Universitatea de Vest din Timișoara. Predă limba engleză la

Colegiul Economic „F.S. Nitti” din Timișoara. Este doctor în filologie. Este cadru didactic asociat la Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara. Este membru al C-CLASC, Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara și membru CRIFST, Academia Română. Interesele științifice sunt legate de studii culturale, literatura română și engleză din perioada modernă și postmodernă. A publicat mai multe articole în reviste de specialitate, printre care: *Forma și ideologia literaturii feminine*, 2014, Universitatea din Arad, *Spațiul privat în romanul românesc modern* (2016), Universitatea din Craiova, *Muncă și intelect în viața femeilor* (2015), U.K., *Pe calea identității*, Universitatea din Târgu Mureș (2025).

Surse de reînnoire pentru inventarul afixoidelor din limbajul specializat românesc

Simona Nicoleta Staicu

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”
din Timișoara

Rezumat:

Acest articol își propune să se concentreze asupra temei compunerii tematice, în procesul de invenție continuă, revendicat de limbajele de specialitate, cu referire la predarea limbajul medical studenților străini. Premisa de la care pornim este că crearea de neologisme prin afixare este un proces lingvistic care respectă două principii conservatoare: principiul matricei, dinamica originii – principiu fundamental și principiul unității panlatine – principiu pe care îl considerăm a fi derivat. În prima parte, facem o prezentare teoretică a paradigmatelor ireversibile pentru unitatea structurală în procesul de afixare (cu referire la lexicul general, respectiv vocabularul specializat panlatin), dinamica dată de valoarea tridimensională a afixoidelor (cognitivă, lingvistică, comunicativă), ramificându-se pe baza unui „arhi-concept”.

Acestea permit dezvoltarea unor afirmații în a doua parte a cercetării, privind sursele de reînnoire a inventarului de afixoide în terminologia contemporană, printre care se numără: asocierea originală a morfemelor deja existente în fiecare limbă națională – așa-numiții termeni blitz de conceptualizare în limbile de specialitate (spre deosebire

de termenii blitz ai globalizării, de exemplu, creațiile momentane, reversibile); cuvinte autonome din vocabularul general, formate urmând modelele de autocombinare afixoidală; litere ale alfabetului grecesc (*gamaterapie*); elemente chimice (*radioterapie*), elemente ale mitologiei greco-romane (*acromegalie*, *galactocel*). Putem afirma că procesul de afixare este nelimitat, fiind un sistem deschis și motivat, este un proces denominativ de intervenție creativă, sursă de neologie lexicală, respectă tendințele spre economia lingvistică și se folosește în învățarea și predarea limbii române pentru studenții străini.

Cuvinte-cheie: bariere emoționale și lingvistice, încredere, atitudine, practică și abilități

Despre autor:

Staicu Simona Nicoleta este conferențiar universitar la Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara și predă cursuri de limba engleză și limba română. Este doctor în filologie cu o teză în terminologie medicală *Limbajul medical românesc actual. Perspectivă sincronică*. Autoare a numeroase publicații în domeniul terminologiei medicale (*Analize morfo-lexicale în textul medical*; *Glossary of Medical Terms. Acronyms and Abbreviations*; *Glossary of Medical Terms. Synonyms and Antonyms*, *Aspecte ale limbajului medical românesc. Sistem și discurs*.) Publică lucrări în numeroase baze de date internaționale și capitole de specialitate, în prestigioase reviste naționale și internaționale, monografiile de autor în domeniul terminologiei medicale. Are activitate didactică și de cercetare științifică în domeniul

filologic: terminologie cu aplicații în terminologia medicală, terminografie, lexicologie, lexicografie, traductologie, limbaje specializate, semantică, stilistică funcțională, lingvistica corpusului, lingvistica textului, analiza discursului, traducere specializată.

Sala de clasă tăcută: navigarea limbajului corporal în educația medicală EMI

Laura-Rebeca Stiegelbauer

Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad

Rezumat:

Pe măsură ce predarea în limba engleză (EMI) devine din ce în ce mai importantă în educația medicală din România, apar noi provocări pedagogice la intersecția dintre limbă, cultură și comunicare. În timp ce formarea EMI acordă de obicei prioritate acurateței lingvistice, fluenței și terminologiei specifice disciplinei, aceasta neglijează adesea o componentă esențială a interacțiunii în sala de clasă: limbajul corporal/nonverbal. În contextul universităților românești, unde mulți profesori predau discipline medicale în limba engleză studenților internaționali, dimensiunea nonverbală a comunicării joacă un rol cheie, dar adesea nerecunoscut.

Această lucrare examinează semnificația limbajului corporal în sălile de clasă EMI, în special în cadrul facultăților de medicină din România, unde educatorii se confruntă cu medii multilingve și multiculturale. Pe baza reflecțiilor colectate în timpul unui curs de perfecționare profesională organizat la Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad, este explorată măsura în care membrii facultății românești sunt conștienți de comunicarea nonverbală a lor și a studenților lor. Deși limbajul corporal nu a fost un punct central al formării, participanții au fost rugați să reflecteze asupra rolului său în contextul EMI.

Răspunsurile a 108 profesori au relevat o idee comună: în timp ce mulți se bazează de mult timp pe indicii nonverbale pentru a gestiona dinamica clasei, puțini au examinat vreodată în mod critic sau au dezvoltat în mod deliberat acest aspect al practicii lor pedagogice.

Lucrarea se bazează pe acest punct de plecare reflexiv pentru a discuta situații reale din clasă în care limbajul corporal devine deosebit de relevant. Acestea includ momente de tăcere sau de aprobare cu capul care sunt interpretate greșit ca ceva fiind înțeles, diferențe în normele de contact vizual între grupurile culturale, efectele predării într-o limbă străină asupra prezenței fizice și expresiei, precum și provocările interpretării gesturilor și posturilor studenților în medii culturale diverse. Aceste observații se încadrează într-un cadru teoretic mai larg, care include cercetări privind comunicarea interculturală, metodologia EMI și educația medicală în România, dar nu numai.

În cele din urmă, această contribuție susține: comunicarea nonverbală trebuie recunoscută ca o competență pedagogică esențială pentru educatorii EMI, în special în contextele medicale în care empatia, claritatea și atenția sunt indispensabile. Lucrarea se încheie cu propunerea integrării conștientizării limbajului corporal/nonverbal în programele de formare EMI din România, subliniind că, în sălile de clasă internaționalizate, ceea ce nu se spune poate avea aceeași influență la fel ca și ceea ce nu se spune.

Cuvinte-cheie: Engleza ca mijloc de predare (EMI), limbajul nonverbal, comunicare interculturală, educație medicală, pedagogie nonverbală.

Despre autor:

Laura-Rebeca Stiegelbauer, doctor în filologie, conferențiar universitar la Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad, România, este afiliată Departamentului de Științe Sociale și Umaniste din cadrul Facultății de Științe Socio-Umane și Educație Fizică și Sport. Activitatea sa academică acoperă domenii precum studiile legate de traducere, comunicarea interculturală, utilizarea inteligenței artificiale în educație și predarea limbii engleze ca limbă străină. Proiectele sale de cercetare actuale vizează integrarea instrumentelor digitale în formarea cadrelor didactice, transformările produse de noile tehnologii în practica traducerii, strategiile de predare incluzivă și metodele de evaluare asistate de inteligență artificială.

Povești rănite, povestitori răniți – Dincolo de conturile și umbrele cuvintelor

Daniela Șilindean

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”

din Timișoara

Centrul de Cercetare Lingvistică Aplicată și Studii
Culturale Comparate, C-CLASC

Rezumat:

Contribuția mea explorează modalitățile prin care boala este narată, concentrându-se pe modul în care limbajul este utilizat atunci când ea devine parte a unui set identitar. Pornind de la concepte din medicina narativă, comunicarea medicală, *storytelling* și naratologie, analiza de față evidențiază cum diferitele rame discursive influențează nu doar textul, discursul sau reprezentarea artistică, ci și experiența trăită a bolii.

Studiile de caz propuse, care includ autori și artiști români și străini, pun laolaltă scrieri non-ficționale și medieri artistice – la persoana întâi, precum și texte, spectacole de teatru și filme scurte bazate pe elemente autobiografice. O atenție specială este acordată umorului ca mecanism de apărare: ironia, detașarea, jocul, paranteza comică apar ca elemente-cheie, iar uneori chiar ca structuri fundamentale ale narațiunii. Prin analiza manierei în care aceste narațiuni navighează între mărturie, expresie artistică, construcție identitară și strategii de apărare, lucrarea sugerează că discursul despre boală poate provoca și reconfigura percepțiile cititorului și ale spectatorului. În

acest fel, contribuie la reflecții asupra potențialului transformator al practicilor narative și asupra modului în care acestea permit reinterpretarea experienței bolii și a modului în care aceasta este împărtășită cu publicul.

Cuvinte-cheie: boala în cuvinte, medicină narativă, boala ca identitate, mărturii artistice, mecanisme de apărare

Despre autor:

Daniela Șilindean este conferențiar universitar la Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara, critic literar și de teatru, traducător. A publicat volume, articole și studii în reviste și volume din țară și din străinătate. A coordonat lucrări colective. A inițiat și coordonat proiecte culturale și educative naționale și internaționale. Conduce proiecte de dezvoltare instituțională. Cel mai recent volum publicat este *Narațiuni ale corpului. Boală și discurs*, apărut în 2025 la Editura Universității de Vest Timișoara. Interesele și studiile sale sunt legate de dramaturgie, medicină narativă, *medical humanities*, educație culturală, teatru.

Predarea limbii române studenților străini între tradiție și I.A.: accent pe studenții de la medicină și nu numai

Oana Iuliana Ilinca Ștefănescu

Universitatea de Medicină și Farmacie din Craiova

Rezumat:

Predarea limbii române ca limbă străină a devenit din ce în ce mai relevantă în contexte academice și profesionale, având o importanță deosebită pentru studenții străini la medicină înscriși în universitățile din România. Pentru acest grup, învățarea limbii nu reprezintă doar o cerință academică, ci o necesitate profesională care influențează direct calitatea comunicării medic-pacient, acuratețea anamnezei și eficiența actului medical. Articolul analizează metodele și strategiile utilizate în predarea limbii române studenților străini la medicină și evidențiază adaptabilitatea acestora și pentru alte categorii de cursanți, precum studenți internaționali în programe de mobilitate, profesioniști sau migranți.

Abordările pedagogice tradiționale continuă să joace un rol central. Predarea gramaticii și a vocabularului asigură acuratețea structurală, în timp ce metodele comunicative sprijină dezvoltarea abilităților interactive necesare în consultații și în lucrul în echipă. Imersiunea culturală este, de asemenea, importantă, ajutând studenții să înțeleagă credințele românești legate de sănătate, boală și relația medic-pacient. Tehnici specifice, cum ar fi jocul de rol, simulările de interviuri clinice și discuțiile bazate pe studii

de caz, sunt evidențiate ca instrumente eficiente pentru pregătirea studenților în vederea utilizării limbii române în contexte medicale autentice.

În același timp, Inteligența Artificială (I.A.) aduce oportunități inovatoare care extind procesul de învățare dincolo de sala de curs. Platformele adaptive facilitează achiziția rapidă a terminologiei medicale, agenții conversaționali creează simulări realiste medic–pacient, iar instrumentele de recunoaștere vocală oferă feedback imediat asupra pronunției — aspect esențial pentru prevenirea neînțelegerilor în cadrul consultațiilor clinice. Prin combinarea pedagogiei tradiționale cu inovația bazată pe I.A., articolul propune un model mixt care îmbunătățește competența lingvistică, pregătirea profesională și înțelegerea culturală, asigurând astfel că predarea limbii române rămâne relevantă, flexibilă și eficientă atât pentru studenții la medicină, cât și pentru alți cursanți.

Cuvinte-cheie: limba română ca limbă străină, educație medicală, comunicare medic–pacient, pedagogia limbilor, Inteligență Artificială, învățare mixtă

Despre autor:

Sunt lector universitar în cadrul Facultății de Medicină, Universitatea de Medicină și Farmacie din Craiova. Activitatea mea științifică include numeroase publicații, volume și articole dedicate predării limbii engleze pentru scopuri medicale. Am elaborat cărți precum *Easy Go with Medical English*, *Workbook of Medical English* (în trei ediții), *English for Dental Specialists* sau *Ready for Medical English Exams*. De asemenea, am publicat

articole ISI și B+, precum *Teaching EMP to Dentistry Students*, *Developing Translation Techniques* sau *Medical English for Health Specialists*. Sunt proofreader și reviewer pentru reviste academice de prestigiu, precum *Current Health Sciences Journal* și *Frontiers of Language and Learning*. Câteva dintre direcții mele principale în cercetare și activitatea didactică sunt: predarea limbii engleze generale și medicale, cercetarea interdisciplinară, mentoratul studenților, implicarea în proiecte educaționale și contribuțiile editoriale.

Mintea umană și algoritmi IA: Procesul de co-crearea a culturii umane

Bogdan Tudor Tulbure

Universitatea de Vest din Timișoara

Rezumat:

Lucrare de față reprezintă o explorare a impactului pe care îl are inteligența artificială (I.A.) asupra modului de procesare și de producție a culturii. Explorarea pornește de la simpla întrebare a unei studente – „De ce să mai învăț când I.A. știe tot? ” – și ne conduce într-o călătorie care examinează modul în care algoritmi reconfigurează cogniția umană. Prin întâlniri personale cu sisteme I.A. care induc „vertij intelectual”, observăm cum aceste tehnologii creează o asimetrie distinctivă în relația noastră cu cunoașterea. Poziționată în cadrul arcului istoric al tehnologiilor cognitive – de la inventarea alfabetului la digitalizarea masivă adusă de era Internetului – I.A. este considerată ca o tehnologie care nu reprezintă o ruptură, ci o accelerare în relația noastră de lungă durată cu gândirea externalizată.

Pe măsură ce externalizăm din ce în ce mai mult procesele noastre de gândire și asistăm la dizolvarea ierarhiilor intelectuale tradiționale, ceea ce rezultă nu este pur și simplu o capacitate umană diminuată sau o îmbunătățire a acesteia, ci mai degrabă o reconfigurare a granițelor în care creativitatea nu există exclusiv în subiectivitatea umană sau în determinismul tehnologic, ci în împletirea complexă dintre ele. Această transformare culturală

alterează statutul ontologic al culturii însăși, transformând ceea ce a fost cândva o cultivare inter-generațională a sensibilității în constelații de date externalizate (și frecvent desprinse de context).

Analizând conceptul de „externalizare epistemică” al lui Michael Lynch și teoria „gramatizării” a lui Bernard Stiegler, lucrarea examinează felul în care redistribuirea proceselor mentale către algoritmi I.A. reconfigurează fundamental arhitectura cognitivă umană. Când delegăm sarcini cognitive din ce în ce mai complexe către I.A., ne angajăm într-o recalibrare a intenționalității – reorientând resursele de la procesul solicitant de elaborare independentă a sensurilor către o postură meta-cognitivă care doar evaluează rezultatele. În acest peisaj simbiotic al co-creației, rezultatele culturale nu sunt nici complet umane, nici pur tehnice. Ele reprezintă mai degrabă o cunoaștere distribuită agregată din rezultatele procesărilor de informație care au loc la nivel uman și algoritmic-computațional. Provocarea I.A. pare să pună sub semnul întrebării conceptul clasic de om autonom care a ancorat în mod tradițional epistemologia occidentală. Viitorul cultural va fi caracterizat nu doar de o determinare algoritmică sau de conservarea nostalgică a creației pur umane, ci mai degrabă de o simbioză dinamică în care fiecare parte îmbunătățește potențialul celeilalte.

În final, se sugerează că viitoarele producții culturale vor fi caracterizate de o simbioză dinamică între om și I.A. Mai precis, prin angajamentul colaborativ cu sistemele I.A., pot emerge noi moduri de expresie, forme de cunoaștere și experiențe estetice care ar rămâne

inaccesibile inteligenței umane sau artificiale operând în izolare. Dacă această perspectivă este plauzibilă atunci întrebarea pertinentă privind originea produselor culturale se deplasează de la „Cine este adevăratul creator?” la „Ce forme noi de creativitate devin posibile prin aceste împletiri colaborative?” Implicațiile impactului I.A. asupra culturii se extind dincolo de modul de utilizare al acestei tehnologii, la întrebări fundamentale despre înflorirea umană, moștenirea culturală și natura cunoașterii însăși într-o lume transformată digital.

Cuvinte-cheie: inteligență artificială, cultura umană, cogniție externalizată, co-creație culturală, gramatizarea gândirii

Despre autor:

Bogdan Tudor Tulbure este conferențiar universitar la Catedra de Psihologie a Universității de Vest din Timișoara, cu doctorat la Universitatea Babeș-Bolyai. Interesele sale de cercetare vizează investigarea eficienței pachetelor de intervenție pentru anxietate și depresie care se bazează pe principiile Terapiei Cognitiv-Comportamentale (TCC) și Terapiei prin Acceptare și Angajament (ACT). A coordonat primul Studiu Clinic Controlat (RCT) livrat online pentru anxietatea socială din România, a dezvoltat o platformă de psihoterapie (www.e-cbt.ro) și a condus granturi de cercetare naționale și internaționale. În prezent explorează dezvoltarea serviciilor de psihoterapie asistată de inteligența artificială (AI), fundamentate etic, care integrează știința clinică, modelele transdiagnostice și inovația în sănătatea digitală.

Lexicultureme românești în context medical. Constatări și soluții

Olivia-Carmen Țîrlea

Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca

Rezumat:

Există, uneori, situații în care comunicarea dintre un vorbitor nativ și un vorbitor nonnativ se dovedește a fi inefficientă, nu pentru că vorbitorul nonnativ nu ar cunoaște cuvintele respective, ci din cauză că lui îi scapă tocmai încărcătura lor culturală. De exemplu, unui medicinist care învață româna ca limbă străină i-ar prinde bine să știe, odată ajuns la Nivelul prag, să facă diferența între banii în plic (dar) primiți de la vreun nuntaș, respectiv banii în plic (mită) oferiți de către un pacient (situație prezentă încă în stilul jurnalistic).

Prea puțin încă vehiculate în didactica Românei ca limbă străină (RLS), spre deosebire de domeniul traducerilor, unde cercetarea Georgiane Lungu-Badea constituie un reper științific pentru conceptul de „culturem”, astfel de lexicultureme continuă să-i pună într-o oarecare dificultate atât pe profesorii de RLS, cât și pe cursanți. Aceasta, deoarece conotația culturală pe care anumite cuvinte o evocă, potrivit concepției lingvistului francez Robert Galisson, se descoperă mai ales în întâlnirea cu Celălalt. Este, desigur, și cazul românei pentru obiective specifice, unde, revenind la dialogul dintre doctor și pacient, pe lângă complicitatea de empatie, ar fi de dorit să se creeze și una la nivel comunicativ, pentru a evita

orice confuzie lingvistică sau stângăcie de ordin cultural. În lucrarea prezentă ne propunem, aşadar, să vedem în ce măsură astfel de lexicultureme româneşti au fost valorificate şi în diverse manuale, respectiv auxiliare de limbaj medical. Oare unde apar acestea mai frecvent? În inputurile orale şi/sau în cele scrise? În sfârşit, mai rămâne traducerea un procedeu suficient de bun şi în astfel de cazuri sau sunt necesare şi alte soluţii din partea profesorului de RLS. Şi, dacă da, care ar putea fi câteva la îndemână?

Cuvinte-cheie: lexic, cultură, lexiculturem, doctor, pacient

Despre autor:

Absolventă atât a Modulului Româna ca limbă străină (2017-2019), cât şi a Masteratului Româna ca Limbă Străină/Nematernă (2021-2023), Olivia-Carmen Țîrlea este, în prezent, doctorandă (Anul II) în cadrul Şcolii Doctorale de Studii Lingvistice şi Literare, Facultatea de Litere, Universitatea Babeş-Bolyai, Cluj-Napoca, România, cu o cercetare axată pe abordarea lexiculturală în achiziţia Românei ca limbă străină (RLS). Domeniul ei principal de interes îl reprezintă predarea RLS, valorificată, până acum, cu mult entuziasm, în diverse cursuri pentru studenţi internaţionali (Erasmus, Anul Pregătitor, Medicină).

Manualele de limbi străine ca instrumente culturale: norme, ideologii și practici educative

Corina Uliniuc

Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan - Al. Rosetti”

București

Rezumat:

Manualele școlare de limbi străine reprezintă, dincolo de statutul lor de instrumente didactice, veritabile artefacte culturale care reflectă și transmit norme lingvistice, ideologii pedagogice și valori socio-culturale. Studiul de față își propune să investigheze manualele de limbi străine (cu accent pe cele de limba franceză, dar cu extensii către alte limbi moderne) apărute în România secolului XX, privindu-le nu doar ca suporturi pentru predarea-învățarea unei limbi, ci ca documente istorico-culturale ce intermediază relația dintre sistemul educațional, discursul lingvistic și ideologiile dominante ale epocii.

Analiza se structurează pe trei direcții majore. În primul rând, dimensiunea normativă a manualelor evidențiază modul în care acestea au preluat și transpus în practică normele academice ale limbii străine predate. Accentul pus pe „corectitudine”, pe regulile gramaticale și pe modelul de „bon usage” arată cum manualele funcționează ca mecanisme de standardizare, contribuind la formarea unei competențe lingvistice orientate mai degrabă spre normă decât spre comunicare.

În al doilea rând, manualele pot fi privite ca purtătoare de ideologii educaționale și culturale. Textele și exercițiile propuse transmit valori morale (disciplină, respect, politețe), civice (apartenență la comunitate, patriotism, deschidere spre idealuri europene) și culturale (admirație față de literatura și civilizația franceză, germană sau engleză). În acest sens, manualele funcționează ca vectori de „violence symbolique” (Bourdieu), impunând o anumită varietate lingvistică și un model cultural drept standard legitim, în timp ce alte variante sunt ignorate sau marginalizate.

În al treilea rând, studiul investighează practicile educative pe care aceste manuale le configurează: tipul de exerciții, rolul atribuit profesorului și elevului, metodele didactice sugerate (gramatical-traductionale, directe, comunicative). Această dimensiune relevă cum manualele articulează, la nivel discursiv, raportul dintre autoritate și învățare, dintre transmiterea cunoașterii și formarea competenței comunicative.

Prin aplicarea unui model de analiză lingvistic-discursivă, lucrarea demonstrează că manualele nu sunt produse neutre, ci spații de intersecție între știința lingvistică, politica educațională și ideologiile culturale. În concluzie, manualele de limbi străine din școala românească a secolului XX pot fi înțelese ca instrumente culturale complexe, care au modelat nu doar competența lingvistică a elevilor, ci și identitatea culturală și socială a generațiilor formate prin intermediul lor.

Cuvinte-cheie: manuale școlare, limbi străine, norme, ideologie, practici educative, discurs didactic, cultură

Despre autor:

Corina Uliniuc este profesoară de limba franceză, cu o experiență de 13 ani în învățământul gimnazial, și cercetătoare în domeniul lingvisticii și al didacticii limbilor străine. Activitatea sa științifică se concentrează asupra istoriei predării limbilor moderne în România, în special în secolul XX și în perioada interbelică. Analizează manualele de limbi străine ca instrumente didactice și culturale, interesată de modul în care acestea transmit norme lingvistice, valori educative și ideologii culturale.

The Impact of Artificial Intelligence on Family Physicians' Training: An Intersectional Approach to Language and Culture

Felicia-Carmen Andrei

Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy,
Timișoara

Abstract:

In the context of globalization and the rapid advances in technology, the training of family physicians can no longer be separated from the linguistic and cultural dimensions of medical communication. This study proposes an interdisciplinary analysis of how artificial intelligence (A.I.) is transforming the educational process, from traditional medical language courses to the integration of advanced digital tools. From the perspective of the Department of Modern Languages, the focus is on developing intercultural competences and adapting medical discourse to patient diversity. From the perspective of Family Medicine, A.I. becomes an educational partner, capable of providing dialogue simulations, personalized feedback, and real-time linguistic resources. The presentation explores the tension between tradition and innovation, highlighting the critical role of culture and language in maintaining empathy and the physician–patient relationship, even in a digital era. Thus, A.I. does not replace but rather complements humanistic training, opening new perspectives on the future of medical communication.

Keywords: artificial intelligence, family medicine, medical language, intercultural communication, interdisciplinary education, empathy, digital innovation

About the author:

Dr. Felicia-Carmen Andrei is an MD, GP specialized in Family Medicine, PhD, and Pharmacist with expertise in Clinical Pharmacy and Homeopathy. She holds two Master's degrees in Medicine and Health Informatics and has pursued studies in computational sciences and international training in France. She is currently an Assistant Professor at the Faculty of Medicine, University Clinic of Family Medicine, Timișoara.

„Acasă” comme espace fluide : identité et appartenance dans la littérature récente de la diaspora roumaine

Ciprian Apetrei
University of Bucharest

Abstract:

La littérature récente de la diaspora roumaine constitue un terrain fertile pour l’exploration du concept de « maison », un motif qui transcende la dimension géographique pour devenir une construction fluide, négociée en permanence entre mémoire, identité et adaptation. Cette étude propose une analyse comparative d’un corpus littéraire varié (prose, poésie, littérature confessionnelle) publié entre 1990 et 2025, mettant en lumière les transformations subtiles que subit la notion d’appartenance dans le contexte migratoire.

La mémoire joue un rôle central, reconstituant la « maison » comme espace intérieur, parfois mythifié, parfois fragmenté par la distance et la rupture. Les personnages de la littérature diasporique oscillent entre deux mondes – celui d’origine, imprégné de nostalgie, et celui d’adoption, marqué par les défis et les reconfigurations identitaires. Dans ce processus émergent des identités hybrides, flexibles, intégrant des éléments des deux espaces culturels.

La dimension confessionnelle, illustrée par des journaux et mémoires (Valer Cuțitar, Anca Mizumschi) ou par des

volumes collectifs (*Entre deux mondes*, 2023), ajoute une authenticité particulière à travers la voix directe des émigrés. Ces textes montrent que la « maison » n'est pas un repère fixe, mais un horizon constamment reconfiguré entre perte et reconstruction. Les traditions et la langue deviennent des marqueurs identitaires, maintenus ou renégociés, générant à la fois continuité et conflit intergénérationnel.

En conclusion, la littérature contemporaine de la diaspora roumaine révèle la complexité du phénomène migratoire, présentant la « maison » comme un espace pluriel : lieu de mémoire, de nostalgie et de résistance identitaire, mais aussi d'hybridité et de réinvention de soi. Cette perspective contribue à une compréhension plus profonde de la migration comme expérience culturelle et existentielle dans le monde globalisé.

Mots clés: déracinement, appartenance, nostalgie, altérité, hybridité

About the author:

Ciprian Apetrei est professeur de philosophie et de roumain langue étrangère, écrivain et journaliste, spécialisé dans la problématique des Roumains du monde entier. Doctorant en Lettres à l'Université de Bucarest, il prépare une thèse sur « L'identité de celui aux multiples identités dans la littérature récente de la diaspora ». Il est titulaire d'un Master en Philosophie et pratiques de l'Université de Tours et d'une Licence en philosophie morale et politique à l'Université de Bucarest. Il a publié *Cel de la geam* (2020), *Aici și acolo* (2022), *Ai găsit ce*

căutăm cu toții? (2023), *Liberi dall’Invisibilità* (2025) et coordonne la trilogie *Povești călătore, scrise de români din lumea largă* (2021–2023).

Multiliteracies and Language Teaching. Contexts

Ioana Banaduc

West University of Timișoara

Abstract:

Understanding the contemporary communicative landscape requires knowledge of the range of semiotic resources used within a community and/or society. This framework also includes constantly changing digital technologies, which mediate many of our daily interactions. We aim to establish a framework for reflection on the need to reconsider teaching practices in language learning, considering the changes brought about by technology and the concerns of current generations of students. We will refer to multiliteracy from a dual perspective: epistemological framework and pedagogy of pluralism (Cope & Kalantzis) to highlight the role of actively using students' multiple cultural, linguistic, and multimodal resources in language teaching.

Keywords: multiliteracies, multimodality, interculturality, technology, language teaching

About the author:

Ioana Banaduc is Lecturer at the Department for Teacher Training at the West University of Timișoara. Her training and professional experience have focused primarily on philology and teacher training. Her scientific contribution includes the publication of two specialist books,

ISI articles, BDI-indexed articles, and articles communicated/published in the proceedings of prestigious national and international conferences and scientific events, particularly in the following areas of research: culture (especially the cultural area of historic Banat), linguistics (the formation of pedagogical terminology), and teaching.

Towards Excellence in Veterinary Professional French: Between Disciplinary Tradition and the AI Revolution

Barna Corina Georgeta

University of Life Sciences "King Mihai I"

from Timișoara

Abstract:

Specialized language teaching in Veterinary Medicine has traditionally relied on terminological accuracy, discourse precision, and authentic communication tasks. The textbooks *Le français pour les vétérinaires* (Abraham-Barna, 2006) and *Le français de la ferme à la table* (Abraham-Barna & Abraham-Barna, 2011) have served as foundational resources in this domain, combining linguistic rigor with contextualized professional discourse.

Building on this tradition, the present study proposes a research hypothesis on the potential contribution of Artificial Intelligence to *Français sur Objectifs Spécifiques* (FOS) and *Français sur Objectif Universitaire* (FOU) pedagogy. Future classroom experiments will test AI-supported project-based learning scenarios—such as clinical consultations, case reports, and food safety briefings—to enhance lexical mastery and intercultural competence.

Situated at the intersection of specialized languages and educational innovation, this approach aims to preserve the

humanistic and disciplinary core of language learning while exploring the ethical and methodological implications of AI-assisted teaching in professional French.

Keywords: Veterinary French; Specialized Languages; Project-Based Learning; Artificial Intelligence; Intercultural Competence

About the author:

Assist. Prof. Corina Georgeta Barna, PhD teaches at the University of Life Sciences “King Mihai I” of Timișoara (USVT), where she also coordinates the International Students Office. Her academic work focuses on French for Specific and Academic Purposes (FOS/FOU), particularly Veterinary French and professional scientific discourse. She is the author of several books, including *Le français pour les vétérinaires* (2006), *Le français de la ferme à la table* (2011), *Dictionnaire français-roumain de terminologie vétérinaire* (2022), and *Histoire et méthode en terminologie* (2022). Her current research explores project-based learning and the ethical integration of Artificial Intelligence in language education.

Techniques for Text Reception and Digital Support in the Development of Medical Linguistic Competence

Diana Boc-Sînmărghițan

Victor Babeș University of Medicine and Pharmacy,

Timișoara

Centrul de Cercetare Lingvistică Aplicată și Studii
Culturale Comparate, C-CLASC

Abstract:

Text reception, whether written or oral, constitutes an essential competence in the academic training process, and in the medical field – where terminological precision is vital – its relevance is amplified. Traditionally, this has been achieved through direct contact with authentic materials, ranging from everyday dialogues to complex scientific texts. Today, however, artificial intelligence (A.I.) opens new perspectives for diversifying and adapting resources, facilitating gradual progress from the basic levels of linguistic competence (A1–A2) to the advanced ones (C1–C2). Medicine, as a complex and demanding domain, requires not only the accumulation of a considerable volume of knowledge but also its efficient and precise application. For both students and professionals, mastering effective learning strategies becomes crucial in order to meet academic requirements, retain information in the long term, and acquire the skills necessary for medical practice.

The research aims to analyze the process of receiving written and oral texts in the context of teaching Romanian to international medical students, with an emphasis on the development of linguistic and professional competence. The approach is differentiated, in accordance with the Common European Framework of Reference for Languages, adapting working strategies to the level and pace of each learner. The paper highlights ways in which traditional expressions and ethnic particularities can be explained and integrated into the teaching process through support texts, thus supporting the development of intercultural competence. Intercultural dialogue and medical anamnesis dialogue are used as essential tools for practicing the specialized medical language and for building communication skills in diverse contexts. We will emphasize the techniques we use for text reception through references to toponymy, to lexical units with a common etymological origin, to forms and meanings shared across different languages, to key terms, etc. The analysis of context and of culturally loaded words that reflect values, traditions, customs, or realities specific to a community will likewise be a subject of discussion. Active listening and transcription exercises, as well as continuous assessment through quizzes and personalized feedback, will also be integrated here. These methods enable a proper understanding of medical texts and the appropriate use of terminology in real professional situations. At the same time, we will show how the integration of A.I. complements traditional methods through personalized materials, interactive exercises, dialogue simulations, and automated feedback.

The combination of classical and digital strategies leads to a deeper understanding of medical language, of texts with identity value, and of intercultural references, preparing international students for medical practice in a multicultural environment. Through this comprehensive approach, we believe we will support the development of linguistic competence, professional communication, and the ability to interact effectively with patients and colleagues in diverse contexts.

Keywords: text reception techniques, Artificial Intelligence (A.I.), levels of language proficiency (A1–C2), authentic vs. generated texts, medical language

About the author:

Diana Boc-Sînmărghișan is Associate Professor, PhD, at the Department of Modern Languages and Romanian Language of Victor Babeș University of Medicine and Pharmacy, Timișoara, and also works at the Centre for Applied Linguistics and Comparative Cultural Studies. Specializing in teaching Romanian as a foreign language, with a focus on medical language and linguistic medical semiotics, she is the author of reference volumes and publishes articles on onomastics, toponymy (approached from cultural and identity perspectives), didactics, learning techniques, and inclusive education. She promotes intercultural dialogue through the *Topos* meetings and the interdisciplinary conference Places and Therapy, combining fundamental linguistic research with practical applications in the medical field and the development of students' professional competence.

English-Medium Instruction (EMI): tools and strategies for reflective and collaborative teaching practices

Emina Căpălnășan

West University of Timișoara

Abstract:

Undoubtedly, EMI has its advantages and its shortcomings. Nonetheless, English used as a means of communication, even in an academic context, can be literally the easiest “way out” sometimes. Teaching Romanian as a foreign language to heterogenous, large groups is a challenge and the teacher must often tailor materials, tools, strategies, discourse. The theoretical frame is sometimes unapplicable in class, where things turn out to be more spontaneous and often unpredictable than class management and lesson planning are described in books. The goal of a Romanian course is to develop students' Romanian language fluency and proficiency and the more exposed they are to Romanian the faster they learn and master it, but sometimes learning through a familiar language is an advantage. Thus, the present communication aims at exposing the advantages of using English as a language of instruction, emphasizing the challenges, the goals and the findings of a Romanian language course in which English is used to communicate.

Keywords: EMI, tools, strategies, Romanian as a foreign language, teaching practices

About the author:

Emina Căpălnășan is a PhD lecturer at the Faculty of Letters, History, Philosophy and Theology of the West University of Timișoara. She writes the *Linguistic Investigations* column of the magazine “Dacia literară”, which deals with some of the problems of the current Romanian language; a collaborator of the magazine “Scriptor”, she contributes to the *Foi(E)taj LINGVISTIC* column, dedicated to current language facts. Her most recent book, *Morphology: from a to verb*. A well-edited volume, with a foreword and a note on the edition by Florina-Maria Băcilă, was published by the West University Publishing House in Timișoara in 2024.

She took part in a series of international projects whose main goal was to teach the Romanian language (as a foreign language) in the context of raising awareness of the unique cultural background. She was also a foreign lecturer at the University of Belgrade, between 2014 and 2017.

Game On! Teaching Medical English through Games

Florentin Crăineanu

Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy,
Timișoara
Centre for Applied Linguistics and Comparative Cultural
Studies, C-CLASC

Abstract:

This article explores the potential and importance of games as a pedagogical tool for Medical English instruction for non-native speakers. In conventional instructional methodologies, the primary focus is frequently on rote memorisation of terminology. The present paper advocates for a more engaging and interactive approach. It is imperative to acknowledge that this abstract will delineate the theoretical framework, the research methodology, and the key findings. The discussion will cover how gamified activities, such as role-playing scenarios, vocabulary-building challenges, online games and simulated patient-doctor interactions, can boost student motivation, facilitate more effective retention of medical terminology, and develop practical communication skills. The present study demonstrates that a curriculum grounded in games results in a statistically significant enhancement in linguistic precision and conversational fluency within a clinical setting. The findings indicate that the integration of gamified components within the context of Medical English education has the potential to create a dynamic

learning environment, thereby better equipping future healthcare professionals to address real-world communication challenges effectively.

Keywords: medical English, games, teaching, learning, healthcare

About the author:

Florentin Crăineanu is Assistant Professor at Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy, Timișoara, where he teaches English and French. At the same time, he is in the process of writing his doctoral thesis, which focuses mainly on studying new methods of teaching English to medical students.

A.I. and the Poetics of Fragility

Diana Teodora Cojocaru
West University of Timișoara

Abstract:

The present research analyses tools and modalities through which we perceive interactivity and the interaction between humans and technology. Contemporary consumerist-visual culture — whether we refer to Boston Dynamics' demonstrative videos or to the simple act of gifting a Furby toy — has exposed the contradictory emotions that humans develop toward robots and artificial organisms, ranging from empathy and compassion to fear and repulsion. This affective dynamic becomes a solid knot of debate: does human collaboration and interaction with technology tip the balance in favour of progress, or towards the decline of humanity? The increasingly visible presence of technology in everyday rituals generates new forms of relating. In this context, the research seeks to examine the collision between simulated and real emotions, as well as the cultural implications of a world in which technological progress becomes both dialogue partner and character — at once positive and negative.

The study is grounded in examples drawn from the visual arts and theatre, which act as catalysts for reflection on evolution, sacrifice, and the limits imposed by contemporary society. Installations such as *Can't Help Myself* by artists Sun Yuan and Peng Yu succeed in generating a wide palette of emotions. A robotic arm programmed to ceaselessly retrieve leaking hydraulic

fluid provokes an intense emotional experience through the tension between its constant effort and its visible vulnerability. At first, the mechanism interacts with the audience through playful “dances,” suggesting vitality and control. As the leakage becomes unmanageable, however, its movements grow heavy and repetitive, eliciting sadness and a profound sense of helplessness. Spectators witness a futile struggle, becoming aware that the robot fights for survival within an impossible system — an experience that simultaneously produces fascination and melancholy, satisfaction and indifference. Such an example demonstrates how interactions with technology and robots can shape emotions: at times amplifying enthusiasm or attraction, at others accentuating fear, sadness, or fragility — until the boundaries between positive and negative feelings dissolve or blur.

Keywords: (no)limits, vulnerability, emotional response, poetics of fragility, machines of emotion, technology

About the author:

Diana Teodora Cojocaru holds a PhD in Theatre and Performing Arts, is a cultural project coordinator, and a Lecturer at the Faculty of Music and Theatre in Timișoara. Following the completion of a Master’s program in Art History, Curating and Heritage (Faculty of Arts and Design, Timișoara), she became involved in and coordinated various multidisciplinary projects, including numerous initiatives within the Timișoara 2023 – European Capital of Culture program. Her studies and articles have been published in Romanian academic journals, and in 2025 she released the scholarly volume *[Un]seen Worlds. Dea Loher – A Fluid Dramaturgy*.

Smiling in Clinical Dialogue: A Universal Gesture in Communicating with Patients

Cristiana Cuzic (Pricop)

Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy,
Timișoara

Romanița Adina Delia Jumanca

Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy,
Timișoara

Centre for Applied Linguistics and Comparative Cultural
Studies, C-CLASC

Abstract:

This paper analyses the complex relationship between language and smiling, with an emphasis on clinical communication in a multilingual educational environment. At the Faculty of Dentistry, Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy Timișoara, where study programs are offered in both Romanian and English, students interact with Romanian-speaking patients in real treatment contexts. This linguistic duality generates both opportunities and challenges: while smiling functions as a universal gesture of empathy and trust, language remains an essential tool for diagnosis, consent, and building the doctor-patient relationship. The study investigates how linguistic skills, cultural nuances, and nonverbal cues — especially the smile — influence treatment outcomes, patient satisfaction, and the therapeutic alliance. Based on case analysis, interactions between students and patients, and a comparative linguistic approach, the paper aims to identify communication barriers and suggest strategies for

improving clarity and emotional resonance in dental care. The results will contribute to both pedagogical development and clinical practice, providing a multidisciplinary framework for optimizing patient-centred communication in dentistry.

Keywords: multilingual communication, patient interaction, nonverbal expression, dental education, empathy in healthcare

About the author:

Dr. Cristiana Cuzic (Pricop) is a specialist in prosthodontics, with an academic and clinical background in restorative dentistry and dental education. She earned her Doctor of Dental Medicine degree from the University of Medicine and Pharmacy Victor Babeș, Timișoara, where she also completed her PhD with a thesis focused on enhancing adhesion in all-ceramic prosthodontic restorations. As a lecturer in the Department of Prosthodontics, Dr. Cuzic is actively involved in both Romanian and English-language programs, mentoring students and coordinating clinical activities. Her research interests include adhesive cementation protocols, ceramic surface treatments, digital impression techniques, and the role of communication in clinical success.

Dr. Cuzic has authored and co-authored numerous articles in ISI-indexed journals, including *Materials*, *Medicina*, and *Journal of Clinical Medicine*, and contributed to academic volumes such as *Clinica protezării fixe* (Ed. V. Babeș, 2022) and *Advances in Dentures - Prosthetic Solutions, Materials and Technologies* (Ed. IntechOpen 2024). Her work has been presented at national and

international conferences, with a focus on interdisciplinary approaches to dental care and education. Fluent in Romanian, German, and English, Dr. Cuzic brings a multicultural perspective to her teaching and research. Her commitment to patient-centered care and educational innovation continues to shape her contributions to the field of dental medicine.

Green Skills Education through Artificial Intelligence and the Translation of Resources for Future Project (EAIEN)

Ana-Maria Dascălu-Romițan
Politehnica University of Timișoara

Abstract:

This paper aims to analyse the contribution of the ECO-AI Edu Network Initiative (EAIEN), funded by the European Union, to transforming education through the integration of artificial intelligence and the acquisition of green skills. In today's context, characterized by digitalization and the need for sustainability, the project seeks to develop innovative resources and tools that connect environmental education with technology.

EAIEN supports educators in implementing student-centred activities focused on ecological responsibility, critical thinking, and the use of digital tools. A central output of the Erasmus+ EcoAI EduNetwork Initiative is the “Teacher’s Handbook,” designed as a practical and innovative resource, providing concrete examples of activities integrated with AI.

The process of translating and adapting the manual into Romanian was essential for disseminating the materials in pre-university education and ensuring their pedagogical relevance. The translation involved not only linguistic transfer but also the adaptation of specialized terminology to the Romanian context, transforming the manual into a strategic tool for digital resources and green skills.

Especially in the digital era, translation is more than a linguistic transfer, it plays a significant role in international collaboration, as well as in the implementation of digital resources and the acquisition of green skills as essential components of the educational process. Translation lays the groundwork for developing multilingual educational resources capable of supporting large-scale international initiatives, such as the ECO-AI Edu Network Initiative.

Thus, translation becomes an instrument of educational transfer, stimulating critical thinking, enhancing linguistic and digital competences, and fostering intercultural dialogue. At the same time, EAIEN provides a model for educational transformation that contributes to preparing young people for a digital and sustainable society. This paper aims to demonstrate that green skills education, supported by artificial intelligence and amplified through translation, opens the way for future projects that transcend linguistic and cultural barriers. EAIEN shows that we can create resources adapted linguistically and culturally, which are essential for professional training, promoting intercultural dialogue, and establishing an educational framework capable of supporting research and international collaboration.

Keywords: translation, Artificial Intelligence, green skills, education, digital resources

About the author:

Ana-Maria Dascălu-Romîţan is Lecturer PhD at the Polytechnic University of Timișoara, where she teaches

German, translation, communication, and cultural studies. She holds a PhD in Philology and has worked in research at the George Călinescu Institute of Literary History and Theory of the Romanian Academy in Bucharest. She has published a series of books and articles and has participated in research programs in Romania and abroad. Since 2017, she has been president of the Romanian-German Cultural Society in Timișoara, where she is involved in various educational and marketing projects. She collaborates on numerous research projects of the Romanian Academy and the Polytechnic University of Timișoara, where she is also the head of the Student Counseling Office of the Faculty of Communication Sciences within the UPT.

The Anatomy of da Vinci

Patricia-Dorli Dumescu

Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy,
Timișoara

Centre for Applied Linguistics and Comparative Cultural
Studies, C-CLASC

Abstract:

“Place the entire eye in an egg white, boil it until it becomes solid, and then cut the egg and the eye crosswise so that nothing from the center of the eye leaks out!” This is the unique method Leonardo da Vinci had discovered around the year 1500 in order to dissect an eyeball without it losing the shape.

Da Vinci’s fascination with the anatomy of the human body is, even after so many centuries, absolutely captivating. The first properly conducted dissections, drawings of muscles, bones, the embryo; the connections he made between the human body and plants, water, or ether – all of these, as we know them today, were literally discovered, studied, drawn, and imagined by a brilliant mind of the Renaissance era. Anatomy, seen through the eyes of da Vinci, becomes pure art – his early studies of drapery, the chiaroscuro technique he used at the beginning of his painting career, all helped him draw the human body in a way that sometimes only 3D technology can replicate it – except that it does so 500 years earlier.

And all of these crammed into notebooks tied to his belt, never leaving his side, as he wandered the streets of Florence only to be able to observe people closely. The

7,200 pages of notes and drawings that have survived from him contain mathematical calculations, birds, plant stems, Salai's heart, flying machines, theater props, blood valves, grotesque heads, angels, riddles, optics, dissected skulls, painting advice, weaponry for war, and even a description of a woodpecker's tongue! It is exactly this universe that we will dive into, carefully following Leonardo da Vinci's step through the hospitals he would sneak into at night in order to study the human body in detail, fascinated by every vertebra, tooth, or heartbeat. Through his eyes we will become more present, more aware of the absolute miracle that guides our steps day by day: our immaculate body.

Keywords: anatomy studies, divine proportion, universale misura del huomo, microcosmos vs macrocosmos, disciple of experience

About the author:

Lecturer Patricia-Dorli Dumescu began her academic journey by studying colonialism and postcolonial theories, focusing on the relationship between power, identity, and nationalism across various historical and cultural contexts. She currently works at Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy, Timișoara, as a Lecturer in English and German, which has led her research interests to expand into contemporary fields of research such as neuroscience or cognitive studies. The ways in which our everyday reality impacts our mental processes, how the body reacts to new stimuli and information — these are just a few of the challenges she is eager to explore from a multidisciplinary perspective.

Using Clinical Documents to Teach Medical English – Traditional and A.I. Approaches

Iulia Cristina Frînculescu

Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy,

Timișoara

Centre for Applied Linguistics and Comparative Cultural
Studies, C-CLASC

Abstract:

Clinical documents are specific to different types of healthcare activities. They include patient-related records, such as admission notes, written when a patient is admitted to a hospital, case notes, recorded during history-taking, discharge summaries, completed when a patient leaves the hospital, and referral letters, used when sending the patient from one physician to another for continued care or specialist advice. In addition to patient-centred records, there are also diagnostic and test-related documents. These include laboratory reports that detail blood test results, radiology reports, such as interpretations of ultrasounds, X-rays, CT scans, or MRIs, as well as ECG and pathology reports. And finally, there are documents related to treatment and clinical procedures, including prescriptions, surgical reports and treatment plans.

These documents are very efficient teaching materials in EMP (English for Medical Purposes) classes. Healthcare records are rich in technical vocabulary, abbreviations and acronyms, which makes them useful for teaching medical English. They are particularly effective for focusing on

skills like reading comprehension, writing or filling out clinical notes, understanding terminology and practising communication in medical environments. They help students learn specialized vocabulary and develop language proficiency, as well as communication skills specific to various medical interactions.

In addition to that, clinical documents support contextual learning. They offer a practical, context-driven approach that aids students in grasping both the language used in actual medical situations and key clinical concepts. This combination of clinical reasoning with language learning ultimately encourages critical thinking and personal interpretation of information.

The present study gives examples of teaching activities that can be designed using different types of healthcare records, with an emphasis on the language skills developed. The exercises may be created using both traditional methods and modern technologies, such as Artificial Intelligence (AI) tools. Nowadays, combining conventional resources with AI-driven applications enhances the versatility and effectiveness of teaching materials.

The focus is on crafting engaging and relevant exercises, which target more skills simultaneously, through a multimodal approach. A multimodal method is preferable in EMP classes, since it is student-centred, ensures a better comprehension and retention of medical terms, and creates a more dynamic learning environment. Multimodal, integrated tasks can be designed around a variety of medical scenarios, trying to replicate authentic communication in healthcare settings.

In conclusion, this paper offers a practical framework for using clinical documents in EMP teaching, supported by a range of activities and instructional strategies.

Keywords: medical English teaching, clinical documents, integrated language skills, multimodal tasks.

About the author:

Iulia Cristina Frînculescu is Associate Professor of English at Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy, Timișoara. She holds a PhD in Philology, with a thesis on medical terminology. Her main research and teaching focus is English for Specific Purposes, and in the last two decades, she has concentrated on medical English. She has published numerous books, book chapters, articles, and studies in Romania, France, Germany, Norway, and Switzerland. She is a co-author of the international monographs *Sustainable and Solidary Development, Reflections and Practices* (Frankfurt am Main: Peter Lang, 2017) and *L'intercompréhension et les nouveaux défis pour les langues romanes* (Paris: Union Latine, 2011). She is a member of international philological scientific societies in the U.K., Switzerland, and France. She has received national scientific and literary awards.

Navigating Between Worlds: A Deeper Interpretation of Codrescu's Literary Identity

Anamaria Groza

West University of Timișoara

Abstract:

In a world shaped by migration, globalization, and fluid identities, literature becomes a privileged space for exploring belonging and uprootedness. Andrei Codrescu, a poet, essayist, and novelist of Romanian origin settled in the United States, stands out as one of the most fascinating figures of post-war literary exile. His writing not only crosses geographical borders but also linguistic, cultural, and stylistic frontiers, constructing a hybrid literary identity — ironic, reflective, and profoundly liminal.

This essay aims to deeply analyse how Codrescu navigates between worlds —between Romania and America, between his native and adopted languages, between poetry and essay, between belonging and alienation. This navigation is not only a recurring theme in his work but also an identity strategy through which the author claims the freedom to exist “outside” conventions, while also subverting them from within. By drawing on primary sources from Codrescu's work and critical theories on exile, hybridity, and cultural identity, we will explore how this multifaceted literary identity is constructed. Ultimately, we will argue that Andrei Codrescu is not merely a writer between worlds, but an architect of an intermediate space — a “third space” —

where literature becomes an act of survival, play, and self-reconfiguration.

Keywords: exile, hybridity, identity, intermediate space, navigation

About the author:

Anamaria Groza has been a Romanian language and literature teacher since 2004, Grade I (2016). She has completed a Master's degree in Literature and Culture: Romanian Contexts, European Contexts at the West University of Timișoara. In October 2024 she enrolled in a PhD program in Philology with the thesis *Narratives of Uprootedness in Andrei Codrescu and Norman Manea's Works*, under the supervision of Professor Dr. Habil. Gabriela Glăvan.

Timișoara 35 – An Anniversary Project for 12 Voices

Elena Jebelean

Victor Babeș University of Medicine and Pharmacy,
Timișoara
Centre for Applied Linguistics and Comparative Cultural
Studies, C-CLASC

Abstract:

In preparation for the celebration of the 35th anniversary of the 1989 Revolution, I built with friends from the Creative Writing Workshop of the Victor Babeș University of Medicine and Pharmacy a writing exercise built around three starting points of high intensity. The first was the watercolors of Cristina Renard (1938–2023), *My Timișoara in Watercolors*. In recent years, the artist's daughter, Renée Renard, also a plastic artist, has been publishing calendars in which each month is illustrated with a watercolor, thus always keeping the artist's works in our attention and allowing us to compare the Timisoara of today with the one of yesteryear.

The second inspiring event where we rediscovered the works in which Cristina Renard immortalizes Timisoara was the exhibition *Opposite Perspective – One Future*, organized by the Trib' Art association and opened on October 24, 2024, at the Casa Artelor, in the Studio Art Hall. Five emblematic places for Timișoara were recreated with the help of CGI (Computer-Generated Imagery) technology from two opposite perspectives. The

harmonious, balanced, prosperous future – the utopian version, and the dystopian one – one of challenges and risks. The exhibition invited reflection and encouraged responsible attitudes, because the transformation of the city for better or for worse, over time, is the consequence of our choices, the inhabitants'. The works we admired and the music we listened to helped us become aware of how our behaviors allow or not to protect the environment, reduce consumerism, alleviate poverty, integrate migrants, so that urban life and the city's identity maintain/improve their quality. The return to the past was achieved through the works of Cristina Renard and by accessing the memory laboratories of Renée's home neighborhood, as well as through the installation of Ciprian Chirileanu, who reminded us that the wheels of bicycles and that of time always twin on the city streets. The visual impact of the works of artists Cristina Nagy, Dan Simeon, Flavius Marușca was amplified by musical compositions signed by Belibov Adrian, Harko David, Joel Benson, Andreșel Adriana-Simona, Bogdan Cotîrță, Melencu George. Supported by the Project Center of Timișoara Municipality, this project put art at the service of social and ecological awareness.

We had our third meeting with Cristina Renard on November 29, 2024, in the workshop session where Renée Renard herself hosted us. We discussed her works from the exhibition *Worlds at the Intersections. Destinies from the Archive* – 20 new works after 20 photographs selected from an impressive oral history archive, coordinated by Smaranda Vultur. The workshop took place in the auditorium of the "Eugen Todoran" Central University Library in Timișoara, surrounded by

symbolically processed photographs and discovering the website Worlds at the Intersections. Life Stories from Banat, a digital platform made available to the public on October 22, 2024, through a project of the Narrative Association, a research project on intangible cultural heritage, coordinated by Cinty Ionescu. One of the 50 surprising life stories that can be read on this website is that of Cristina Renard.

Thus prepared, we were able to write about Timișoara, and the 13 texts we created reached the public's consciousness on May 17, 2025, in our own reading, within the National Symposium *Health and Beauty through Tradition and Innovation – Dialogue between Homeopathy and the Arts*, in the Baroque Hall of the National Museum of Art in Timisoara. Subsequently, we included them in the volume of *texte de Atelier. răspântii*, which gathers our creations from the last year.

Keywords: creative writing workshop, cultural projects, responsibility, Timișoara, Cristina Renard

About the author:

Elena Jebelean teaches Romanian to foreign students at Victor Babeș University of Medicine and Pharmacy, Timișoara. She is a member of the Centre for Applied Linguistics and Comparative Cultural Studies – CCLASC – of VBUMFT university. She also writes textbooks, but remains passionate about literature, theater and cultural projects. She coordinates a creative writing workshop.

Challenges Faced by Medicine Students when Learning for Level C1 Exam – CAE

Romanița Adina Delia Jumanca

Victor Babeș University of Medicine and Pharmacy,

Timișoara

Centre for Applied Linguistics and Comparative Cultural
Studies, C-CLASC

Abstract:

For medical students, whose academic lives are already full of demanding coursework and clinical responsibilities, preparing for Level C1 exam – CAE, presents a unique set of challenges. Medicine and language learning require different approaches and different sets of tools to use. Medical training stresses the importance of precision, learning by heart sets of rules, and analytical thinking, whereas the Level C1 exam – CAE tests linguistic flexibility, creativity and a different kind of training based on examples, inferences or argumentation.

Many medical students approach the Level C1 exam – CAE with certain study habits they use for medical school, which rely on passive learning such as reading textbooks or watching lectures. CAE preparation requires practicing writing tasks, doing timed reading comprehension or listening comprehension exercises, and participating in mock speaking tests. If you are not used to this kind of examination and you do not take into consideration prior preparation, students may definitely underperform.

Keywords: language learning, skills, CAE preparation, challenges, medicine

About the author:

Romanița Jumanca is lecturer at Victor Babeș University of Medicine and Pharmacy, Timișoara, where she teaches English language courses, mainly focused on medical vocabulary and language, but also general language and English grammar. Romanița Jumanca is also the Director of the Development department for the Romanians abroad. She is the author/co-author of various studies in the field, published by national and international publishers. “Culture in Legal Documents” in *Investing in Science and Research*, vol.1, Utah, “Types of Metaphors in the English Legal Discourse”, in *Romanian Journal of English Studies*, “Latin Elements in the Academic Discourse: Lexical Structure”, in *Romanian Journal of English Studies* are some significant titles for her scholarly and teaching work.

Fachkommunikation in der Muttersprache vs. Fremdsprache. Techniken des aktiven Zuhörens im Arzt-Patienten-Gespräch

Daniela Kohn

Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy,

Timișoara

Centre for Applied Linguistics and Comparative Cultural
Studies, C-CLASC

Abstract:

Im Verlauf des Medizinstudiums erwerben Studierende kommunikative Kompetenzen, die ihnen ermöglichen sollen, ärztliche Gespräche patientenzentriert zu gestalten. Ziel ist es, sowohl die Zufriedenheit beider Gesprächspartner zu steigern als auch die Therapietreue der Patientinnen und Patienten zu fördern. Von zentraler Bedeutung ist dabei das aktive Zuhören, dessen Methoden maßgeblich die Qualität der ärztlichen Gesprächsführung bestimmen. Die verschiedenen Methoden stützen auf mehr oder weniger komplexe sprachliche Strukturen, die vom Arzt oder Ärztin gezielt im Dialog mit den Patientinnen und Patienten eingesetzt werden können, um die Ziele des Gesprächs bestens zu erreichen. So zum Beispiel ist der Einsatz von Zusammenfassungen oder Paraphrasen als komplexe sprachliche Strukturen, bzw. Von minimalen Hörersignalen oder Echoing-Strukturen als wichtige Kommunikationskompetenz im Fach Medizin anzusehen. In einer facettenreichen Vorbereitungsphase der Mediziner soll

speziell auf die Nuancen der Ausdrucksmöglichkeiten im Gespräch mit den Patientinnen und Patienten eingegangen werden. Findet die Kommunikation mit der Patientin oder mit dem Patienten in einer Fremdsprache (DaF in diesem Fall) statt, bedarf dieser Bereich der Methoden des aktiven Zuhörens einer noch gezielteren und intensiveren Förderung im Vergleich zur Muttersprache. Es stellen sich die Fragen:

- Welcher ist der Unterschied zwischen der Leistung der Medizinstudierenden im Anamnesegegespräch mit standardisierten Patientinnen in der Muttersprache, bzw. Fremdsprache?
- Wie prägen ihre linguistischen Kompetenzen das Gespräch, bzw. wie werden die Techniken des aktiven Zuhörens in den beiden Sprachen eingesetzt? Aktives Zuhören wird zu aktivem Handeln, das den Einsatz linguistischer, soziolinguistischer und pragmatischer Fähigkeiten in der Kommunikation im medizinischen

Kontext erfordert. Die Analyse von Anamnesegegesprächen DaF-lernender Medizinstudierender mit standardisierten Patientinnen und Patienten an der MedUni in Timișoara sowie von Dialogen der Medizinstudierenden in ihrer Muttersprache Rumänisch mit standardisierten Patientinnen und Patienten kann spezifische Muster im Umgang mit diesen Zuhörtechniken aufzeigen. Daraus lassen sich wertvolle Impulse gewinnen, wie die Entwicklung kommunikativer Kompetenzen generell, aber auch im fachbezogenen DaF-Unterricht speziell,

differenziert unterstützt und weiter ausgebaut werden kann.

Keywords: Sprache im Fach Medizin, ärztliche Gesprächsführung, aktives Zuhören, DaF, Muttersprache Rumänisch

About the author:

Dr. Daniela Kohn ist Universitätsdozentin an der Medizinischen und Pharmazeutischen Universität „Victor Babeș” in Timișoara. Ihre Forschungsschwerpunkte liegen in den Bereichen Didaktik und Methodik des Unterrichts in Rumänisch und Deutsch als Fremdsprachen, in der angewandten Linguistik sowie in der Kommunikation und Sprache im Fach Medizin. Als Autorin zahlreicher wissenschaftlicher Studien und Monografien hat sie sich insbesondere mit dem international anerkannten Rumänischbuch *Puls* (A1-A2, 2009 / B1-B2, 2012) einen Namen gemacht. Seit 2022 leitet sie im Rahmen des Forschungszentrums für Angewandte Linguistik und Vergleichende Kulturwissenschaft (C-CLASC) an der MedUni in Timișoara das Projekt Ärztliche Gesprächsführung mit standardisierten Patienten.

Overcoming Emotional and Linguistic Barriers: Ways of Helping Students Do Their Future Jobs in English

Adriana Lăzărescu
University of Craiova

Abstract:

Teaching English in practical contexts, with a significant impact on the business world, is becoming increasingly necessary and in demand within large companies in Romania. There is always a need for specialists in finance, marketing, or various types of negotiations who can perform at the highest level in an international language other than their mother tongue. Therefore, it is essential today to identify the most effective methods for students to overcome emotional and linguistic barriers and succeed in their jobs in English. This study began with the goal of discovering the emotional triggers that help students build confidence in themselves and their linguistic and specialised skills to succeed at work.

This paper has three parts. The first part briefly presents two essential theories for students to develop effective communication in the workplace. Dale Carnegie's (1888–1955) theory claims that anyone can learn to speak well in public through practice and developing self-confidence. His work, *The Quick and Easy Way to Effective Speaking*, laid the foundations of modern public speaking courses, which are still followed globally. The second theory from which we start to facilitate the efficient transmission of

information is that of Nancy Duarte, according to which effective presentations are built like a story – with tension, contrast and emotional resonance. Her works, *Slide:ology* (2008) and *Resonate* (2010), have changed how leaders and companies build visual presentations. The second part presents some practical activities carried out first in seminar classes with students from the Faculty of Economics and Business Administration, University of Craiova, second year and then in practical contexts in a company that encourages the development of students' communication skills in work contexts. The third part presents the students' progress, considering the principles of the two theories and the classical methods used in the courses.

It was noted that good theoretical and even practical knowledge, but remaining at the classroom level, is not enough to give students confidence in themselves and their abilities to have the right attitude to be successful in the workplace. There is, therefore, a need for a more rigorous combination of the methods of theorists who study success in public speaking with strategies for developing linguistic skills to perform in English at work.

Keywords: emotional and linguistic barriers, confidence, attitude, practical practice and skills

About the author:

Adriana Lăzărescu is Senior Lecturer at the Faculty of Letters, University of Craiova, with a PhD in British postmodernism. Member of ESSE (European Society for

the Study of English), and RSEAS / SRSAA (Romanian Society for English and American Studies), she is currently delivering Business English courses at the Faculty of Economics and Business Administration, and Spanish Literature (The Middle Ages, The Renaissance and the 20th Century Literature) at the Faculty of Letters, University of Craiova. Her fields of study include various aspects of Business English teaching to pre-experience and experienced students; the evolution of Business English in Romania and the development of Business English vocabulary due to globalisation; British postmodernism and Spanish literature. She is the author and co-author of research papers and Business English textbooks.

The Formation of the Young Doctor's Transcultural Clinical Skills, Emblematic for the Contemporary Medical School

Gabriela-Mariana Luca

Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy,
Timișoara

Abstract:

The number of migrant citizens is expected to increase from 200 million, as it is today, to almost one billion by 2050, and this will be mainly due to massive climate change, but also to labour market fluctuations, which will disrupt the existence of many populations around the world. In this context, being able to work with patients from the most diverse corners of the world becomes a challenge for any European doctor. Highly qualified, patient-centred medical care places us in front of very special situations, requiring the contemporary doctor to quickly adapt to unexpected situations arising, in parallel with the pathological challenge, from the sensitive area of cultural differences.

The ability to perceive and understand individuals according to the society in which they emerged and lived, their individual context, and to act in an appropriate manner define what we call cultural competence. In the contemporary context, any health professional must be very well trained, first of all, to get to know themselves, to understand and value their own life experience (the social system in which they emerged from and were

formed by, the attitude of others towards fundamental concepts such as life and death, health and illness) to which they can relate in full knowledge of the facts.

For full therapeutic success, the doctor must deeply understand the fact that all these elements are influential in the choices that individuals make in the fight for survival. Only if these levels of knowledge are well-informed, the health professional can focus on the problems and needs of a patient coming from another cultural reality.

Our study focuses on the way in which international students at UMFVBT engage in the medical and linguistic process they carry out simultaneously, the elements that involve the relationship of a significant number of recognized and applied universal professional indicators.

Keywords: cross-cultural clinical competencies, medical indicators, socio-linguistic indicators

About the author:

Gabriela-Mariana Luca is Associate Professor at Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy, Timișoara, philologist-anthropologist, author, trainer in Narrative Medicine, member of the Academic Society of Anthropology, of the AFMN (Association Francophone de Médecine Narrative), and CORPUS (International Group for the Cultural Studies of the Body).

Interférences entre la méthode Think Aloud et l'intelligence artificielle dans le processus de développement des compétences en communication en français

Cosmina Simona Lungoci
West University of Timișoara

Abstract:

Think Aloud (Penser à voix haute) est une méthode pédagogique par laquelle les enseignants expliquent et démontrent les processus mentaux impliqués dans la compréhension d'un texte écrit. Elle fait référence à la manière dont les lecteurs verbalisent leur processus de réflexion lorsqu'ils accomplissent une tâche de lecture, fournissant ainsi des informations précieuses sur la manière dont ils comprennent et traitent le texte. Elle est fréquemment utilisée pour appliquer des stratégies cognitives et métacognitives pendant la lecture, car elle constitue un outil approprié pour observer comment les lecteurs contrôlent et ajustent leur compréhension en temps réel. (Anderson, 1991, apud Yayli, 2010 ; Cohen, 2011) Conceptualisée par Ericsson et Simon (1993), cette méthode repose sur la verbalisation des stratégies cognitives en temps réel, offrant aux enseignants un accès aux processus mentaux des apprenants impliqués dans la compréhension et la production du langage.

D'autre part, les développements récents dans le domaine de l'IA ont donné naissance à des applications capables de soutenir l'enseignement/l'apprentissage des langues grâce

à la reconnaissance vocale, l'analyse sémantique, la génération de commentaires personnalisés et l'adaptation au profil de l'apprenant (Cantos et al., 2023 ; Dou et al., 2025). L'exploitation de l'IA dans le contexte éducatif n'a pas seulement une dimension technologique, mais aussi une dimension pédagogique, qui invite à repenser la relation entre autonomie, médiation et personnalisation de l'apprentissage.

Cette communication vise à mettre en évidence les « interférences » entre la méthode Think Aloud et l'utilisation de l'IA, dans le sens de leur complémentarité. Elle examine dans quelle mesure l'IA peut exploiter les données issues des verbalisations des apprenants afin d'identifier des schémas cognitifs, de suggérer des stratégies alternatives et de fournir un retour d'information adapté.

L'étude s'appuie sur une analyse théorique des données empiriques issues de la littérature spécialisée et sur des exemples de bonnes pratiques dans l'enseignement du français langue étrangère (FLE), en visant à la fois les avantages et les limites de ces interférences méthodologiques et technologiques. Les conclusions préliminaires indiquent que la méthode Think Aloud, soutenue par des outils d'IA, peut contribuer au développement d'une pédagogie réflexive et centrée sur l'apprenant, favorisant l'apprentissage autorégulé et le développement des compétences linguistiques en français.

Keywords: *Think Aloud*, intelligence artificielle, compétences linguistiques, didactique du français

About the author:

Cosmina Simona Lungoci est maître assistante à l'Université de l'Ouest de Timișoara, au Département des Sciences de L'éducation. Elle est titulaire d'un doctorat en philologie et ses recherches portent sur l'enseignement des langues étrangères et de la langue maternelle, le développement des compétences en littératie, la formation initiale et continue des enseignants. Elle est l'auteure et la coordinatrice de nombreux ouvrages et études, en Roumanie et à l'étranger, sur le thème de l'éducation et de la formation à la profession enseignante, mais aussi sur des thèmes littéraires et linguistiques.

Du texte au sens : traduction littéraire et formation des compétences à l'ère de l'I.A.

Maria-Mirela Miculescu

Iulia Hasdeu Theoretical High School, Lugoj

Abstract:

Cette étude explore le rôle de la traduction littéraire en tant qu'exercice cognitif et culturel dans l'apprentissage du français, en analysant la manière dont des élèves de niveau A2–B1 parviennent à restituer le sens et les nuances d'un extrait mémoriel du Journal d'Hélène Berr, comparativement à une traduction automatisée réalisée par intelligence artificielle. La traduction a été, au fil du temps, soit centrale dans les méthodes traditionnelles d'enseignement, soit marginalisée dans le cadre des approches communicatives modernes ; toutefois, les recherches récentes soulignent son importance dans le développement de la pensée critique, de la flexibilité cognitive et des compétences interculturelles.

La traduction ne se limite pas à la transposition littérale des mots, mais implique des processus cognitifs, l'évaluation contextuelle et la négociation des significations culturelles. Sur le plan cognitif, elle stimule la mémoire lexicale, sémantique et contextuelle, consolidant les structures linguistiques dans la mémoire à long terme. Sur le plan culturel, elle favorise le contact avec des valeurs, mentalités et expériences diverses, développant l'empathie et les compétences interculturelles. Comparativement, la traduction automatique fournit des

résultats rapides et formellement corrects, mais prive l'élève de la dimension réflexive et affective, limitant ainsi l'apprentissage approfondi.

L'étude de cas a impliqué les élèves de la classe de 10e, qui ont traduit un extrait du journal d'Hélène Berr après une phase de documentation historique. La traduction individuelle a été suivie d'une analyse en groupe, au cours de laquelle les élèves ont comparé leurs versions et discuté des difficultés rencontrées, notamment la traduction des métaphores (« une vie de traques »), des termes historiques (« le camp ») et des expressions juridico-militaires (« la sommation »). L'analyse comparative a montré que les traductions des élèves, bien qu'elles conservent la fidélité formelle du texte, diffèrent dans la restitution de la dimension affective et culturelle, tandis que la traduction par IA reste uniforme et neutre, correcte lexicalement mais dépourvue de profondeur.

La structure méthodologique de la leçon comprenait quatre étapes : documentation, traduction individuelle, analyse en groupe et comparaison avec la traduction automatisée. L'activité visait des objectifs linguistiques, cognitifs et interculturels, développant la capacité des élèves à négocier le sens, à identifier des équivalents culturels et à appliquer des stratégies cognitives. Les observations méthodologiques soulignent les difficultés rencontrées, l'importance de la collaboration et le rôle de la traduction automatisée comme repère lexical, sans se substituer au processus réflexif.

En conclusion, la traduction littéraire constitue un exercice complexe impliquant choix, réflexion et négociation de sens, contribuant au développement des

compétences linguistiques et interculturelles. L'utilisation de l'IA comme outil auxiliaire peut soutenir l'apprentissage, mais ne peut remplacer l'engagement cognitif et culturel actif de l'élève, consolidant ainsi la traduction littéraire comme un instrument pédagogique précieux, capable de relier la connaissance linguistique à la sensibilité culturelle et historique.

Keywords: mémoire littéraire, traduction pédagogique, texte mémoriel, pensée critique, sens culturel

About the author:

Maria-Mirela Miculescu est professeure de langue et littérature roumaine et de français, attentive au développement des compétences linguistiques et interculturelles de ses élèves. Titulaire d'un doctorat en philologie, avec une thèse intitulée *La littérature de l'Holocauste*, elle analyse les relations entre texte, mémoire et construction de l'identité culturelle. Ses intérêts pédagogiques portent sur l'intégration de stratégies innovantes et des technologies numériques dans l'enseignement, favorisant la réflexion critique, la sensibilité culturelle et l'engagement actif des élèves dans l'exploration des significations et des nuances du langage littéraire.

Teaching EFL Vocabulary in the Light of A.I.

Tünde Nagy

Sapientia University, Miercurea Ciuc

Abstract:

Today, the prospects of teaching vocabulary look very different than a few decades ago: not only have paper-based dictionaries become obsolete, but electronic dictionaries are neither popular among students as they generally prefer search engines, Google Translate and A.I.-powered tools (like DeepL, ChatGPT or Google Gemini) when looking up the meaning of a word. In light of these advancements and also research findings on students' vocabulary learning strategies and expectations (Curcio 2022, Aycicek and Gür 2024, Dringó-Horváth 2017, Al-Fraidan and Fakhli 2024, Márkus et al. 2023 among others), including my own data (results of a short questionnaire filled out by university students on dictionary use), the paper proposes a combined approach that incorporates the use of electronic dictionaries, databases and A.I.-powered tools in teaching new vocabulary.

Such an approach can be applied at various age groups (from high school to university) and also levels (starting with elementary level upwards), although it is more applicable and purposeful at advanced levels, as it might distract and overwhelm lower-level students. For more advanced learners, however, an integrated approach, which combines electronic dictionaries, databases and A.I.-powered tools can serve as a further learning aid that

fosters the acquisition of collocations, idioms and language chunks (a prerequisite for natural sounding language production), alongside traditional learning materials.

A teaching methodology to support the integrated use of various tools is a task-based approach as understood by Ellis (2009), where students accomplish a specific task, and thereby notice (and in some cases also use) certain targeted linguistic expressions. Intermediate learners tend to struggle with the acquisition of new vocabulary (stage known as the intermediate plateau) as they are inclined to learn words in isolation and often fail to notice words in their context. A task-based approach based on the integrated use of various sources can give students the opportunity to experience language use in several contexts and in a variety of ways. Despite the effort it requires (careful planning and guidance on the part of the teacher), this method can help students to become more autonomous language learners/users and develop not only their vocabulary skills but also their metalinguistic awareness. As such, the paper presents the characteristics of a task-based approach and suggests ways in which it can allow for the use of various sources in teaching vocabulary.

Keywords: teaching vocabulary, EFL, noticing, tasks, integrated approach

About the author:

Tünde Nagy is Assistant Professor at Sapientia Hungarian University of Transylvania, Faculty of Economics, Social-

Human Sciences and Engineering, Miercurea-Ciuc. She has a PhD in English Linguistics, awarded by the University of Debrecen, Hungary, the topic of her dissertation being the analysis of aspectual verbs with the methods of corpus linguistics. Her areas of interest include but are not limited to teaching English as a foreign language, the interface between semantics and pragmatics, applied linguistics, lexicology and lexicography, translation processes and analysis of translation, corpus linguistics.

Deutschunterricht zwischen Tradition und KI

Karin Bianca Nica

West University of Timișoara

Abstract:

Die vorliegende wissenschaftliche Arbeit setzt sich zum Ziel, die traditionellen Methoden im DAF-Unterricht mit den modernen und insbesondere mit denen zu vergleichen, die mittels KI im Unterricht eingesetzt werden können. In dieser Hinsicht wird der erste Teil der Studie eine kurze Zusammenfassung sowohl der traditionellen als auch der modernen Unterrichtsmethoden aufstellen, wie auch der Anwendung der KI für diesen Zweck. Der zweite Teil wird sich auf die Chancen und Grenzen der KI in ihrem Einsatz im Unterricht konzentrieren, wobei auch eine Antwort auf die beunruhigende Frage eines jeden von uns im 21. Jahrhundert gesucht wird: Besteht das Risiko einer kognitiven Involution infolge der Anwendung der KI? Vorliegende Arbeit möchte gleichfalls ein kleines Handbuch bezüglich der Integration der Künstlichen Intelligenz im Fremdsprachenunterricht, vor allem im DAF-Unterricht sein – sowohl für Lehrende als auch für Lernende, ganz gleich, ob diese Schüler:innen oder Student:innen sind.

Keywords: Unterrichtsmethoden, Fremdsprache (DAF), KI, Chancen, Grenzen.

About the author:

BA in Germanistik und Anglistik (2000) an der West-Universität Temeswar, Masterstudium (2007) an der West-Universität Temeswar, Mitarbeit an der Redaktion der Deutschen Sendung von Radio Temeswar, Lehrende an dem „Nikolaus Lenau“ Lyzeum, künstlerische Beraterin am Deutschen Staatstheater Temeswar. Promotion mit der Dissertation Thomas Bernhards Komödientragödien (2024). Zurzeit Lehrassistentin an der Hochschule für Musik und Theater, Deutsche Schauspielabteilung der West-Universität Temeswar.

Poetry and the Impulse to Reinterpret

Diana Oberşterescu

Henri Coandă Technical College, Timișoara

Abstract:

Stylistics is a complex, eclectic, but at the same time rigorous field, which combines all the semantic and linguistic resources of language for the nuanced understanding of communication, especially artistic communication. In this sense, the paper aims to delve deeper into the linguistic and semantic aspects with expressive relevance in relation to the lyrical text, considering the *Psalms* of Tudor Arghezi, a Romanian poet who asserted himself in the interwar period.

In a total of 18, of which three have more developed titles (*Silent Psalm*, *Psalm of Youth*, *Psalm of Mystery*), the *Psalms* are published over the course of 40 years of literary activity, differing in the context of Arghezi's lyrics through their artistic style. These poems have been the object of multiple stylistic analyses over time. The freshness of the Arghezi phrase, however, offers multiple possibilities of interpretation, the artistic message being organically linked to the word masterfully crafted by the poet who laboured with words.

Starting from the principle of poetic reinterpretation and contextualization, the relationship between form and poetic idea will be highlighted, through the analysis of a linguistic and semantic category that carries with it new

interpretative visions: the phraseological unit (expression and locution). An essential source of artistic expression, it leads the reader towards semantic spheres that are difficult to anticipate, enhancing meanings and offering new directions of interpretation.

The ambiguity of Arghezi's lyrical text in a postmodern era deeply marked by technology and the presence of A.I. in an increasing number of areas of existence demonstrates the complexity of the human being, the only one capable of generating meaning in nonsense, order in disorder and revelation in mystery. The intrinsic expressiveness of the phraseological units is doubled by that of the poetic language carefully outlined around the idea, differentiating the human-creator from artificial intelligence and giving the poems the charm of originality. Expressions and idioms, by definition difficult to translate into other languages, will be subject to analysis.

The purpose of this approach is to highlight the richness of Arghezi's poetic language. The poet uses the word as an instrument for the formation of the poetic idea, deliberately metaphorized in structures that require deciphering by the skill of the reader inclined towards aesthetics.

Keywords: Arghezi, *Psalms*, expression, locution, poetry

About the author:

Diana Oberșterescu is a professor of Romanian language and literature at the Henri Coandă Technical College in Timișoara. She holds a first teaching degree. She has been a teacher for 18 years. A graduate of the Faculty of

Letters, Philosophy and History of the West University of Timișoara, specializing in Romanian Language and Literature – French Language and Literature, class of 2003, she obtained, in 2005, a Master's Degree in the specialization Romanian Language between Synchrony and Diachrony. Over time, her teaching interests have been doubled by scientific ones, by presenting various papers at symposiums organized in the pre-university environment and by publishing articles in specialized journals.

Effective Communication: The Importance of Communicative Language Teaching Within the Medical Academic Field

Simona Olaru-Poşiar

Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy,
Timișoara
Centre for Applied Linguistics and Comparative Cultural
Studies, C-CLASC

Abstract:

The aim of the article is to underline the importance of the use of the Communicative Language Teaching Method (CLT), within the medical language course. Rather than using the classic methodology in studying a foreign language, teachers use communicative learning teaching skills in order to engage students in debates, team projects, to learn both new language concepts and behavioural skills. The research will look at interactional patterns, tasks, practical exercises that underline the use of CLT within a medical academic course. At the same time, the article analyses whether the teaching method can be used to acquire essential knowledge for a medical career, such as effective doctor-patient communication, learning appropriate behavioural patterns in the relationship with the patient from the moment they enter the triage room until discharge. CLT aims to enable learners to communicate in the target language and learners use “the target language a great deal through communicative activities such as language games, role play and problem-solving tasks” (Larsen-Freeman, D., 2000: 129).

Instruction focuses on two objectives: modifying the learning environment to suit the learning characteristics and individual needs of students, providing direct or focused interventions to improve each student's ability to acquire new knowledge, high-level reasoning, problem-solving skills, independent work and collaboration with peers, ultimately to cope intellectually and socially with the demands of the academic course.

Medical communication is crucial for successful treatment, as it increases patient safety, improves patient satisfaction and minimizes misunderstandings that can have serious health consequences. Communication in the medical field is also highly demanding and thus differs considerably from everyday communication. Effective communication promotes trust between doctor and patient, ensures that patients understand and adhere to their treatment plans, and enables more accurate diagnosis and better care. It includes both clear verbal explanations and empathetic non-verbal cues, and requires active listening and adapting language to the patient's level of understanding.

Keywords: communicative learning teaching, medicine, foreign language, comprehension, methodology

About the author:

Simona Olaru-Poşiar is currently a lecturer at Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy, Timişoara. She is also a clinical psychologist and a member of the Romanian College of Psychology, member of The Romanian German Society and of The Centre for applied

linguistics and comparative cultural studies. She is the coordinator of the 1st therapeutic journal written in German, English and Romanian, that encompasses the works of over 500 students in medicine and is also the author of the 1st study in Europe on German writers suffering from mental illnesses. Within the extracurricular activities organized by the University of Medicine and Pharmacy in Timișoara, she is a cultural mediator and organizer of the art workshops Live @ the Museum.

The Specialized Language of Medical Rehabilitation – Between Terminological Tradition and Artificial Intelligence Innovation

Radu Petroman, Roxana Onofrei, Virgil Luca
Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy,
Timișoara

Abstract:

The specialized language of medical rehabilitation is a cornerstone of both clinical practice and research, ensuring effective communication among physicians, physiotherapists, psychologists, and other professionals involved in the rehabilitation process. Traditionally, terminology has evolved from the Greco-Latin medical lexicon, enriched with concepts drawn from neurology, orthopaedics, and physiology. Terms such as *hemiplegia*, *spasticity*, *contracture*, and *muscle hypotrophy* exemplify the conceptual precision required in assessment and treatment. Moreover, standardized frameworks such as the International Classification of Functioning, Disability and Health (ICF), developed by the World Health Organization, provide a shared reference for describing disability and functional progress. Nevertheless, the traditional language of rehabilitation presents certain limitations. From the patient's perspective, medical jargon is often difficult to understand and may cause anxiety. Variability in terminology across disciplines can lead to misunderstandings within interdisciplinary teams. In a field where patient adherence and motivation are key

therapeutic factors, clarity and accessibility of communication become as important as the interventions themselves.

Artificial intelligence introduces a major transformation in this context. Natural language processing (NLP) algorithms enable the automatic analysis of clinical notes, extraction of relevant data, and translation of technical terms into more comprehensible language. The integration of medical ontologies supports digital standardization and interoperability across healthcare systems. In rehabilitation, AI-powered applications can explain exercises and treatment protocols in user-friendly formats, generate personalized reports, and support telemedicine programs. These innovations offer significant benefits, including increased efficiency, democratized access to medical knowledge, and a reduction in administrative burden for professionals. However, they also raise challenges: the risk of oversimplification, algorithmic errors due to incomplete data, and ethical dilemmas regarding accountability for AI-assisted decisions.

Thus, the specialized language of rehabilitation medicine is undergoing a continuous process of adaptation, positioned at the intersection of academic tradition and digital innovation. The future of the field will depend on its ability to balance scientific rigor with communicative accessibility, leveraging artificial intelligence as a complementary rather than substitutive tool to human expertise.

Keywords: medical rehabilitation, ICF, artificial intelligence

About the authors:

Radu Petroman is a physician specialized in Rehabilitation and physical medicine, Assistant Professor at “Victor Babeș” University of Medicine and Pharmacy, Timișoara, and practices medicine at the Sports Medicine Clinic in Timișoara.

Roxana Ramona Onofrei is a physician in Rehabilitation and physical medicine, University Professor at “Victor Babeș” University of Medicine and Pharmacy, Timișoara, Rehabilitation Medicine department.

Virgil Luca is a physician in Rehabilitation and physical medicine, Assistant Professor at “Victor Babeș” University of Medicine and Pharmacy, Timișoara.

The Future of the Translation Workflow: Human Expertise and Machine Mediation

Raul Paşcalău

University of Life Sciences King Mihai I, Timișoara

Abstract:

The rapid development of artificial intelligence technologies, particularly advanced neural machine translation (NMT) models, has triggered a profound transformation of the traditional translation process. This paper explores the future workflow in the field, arguing that the forthcoming paradigm is not one of human replacement by machines, but one of synergistic integration, where human expertise and machine mediation combine to create a more efficient, scalable, and high-quality translation ecosystem. The study rejects the false dichotomy between human and machine translation, instead proposing a hybrid, human-in-the-loop model.

The analysis identifies three critical phases in the new workflow: pre-editing (preparing and training systems for specific projects), the translation proper (where NMT acts as a primary productivity engine), and post-editing (the essential activity where the human translator intervenes to correct, refine, and enrich the text, ensuring cultural nuance, stylistic coherence, and conceptual accuracy). The translator's role evolves from a mere content creator to a content manager and quality-control specialist, whose critical judgment and emotional intelligence become more valuable than ever.

In conclusion, the future of translation is one of mediation — an intelligent collaboration where the machine handles volume, speed, and terminological consistency, and the human brings creativity, critical thinking, and a deep understanding of context. This symbiosis will not diminish the profession but will redefine it, demanding new competencies and specializations. The path to success lies not in fighting technology but in embracing it as a powerful tool, thereby amplifying the unique value of human expertise in an ever-evolving linguistic landscape.

Keywords: Computer-assisted translation (CAT), post-editing, artificial intelligence (AI), human-machine collaboration, quality assurance (QA)

About the author:

Raul Pașcalău is the Director of International Relations and the Erasmus+ institutional coordinator from the University of Life Sciences King Mihai I from Timisoara, and also an Associate Professor at the Faculty of Agriculture, with a PhD in Agriculture and one in Philology, connected to Translations, interested in developing his skills and competences within this area. He has translated and he has been co-author of several scientific papers on translations practices, translation workflow, climate changes and global warming, involving sustainable development of different teaching patterns, within agriculture field and touristic issues.

Real versus Imaginary Spaces in *The Wolves of Circassia* by Daniel Mason

Claudia Pisoschi
University of Craiova

Author:

Daniel Mason's short story *The Wolves of Circassia* is extremely interesting due to the manner in which it reveals the intricate relationship between space and the characters' identity, experienced by the characters themselves and, through them, by the readers of the text. One of the dimensions of the characters' identity is their space-awareness which plays an active role in (re)shaping their self-awareness. It is a process mediated by their sense of belonging to certain spaces, which can reach the level of a profound and lasting attachment. This process is also conditioned by the characters' memory. Memory-affecting health conditions result in a blurred border between real and imaginary spaces, but this can be a trigger for more sincere, less constrained, social interactions and, thus, for new or newly-activated identity facets. In discovering their new identity facets, people can form new relationships or revive others which have remained relevant to them.

People in their old age are more affected by health conditions which cause a decline in their cognitive abilities, memory included; consequently, they can create worlds where the physical and the imaginary dimensions of spaces intertwine. They can also become inhabitants of

such worlds, turned into ways of escaping an oppressive ‘objective’ reality, whether it takes the form of old-age dementia or Covid-19 pandemic-caused alienation. In such cases, episodic emotional memories and imagined memories intertwine similarly to real and imaginary spaces. The situational context-based emotional colouring of memories is part of the larger frame represented by one’s needs and if those needs can be met only in a(n) (partly) imaginary world, the character will take refuge in it. Even if these worlds seem to be the result of health conditions, they can still remain ideal spaces, where the characters can get in touch with their true inner selves.

Keywords: pragmatist stylistics, space, identity, real, imaginary

About the author:

Claudia Pisoschi is Associate Professor in English linguistics at the Department of British, American and German Studies, Faculty of Letters, University of Craiova. Her PhD thesis focused on Person Deixis in English and Romanian, contrasting Romanian and English personal pronouns at morpho-syntactic, semantic and pragmatic levels, special attention being paid to the stylistic dimension of pronouns, and to their rendering in translation, especially in literary texts. These directions of research were further explored by her in other articles and studies. She teaches pragmatics, English morphology, the history of the English Language, and modality. Her main research interests include contrastive studies and pragmatist stylistics.

Representations of the Literary Space

Remina Sima

F. S. Nitti Economic College of Timișoara
Victor Babeș University of Medicine and Pharmacy,
Timișoara
Centre for Applied Linguistics and Comparative Cultural
Studies, C-CLASC

Abstract:

Our scientific research focused on the literary representation of the concepts “public space” and “private space”, from an identity and comparative perspective. At first, we considered essential the theoretical fundamentals of the concepts, from a diachronic and synchronic point of view. Our aim was also the formulation of specific analyses and the exemplification of spaciousness. By means of the researched studies and fields, we aimed at a theoretical diachronic analysis of the concepts “public space” and “private space”, the way they intermingle in history and at certain identities in the Romanian modern novel that manifest themselves within these two spaces; their evolution or involution, the way they are influenced or not by what means the space where the main characters deploy their activities and lead their life.

In their studies on Modernity, Jürgen Habermas and Hannah Arendt ascribe a greater value to the public as compared to the private. Although they have slightly different opinions about the public and the private spheres, they both show interest in a theory of

communicative action. They consider public space as a certain need that people have to come up in front of the others, showing a favourable image and taking decisions together. Another common perspective that the two German philosophers have on the concept of “public space” is that they consider it a place where nobody can rule or can be ruled. H. Arendt ascribes to the public sphere a constructive character, considering it a place that produces new cultures.

The literary representations were made by using symbolic images of private and social life of the main characters. The performance of the role in the public and private spheres is a clear illustration of the specific life in the Romanian society belonging to the 19th century and the beginning of the 20th one. The uttered thoughts of the characters translate their inner state, their actions and vision on the polyvalent existence that takes place in between the two areas, allowing their features to guide their destiny line. The writers of the 19th and 20th centuries have illustrated the specifics of the daily life in the urban and rural spaces.

One family’s way of life depends on the space it belongs, urban or rural. An archaic traditional society will hardly ever allow the influences of a modern society to invade it; whereas the features of a family that is formed and lives in the city is mirrored by the society that is continuously changing.

Keywords: family, 19th century, public, private, literary space

About the author:

Remina Sima graduated from the Faculty of Letters, the West University of Timișoara. She teaches English at the Francesco Saverio Nitti Economic College of Timișoara. She has a PhD in Philology. She is an associate assistant professor at the Victor Babeș University of Medicine and Pharmacy, Timișoara. She is a member of C-CLASC, Victor Babeș University of Medicine and Pharmacy Timișoara, and a member of CRIFST, of the Romanian Academy. Her main scientific interests lie in the area of Cultural Studies, Modern and Postmodern Romanian and English novels. She has published several articles in academic journals.

Renewal Sources for the Inventory of Affixoids in Romanian Specialised Language

Simona Nicoleta Staicu

Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy,
Timișoara

Abstract:

This article focuses on the topic of thematic compounding, in the process of continuous invention, claimed by specialised medical language, especially, in teaching Romanian medical language for foreign students. The premises we start from are that the creation of neologisms through affixation is a linguistic process that abides by two conservatory principles: the matrix principle, origin dynamics – a fundamental principle and the Panlatin unity principle – a principle we consider to be a derived one. In the first part, we make a theoretical presentation of the irreversible paradigms for the structural unity in the affixation process (with reference to general lexis, respectively Panlatin specialised medical vocabulary), the dynamics given by the tridimensional value of affixoids (cognitive, linguistic, communicative), branching out based on an “archi-concept”. These allow for the development of assertions in the second part of the research, regarding renewal sources of the inventory of affixoids in contemporary medical terminology, among which are: original association of already existing morphemes in every national language – the so-called blitz terms of conceptualisation in specialised languages (as opposed to blitz terms of globalization, for instance, momentary, reversible creations); autonomous words in the general

vocabulary, formed following the patterns of affixoid self combination; letters of the Greek alphabet (*gama therapy*); chemical elements (*radiotherapy*), elements of Greek – Roman medical terminology (*acromegaly*, *galactocoele*). We totally agree that the process of affixation is limitless, being open and motivated system; it is a denominative process of creative intervention, source of lexical neology; it respects the tendencies towards linguistic economy, which is very useful in learning Romanian medical language, for foreign students.

Keywords: affixoids, medical terms, specialised languages, blitz terms, Romanian language.

About the author:

Simona Nicoleta Staicu is Associate Professor of English and Romanian language at Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy, Timișoara, having a PhD in philology and a thesis on medical terminology *Limbaajul medical românesc actual. Perspectivă sincronică*. She is the author of scientific books and medical glossaries (*Glossary of Medical Terms. Acronyms and Abbreviations*; *Glossary of Medical Terms. Synonyms and Antonyms*, *Aspecte ale limbajului medical românesc. Sistem și discurs*), of numerous studies in the specialized field, published by prestigious publishing houses in the country and abroad. Didactic and scientific research activity in the philological field: terminology with applications in medical terminology, terminography, lexicology, lexicography, translation studies, specialized languages, semantics, functional stylistics, corpus linguistics, text linguistics, discourse analysis, specialized translations.

Unspoken Classroom: Navigating Body Language in EMI Medical Education

Laura-Rebeca Stiegelbauer

Vasile Goldiș Western University of Arad

Abstract:

As English Medium Instruction (EMI) becomes increasingly central to medical education in Romania, new pedagogical challenges emerge at the intersection of language, culture, and communication. While EMI training typically prioritizes linguistic accuracy, fluency, and subject-specific terminology, it often neglects an essential component of classroom interaction: body language. In the context of Romanian universities, where many professors teach medical disciplines in English to international students, the nonverbal dimension of communication plays a key, yet frequently unacknowledged, role.

This paper examines the significance of body language in EMI classrooms, particularly within Romanian medical faculties where educators navigate multilingual and multicultural environments. Drawing on reflections collected during a professional refresher course conducted at Vasile Goldiș Western University of Arad, I explore the extent to which Romanian faculty members are consciously aware of their own and their students' nonverbal communication. Although body language was not a central focus of the training, participants were asked to reflect on its role in their EMI context. The responses

from 108 professors revealed a shared realization: while many had long relied on nonverbal cues to manage classroom dynamics, few had ever critically examined or deliberately developed this aspect of their pedagogical practice.

The paper builds on this reflective starting point to discuss real-world classroom situations in which body language becomes particularly relevant. These include moments of silence or nodding that are misread as understanding, differences in eye contact norms across cultural groups, the effects of teaching in a non-native language on physical presence and expression, and the challenges of interpreting students' gestures and postures in culturally diverse settings. These observations are situated within a broader theoretical framework that includes research on intercultural communication, EMI methodology, and medical education in Romania but not only.

Ultimately, this contribution argues that nonverbal communication must be recognized as a core pedagogical skill for EMI educators, particularly in medical contexts where empathy, clarity, and attentiveness are indispensable. The paper concludes by proposing the integration of body language awareness into EMI training programs in Romania, emphasizing that in internationalized classrooms, what is unspoken may be just as influential as what is said.

Keywords: EMI, body language, intercultural communication, medical education, nonverbal pedagogy

About the author:

Laura-Rebeca Stiegelbauer, PhD, Associate Professor at Vasile Goldiș Western University of Arad, Romania, is affiliated with the Department of Social Sciences and Humanities within the Faculty of Social Sciences, Humanities and Physical Education and Sports. Her scholarly work spans translation studies, intercultural communication, educational applications of artificial intelligence, and English language teaching. Her ongoing research explores the integration of digital tools in teacher training, the transformation of translation practices through new technologies, inclusive teaching strategies, and A.I.-supported evaluation methods.

Wounded Stories, Wounded Storytellers – Beyond the Shape and Shadows of Words

Daniela Şilindean

Victor Babeş University of Medicine and Pharmacy,

Timișoara

Centre for Applied Linguistics and Comparative Cultural
Studies, C-CLASC

Abstract:

This paper investigates the ways in which illness is narrated, focusing on how language itself is deployed when illness becomes an identity marker. Drawing on conceptual tools from narrative medicine, medical communication, storytelling, and narratology, the analysis highlights how different discursive frameworks shape not only the page, the talk, or the representation, but also the experience of illness itself. The proposed case studies, which include both Romanian and foreign authors and artists, bring together various first-person non-fictional accounts, alongside artistic mediations such as autobiography-based theatre performances and short films. Particular attention is given to humour as a coping mechanism: irony, detachment, playfulness or comic relief are key elements or even structural pillars of the narration. By tracing how these narratives move between testimony, artistic expression, identity construction, and strategies of resilience, the paper argues that illness discourse can challenge and reshape notions of empathy and spectatorship. It explores the transformative potential of narrative practices.

Keywords: linguistic expression, narrative medicine, illness as identity, artistic accounts, coping mechanisms

About the author:

Daniela Șilindean is an Associate Professor at Victor Babeș University of Medicine and Pharmacy, Timișoara, a literary and theatre critic, and a translator. She has published books, articles, and studies in journals and edited volumes both in Romania and abroad. She has coordinated collective works and has initiated and coordinated national and international cultural and educational projects. Her most recent book, *Narratives of the Body: Illness and Discourse*, was published in 2025 by the West University of Timișoara Publishing House. Her research interests include dramaturgy, narrative medicine, medical humanities, cultural education, and theatre studies.

Teaching Romanian Language to Foreign Students between Tradition and AI: Focus on Medical Students and Beyond

Oana Iuliana Ilinca Ștefănescu

University of Medicine and Pharmacy of Craiova

Abstract:

Teaching Romanian as a foreign language has become increasingly relevant in academic and professional contexts, with particular significance for medical students enrolled in Romanian universities. For this group, language learning is more than an academic requirement: it is a professional necessity that directly influences the quality of doctor–patient communication, the accuracy of medical histories, and the effectiveness of clinical practice. The article examines methods and strategies for teaching Romanian to foreign medical students, while also considering their adaptability to other groups of learners, such as international exchange students, professionals, and migrants.

Traditional pedagogical approaches continue to play a central role. Grammar and vocabulary instruction provide structural accuracy, while communicative methods support the interactive skills required for consultations and teamwork. Cultural immersion is equally important, helping students understand Romanian beliefs about health, illness, and doctor–patient relationships. Specific techniques, including role-play, simulated patient interviews, and case-based discussions, are highlighted as

effective tools for preparing medical students to use Romanian in authentic healthcare contexts.

At the same time, Artificial Intelligence (A.I.) introduces innovative opportunities that extend learning beyond the classroom. Adaptive platforms facilitate rapid acquisition of medical terminology, conversational agents create realistic doctor–patient simulations, and speech-recognition tools provide immediate feedback on pronunciation — critical in preventing misunderstandings during clinical encounters. By combining traditional pedagogy with A.I.-driven innovation, the article proposes a blended model that enhances linguistic competence, professional readiness, and cultural understanding, ensuring that Romanian language teaching remains relevant, flexible, and impactful for medical students and other learners alike.

Keywords: Romanian as a Foreign Language, medical education, doctor–patient communication, language pedagogy, Artificial Intelligence, blended learning

About the author:

I am a Lecturer at the University of Medicine and Pharmacy in Craiova, within the Faculty of Medicine. My scientific activity includes numerous publications, volumes, and articles dedicated to teaching English for medical purposes. I have authored books, such as *Easy Go with Medical English*, *Workbook of Medical English* (in three editions), *English for Dental Specialists*, and *Ready for Medical English Exams*. I have also published ISI and B+ articles, including *Teaching EMP to Dentistry*

Students, Developing Translation Techniques, and Medical English for Health Specialists. I have been active as a proofreader and reviewer for prestigious academic journals such as *Current Health Sciences Journal* and *Frontiers of Language and Learning*. I define myself through several main areas: teaching general and medical English, interdisciplinary research, mentoring students, involvement in educational projects, and editorial contributions.

Algorithms and The Human Mind: The Co-Creation of Human Culture

Bogdan Tudor Tulbure
West University of Timișoara

Abstract:

This investigation examines artificial intelligence's transformative impact on human cognition and cultural transmission through a philosophical lens grounded in psychological theory. The analysis begins with a pedagogical encounter — a student's question “Why learn when A.I. knows?” — which serves as an entry point for exploring how algorithmic systems fundamentally reconfigure humanity's relationship with knowledge acquisition and processing. The study positions contemporary A.I. developments within the historical trajectory of cognitive technologies, from alphabetic writing to digital networks, arguing that current large language models represent not a rupture but an acceleration in the long-standing process of cognitive externalization. Through personal encounters with advanced A.I. systems that induce “intellectual vertigo”, the author documents the distinctive asymmetry these technologies create in human-machine dialogues, where algorithmic systems project seemingly boundless generative capacity that challenges traditional cognitive boundaries.

Drawing on Michael Lynch's concept of “epistemic outsourcing” and Bernard Stiegler's theory of “grammatization”, the analysis demonstrates how the redistribution of mental processes to algorithmic systems

constitutes an ontological reconfiguration of human cognitive architecture. This transformation involves a shift from being primary information processors to becoming sophisticated arbiters of algorithmic recommendations, fundamentally altering the relationship between subject and knowledge.

The investigation reveals that contemporary epistemic outsourcing transcends earlier technological extensions of cognition by introducing the grammatization of thought itself. Unlike writing or printing, which required active participation in meaning-construction, algorithmic cognition enables the delegation of comparison, analysis, pattern recognition, and judgment to processes operating beyond embodied consciousness. This creates what the author terms a “flattened ontological terrain”, where conventional hierarchies of intellectual authority undergo radical dissolution.

The study’s central thesis argues that what emerges from this cognitive redistribution is neither diminished human capacity nor unambiguous enhancement, but a boundary reconfiguration where creativity exists in the complex entanglement of human subjectivity and technological systems. This symbiotic landscape of cultural co-creation produces hybrid cognitive outputs that aggregate knowledge from both biological and computational substrates, challenging Western epistemology’s traditional emphasis on autonomous individual thinking.

The analysis concludes by proposing that future cultural production will be characterized by dynamic symbiosis rather than algorithmic determination or nostalgic preservation of purely human creation. Through collaborative

engagement with A.I. systems, new modes of expression, knowledge forms, and aesthetic experiences may emerge that would remain inaccessible to either human or machine intelligence operating in isolation. This perspective suggests that the pertinent question shifts from “Who is the true creator?” to “What novel forms of creativity become possible through collaborative entanglement?” The implications extend beyond technological adoption to fundamental questions about human flourishing, cultural inheritance, and the nature of knowledge itself in a digitally transformed world.

Keywords: artificial intelligence, cultural transmission, cognitive externalization, epistemic outsourcing, human-AI collaboration

About the author:

Bogdan Tudor Tulbure is Associate Professor of Clinical Psychology at West University of Timisoara, with a PhD from Babes-Bolyai University. His research focuses on evidence-based interventions for anxiety and depression, including internet-delivered Cognitive Behavioral Therapy (CBT) and Acceptance and Commitment Therapy (ACT) protocols. He coordinated the first Internet-delivered Randomized Controlled Trial (RCT) for social anxiety in Romania, developed a psychotherapy web-platform (www.e-cbt.ro), and led national and international research grants. He is currently exploring the development of ethically grounded, A.I.-assisted psychotherapy services that integrate clinical science, transdiagnostic models, and digital health innovation.

Romanian Lexiculturemes in Medical Context. Findings and Solutions

Olivia-Carmen Țîrlea

Babeș-Bolyai University of Cluj-Napoca

Abstract:

There are sometimes situations in which communication between a native speaker and a non-native speaker proves to be ineffective, not because the non-native speaker does not know the words in question, but because he misses their cultural load. For example, a medical student learning Romanian as a Foreign Language would do well to know, once he reaches the Threshold Level, to differentiate between “bani în plic” (gift) received from a wedding guest and “bani în plic” (bribe) offered by a patient (a situation still present in the journalistic style). Still too little discussed in the teaching of Romanian as a Foreign Language, unlike in the field of translations, where Georgiana Lungu-Badea’s research constitutes a scientific reference for the concept of “culturem”, such lexiculturemes continue to pose some difficulty for both Romanian as a Foreign Language teachers and learners. This is because the cultural connotation that certain words evoke, according to the concept of French linguist Robert Galisson, is discovered especially when we encounter the “Otherness”.

It is, of course, also the case for Romanian for specific objectives, where, returning to the dialogue between doctor and patient, in addition to the complicity of

empathy, it would be good to create one at the communication level too, in order to avoid any linguistic confusion or cultural awkwardness. In this paper, we therefore aim to see to what extent such Romanian lexiculturemes have been utilized in various medical language textbooks and materials. Where do these appear more frequently? In oral and / or written inputs? Finally, is it translation a good enough technique in such cases or other solutions are needed from the Romanian as a Foreign Language teacher? And, if so, what might be some that are at hand?

Keywords: lexicon, culture, lexiculturem, doctor, patient

About the author:

A graduate of both the Romanian as a Foreign Language Module (2017 –2019) and the Master’s Degree in Romanian as a Foreign/Non-Mother Language (2021–2023), Olivia-Carmen Țîrlea, currently, a PhD student (2nd year) at the Doctoral School of Linguistic and Literary Studies, Faculty of Letters, Babeș-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, with research focused on the lexico-cultural approach in the acquisition of Romanian as a Foreign Language. Her main area of interest is teaching Romanian as a Foreign Language, which has carried out, with great enthusiasm, in various courses for international students (Erasmus, Preparatory Year, Medicine).

Les manuels de langues étrangères comme outils culturels : normes, idéologies et pratiques éducatives

Corina Uliniuc

Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan - Al. Rosetti”

București

Abstract

Les manuels scolaires de langues étrangères constituent, au-delà de leur statut d’outils pédagogiques, de véritables artefacts culturels qui reflètent et transmettent des normes linguistiques, des idéologies éducatives et des valeurs socio-culturelles. La présente étude se propose d’examiner les manuels de langues étrangères (avec une attention particulière portée au français, mais en incluant également d’autres langues modernes) publiés en Roumanie au XXe siècle, en les envisageant non seulement comme supports d’enseignement-apprentissage, mais aussi comme documents historico-culturels qui médiatisent la relation entre système éducatif, discours linguistique et idéologies dominantes de l’époque.

L’analyse s’articule autour de trois axes principaux. Premièrement, la dimension normative des manuels met en évidence la manière dont ceux-ci ont repris et transposé les normes académiques de la langue enseignée. L’accent mis sur la « correction », sur les règles grammaticales et sur le modèle du bon usage montre comment les manuels fonctionnent comme mécanismes de standardisation,

contribuant à la formation d'une compétence davantage orientée vers la norme que vers la communication.

Deuxièmement, les manuels apparaissent comme porteurs d'idéologies éducatives et culturelles. Les textes et les exercices proposés véhiculent des valeurs morales (discipline, respect, politesse), civiques (appartenance à la communauté, patriotisme, ouverture aux idéaux européens) et culturelles (admiration pour la littérature et la civilisation françaises, allemandes ou anglaises). Dans ce sens, les manuels agissent comme vecteurs de violence symbolique (Bourdieu), en imposant une variété linguistique et un modèle culturel comme norme légitime, tandis que d'autres variantes sont ignorées ou marginalisées.

Troisièmement, l'étude interroge les pratiques éducatives configurées par ces manuels : type d'exercices, rôle attribué à l'enseignant et à l'élève, méthodes didactiques suggérées (grammatical-traductionnelles, directes, communicatives). Cette dimension révèle la manière dont les manuels construisent, au niveau discursif, le rapport entre autorité et apprentissage, entre transmission du savoir et développement de la compétence communicative.

En mobilisant un modèle d'analyse linguistico-discursive, la recherche démontre que les manuels ne sont pas des produits neutres, mais des espaces d'intersection entre science linguistique, politique éducative et idéologies culturelles. En conclusion, les manuels de langues étrangères de l'école roumaine du XXe siècle peuvent être

compris comme des instruments culturels complexes, ayant façonné non seulement la compétence linguistique des élèves, mais aussi l'identité culturelle et sociale des générations formées grâce à eux.

Mots-clés: manuels scolaires, langues étrangères, normes, idéologie, pratiques éducatives, discours didactique, culture

About the author:

Corina Uliniuc est professeure de langue française, avec treize ans d'expérience dans l'enseignement secondaire inférieur, et chercheuse en linguistique et en didactique des langues étrangères. Son activité scientifique se concentre sur l'histoire de l'enseignement des langues modernes en Roumanie, notamment au XXe siècle et durant la période de l'entre-deux-guerres. Elle analyse les manuels de langues étrangères en tant qu'outils didactiques et culturels, en s'intéressant à la transmission des normes linguistiques, des valeurs éducatives et des idéologies culturelles.

Comitet științific/Scientific committee

Iulian Boldea, prof. univ. dr., Universitatea de Medicină, Farmacie, Științe și Tehnologie „George Emil Palade”, Târgu Mureș

Simona Constantinovici, prof. univ. dr., Universitatea de Vest Timișoara

Daniel Dejica, prof. univ. dr., Universitatea Politehnica Timișoara

Oltița Cîntec, prof. univ. dr. Universitatea Națională de Arte, Iași

Elena Constanța Amăricăi, prof. univ. dr., Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara

Diana Nechit, conf. univ. dr., Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu

Claudia-Gabriela Pisoschi, conf. univ. dr., Universitatea din Craiova

Daniela Șilindean, Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara

Diana Boc-Sînmărghițan, Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara

Cristina Frînculescu, Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara

Daniela Kohn, Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara

Adriana Lăzărescu, lector univ. dr., Universitatea din Craiova

Comitet de organizare/Organizing committee

Elena Jebelean, conf. univ. dr., Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara

Simona Staicu, conf. univ. dr., Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara

Gabriela Luca, conf. univ. dr., Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara

Andrei C. Șerban, conf. univ. dr., Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu

Cosmina Lungoci, lector univ. dr., Universitatea de Vest Timișoara

Patricia-Dorli Dumescu, ș.l. dr., Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara

Simona Olaru-Poșiar, ș.l. dr., Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara

Romanița Jumanca, ș.l. dr., Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara

Diana Cojocaru, lect. univ. dr., Universitatea de Vest Timișoara

Florentin Crăineanu, asist. univ. drd., Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” Timișoara

Cuprins

Cuvânt înainte/Foreword	3
--------------------------------------	----------

Daniela Șilindean, Diana Boc-Sînmărghițan

Impactul inteligenței artificiale asupra formării medicilor de familie: O abordare intersecțională a limbii și culturii	5
--	----------

Felicia-Carmen Andrei

„Acasă” ca spațiu fluid: identitate și apartenență în literatura recentă diasporei românești.....	7
--	----------

Ciprian Apetrei

Multiliteratia și predarea limbilor. Contexte.....	9
---	----------

Ioana Banaduc

Către excelență în limba franceză profesională veterinară: între tradiția disciplinară și revoluția IA	11
---	-----------

Barna Corina Georgeta

Tehnici de receptarea a textului și suport digital în formarea competenței lingvistice medicale.....	13
---	-----------

Diana Boc-Sînmărghițan

Predarea în limba engleză (EMI): instrumente și strategii pentru practici de predare reflexiv-colaborative	16
---	-----------

Emina Căpălnășan

Start joc! Predarea limbii engleze medicale prin intermediul jocurilor 18

Florentin Crăineanu

A.I. și poetica fragilității în teatru 20

Diana Teodora Cojocar

Zâmbetul în dialogul clinic: un gest universal în comunicarea cu pacientul..... 22

Cristiana Cuzic (Pricop), Romanița Adina Delia Jumanca

Educația competențelor verzi prin inteligență artificială și traducerea resurselor pentru proiecte de viitor (EAIEN) 25

Ana-Maria Dascălu-Romițan

Anatomia lui da Vinci 28

Patricia-Dorli Dumescu

Folosirea documentelor clinice în predarea limbii engleze medicale – metode tradiționale și abordări A.I. 30

Iulia Cristina Frînculescu

Navigând între lumi: O interpretare aprofundată a identității literare a lui Codrescu..... 33

Anamaria Groza

Timișoara 35 – un proiect aniversar pe 12 voci..... 35

Elena Jebelean

**Provocările cu care se confruntă studenții la medicină
în pregătirea pentru examenul de Nivel C1/CAE 38**

Romanița Adina Delia Jumanca

**Comunicarea medicală în limba maternă vs. limba
străină. Tehnici de ascultare în dialogul medic-
pacient 40**

Daniela Kohn

**Depășirea barierelor emoționale și lingvistice:
modalități de a ajuta elevii să își desfășoare viitoarele
activități profesionale în limba engleză..... 43**

Adriana Lăzărescu

**Formarea competențelor clinice transculturnale ale
tânărului medic, emblematică pentru școala medicală
contemporană..... 46**

Gabriela-Mariana Luca

**Interferențe între metoda Think Aloud și Inteligența
Artificială în procesul de dezvoltare a competenței de
comunicare în limba franceză..... 48**

Cosmina Simona Lungoci

**De la text la sens: traducerea literară și formarea
competențelor în epoca A.I..... 50**

Maria-Mirela Miculescu

Predarea vocabularului EFL în era I.A. 53

Tünde Nagy

Predarea limbii germane între tradiție și I.A. 56

Karin Bianca Nica

Poezia și impulsul reinterpretării 58

Diana Oberșterescu

Comunicarea eficientă: importanța folosirii metodei de predare prin intermediul comunicării lingvistice, aplicată în domeniul academic medical 61

Simona Olaru-Poșiar

Limbajul de specialitate în recuperarea medicală între tradiția terminologică și inovația inteligenței artificiale 64

Radu Petroman, Roxana-Ramona Onofrei, Virgil Luca

Viitorul fluxului de lucru în traducere: expertiza umană și medierea automată 67

Raul Pașcalău

Spații reale versus spații imaginare în *The Wolves of Circassia* de Daniel Mason 69

Claudia Pisoschi

Reprezentări ale spațiului literar..... 71

Remina Sima

Surse de reînnoire pentru inventarul afixoidelor din limbajul specializat românesc..... 74

Simona Nicoleta Staicu

Sala de clasă tăcută: navigarea limbajului corporal în educația medicală EMI..... 77

Laura-Rebeca Stiegelbauer

**Povești rănite, povestitori răniți – Dincolo de
conturile și umbrele cuvintelor 80**

Daniela Șilindean

**Predarea limbii române studenților străini între
tradiție și I.A.: accent pe studenții de la medicină și
nu numai 82**

Oana Iuliana Ilinca Ștefănescu

**Mintea umană și algoritmi IA: Procesul de co-crearea
a culturii umane 85**

Bogdan Tudor Tulbure

**Lexicultureme românești în context medical.
Constatări și soluții 88**

Olivia-Carmen Țîrlea

**Manualele de limbi străine ca instrumente culturale:
norme, ideologii și practici educative 90**

Corina Uliniuc

**The Impact of Artificial Intelligence on Family
Physicians' Training: An Intersectional Approach to
Language and Culture 93**

Felicia-Carmen Andrei

**„Acasă” comme espace fluide : identité et
appartenance dans la littérature récente de la
diaspora roumaine 95**

Ciprian Apetrei

Multiliteracies and Language Teaching. Contexts... 98

Ioana Banaduc

**Towards Excellence in Veterinary Professional
French: Between Disciplinary Tradition and the AI
Revolution..... 100**

Barna Corina Georgeta

**Techniques for Text Reception and Digital Support in
the Development of Medical Linguistic
Competence 102**

Diana Boc-Sînmărghițan

**English-Medium Instruction (EMI): tools and
strategies for reflective and collaborative teaching
practices 105**

Emina Căpălnășan

**Game On! Teaching Medical English through
Games..... 107**

Florentin Crăineanu

A.I. and the Poetics of Fragility 109

Diana Teodora Cojocaru

**Smiling in Clinical Dialogue: A Universal Gesture in
Communicating with Patients..... 111**

Cristiana Cuzic (Pricop), Romanița Adina Delia
Jumanca

**Green Skills Education through Artificial
Intelligence and the Translation of Resources for
Future Project (EAIEN) 114**

Ana-Maria Dascălu-Romițan

The Anatomy of da Vinci..... 117

Patricia-Dorli Dumescu

**Using Clinical Documents to Teach Medical English –
Traditional and A.I. Approaches119**

 Iulia Cristina Frînculescu

**Navigating Between Worlds: A Deeper Interpretation
of Codrescu’s Literary Identity 122**

 Anamaria Groza

**Timișoara 35 – An Anniversary Project for 12
Voices..... 124**

 Elena Jebelean

**Challenges Faced by Medicine Students when
Learning for Level C1 Exam – CAE 127**

 Romanița Adina Delia Jumanca

**Fachkommunikation in der Muttersprache vs.
Fremdsprache. Techniken des aktiven Zuhörens im
Arzt-Patienten-Gespräch 129**

 Daniela Kohn

**Overcoming Emotional and Linguistic Barriers:
Ways of Helping Students Do Their Future Jobs in
English..... 132**

 Adriana Lăzărescu

**The Formation of the Young Doctor's Transcultural
Clinical Skills, Emblematic for the Contemporary
Medical School 135**

 Gabriela-Mariana Luca

Interférences entre la méthode Think Aloud et l'intelligence artificielle dans le processus de développement des compétences en communication en français.....	137
---	------------

Cosmina Simona Lungoci

Du texte au sens : traduction littéraire et formation des compétences à l'ère de l'I.A.	140
---	------------

Maria-Mirela Miculescu

Teaching EFL Vocabulary in the Light of A.I.	143
--	------------

Tünde Nagy

Deutschunterricht zwischen Tradition und KI	146
--	------------

Karin Bianca Nica

Poetry and the Impulse to Reinterpret	148
--	------------

Diana Oberşterescu

Effective Communication: The Importance of Communicative Language Teaching Within the Medical Academic Field	151
---	------------

Simona Olaru-Poşiar

The Specialized Language of Medical Rehabilitation – Between Terminological Tradition and Artificial Intelligence Innovation	154
---	------------

Radu Petroman, Roxana Onofrei, Virgil Luca

The Future of the Translation Workflow: Human Expertise and Machine Mediation	157
--	------------

Raul Paşcalău

Real versus Imaginary Spaces in <i>The Wolves of Circassia</i> by Daniel Mason	159
Claudia Pisoschi	
Representations of the Literary Space	161
Remina Sima	
Renewal Sources for the Inventory of Affixoids in Romanian Specialised Language	164
Simona Nicoleta Staicu	
Unspoken Classroom: Navigating Body Language in EMI Medical Education	166
Laura-Rebeca Stiegelbauer	
Wounded Stories, Wounded Storytellers – Beyond the Shape and Shadows of Words	169
Daniela Şilindean	
Teaching Romanian Language to Foreign Students between Tradition and AI: Focus on Medical Students and Beyond	171
Oana Iuliana Ilinca Ştefănescu	
Algorithms and The Human Mind: The Co-Creation of Human Culture	174
Bogdan Tudor Tulbure	
Romanian Lexiculturemes in Medical Context. Findings and Solutions	177
Olivia-Carmen Țîrlea	

Les manuels de langues étrangères comme outils culturels : normes, idéologies et pratiques éducatives	179
Corina Uliniuc	
Comitet științific/Scientific committee	182
Comitet de organizare/Organizing committee	183